

lokalne

Ajdovščina

NAJ VAS ZAPELJE NAŠA ENERGIJA

NextMoveEnergy

VSEBINA

marec 2020

- 04 OKUŽENA Z GLASBO** | tekst NEJC FURLAN: Intervju s Tjašo Fajdiga, študentko muzikla na elitni Kraljevi glasbeni akademiji v Londonu.
- 06 REŠILNA BILKA** | tekst PETRA BRECELJ: Pred kakšnimi štiristo milijoni let so se rastline na kopnem podale na pot tihe revolucije.
- 08 UČIMO SE, DA BI LAHKO SPREMINJALI SVET** | tekst WALDORFSKA ŠOLA: Izpovedi in pripovedi učiteljic, ki izobražujejo otroke na Waldorfski šoli .
- 12 ULTRA TRAIL VIPAVSKA DOLINA** | tekst BOŠTJAN MIKUŽ: O mednarodno prepoznanem tekaškem dogodku iz naše doline.
- 13 SMUČANJE JE RELIGIJA** | tekst URŠKA PODOJSTRŠEK: Jaz sem s svojimi novimi RC4 smučmi spala.
- 18 INTERVJU: TADEJ BEOČANIN, ŽUPAN** | tekst TINA VELIKONJA: »Občina Ajdovščina je zakladnica raznolikih priložnosti. Njenim potencialom bomo tudi v prihodnje utirali poti.«
- 22 V VRTINCU PROGRAMA MLADOST NA BURJI** | tekst URŠKA MILAČ: Nov program za otroke in mladino.
- 27 URA V HOTELSKI SOBI** | tekst KATJA KRALJ: Zdi se, da drug drugemu odpiramo srca.
- 28 AJDOVSKE MLINARKE** | tekst DENI STIBILJ: Mlinotest želi tudi v prihodnje krojiti vrh v slovenskem rokometu.
- 30 PRVO PRIZNANJE K ODLIČNOSTI REGIJSKI RAZVOJNI AGENCIJI ROD AJDOVŠČINA** | tekst ROD AJDOVŠČINA
- 34 OB JUBILEJU PRVIČ NA PROSTEM** | tekst SANDI ŠKVARČ: Vse o četrtem koncertu generacij.
- 35 10. EMUNDIA RALLY VIPAVSKA DOLINA** | tekst REBEKA KOBAL: Vabljeni na tradicionalni 10. Emundia rally Vipavska dolina.
- 36 INTERVJU: MIRAN ČUK** | tekst TINA VELIKONJA: Pogovor z novim direktorjem proizvodnje Mlinotesta.
- 39 TEŽA PRIVILEGIJA** | tekst PETRA MIKLAUŽIČ: S čim nasititi človeka, ki nikoli ni izkusil, kako je biti lačen?
- 40 HOBI SE JE PREOBRAZIL V POKLIC** | tekst MIRALEM MURATOVIČ: Portret Sandija Škvarča.
- 42 ZNATE POVEDATI SVOJO ZGODBO?** | tekst ZAVOD DISISDIS: Disisdis - kreativne komunikacije vam pomaga pri prepoznavnosti.
- 44 JAVNE SLUŽBE** | tekst KSD AJDOVŠČINA: Javna služba je družbi nujno potrebna dejavnost.
- 46 PRIMORJE NE POTI DO STARE SLAVE - REALNOST ALI POBOŽNA ŽELJA?** | tekst DENI STIBILJ: Poglobljeno o ajdovskem nogometnem velikanu.
- 49 KUBA** | tekst PISUNKA: Burjačeva kratka zgodba.
- 52 MIAMI MANIJA** | tekst ANDA ARKO: Miami Heat vs Dallas Mavericks.
- 54 INTERVJU: NINA BRAČKO COLJA** | tekst MATJAŽ JAZBAR: Matjaž se je tokrat pogovarjal z Nino Bračko Colja, direktorico podjetja Energija gas and power Slovenija.

904

Izdajatelj

Zavod DISISDIS - zavod za medijske dejavnosti, Ajdovščina
Bevkova ulica 11,
5270 Ajdovščina

Odgovorna oseba izdajatelja

Matjaž Jazbar

Uredništvo

Zavod DISISDIS, Ajdovščina
Bevkova ulica 11,
5270 Ajdovščina

Odgovorni urednik

Matjaž Jazbar

Tisk

Grafica Goriziana

Naklada

6600

Razširjanje

Brezplačna distribucija v vsa gospodinjstva na območju občine Ajdovščina.

Naslovnica

Na sliki Abi in Frea.
Foto: Klavdij Blažko

Oblikovanje

Tea Goljevšček

Medij Lokalne Ajdovščina je vpisan v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 2127.

UVODNIK

Verjetno se v tem trenutku mnogi sprašujete, kaj za vraga počneta psa na naslovnici revije, ki jo pravkar berete. Ne, Lokalne Ajdovščina niso postale medijska podružnica revije Moj pes, prav tako znotraj revije ni nobene vsebine, ki bi govorila o psih ali o kakršnih koli drugih domačih živalih. Naš odgovor na to, zakaj sta na naslovnici psa, je, zato. Kar tako. Zakaj pa ne. Iskanje pravega motiva za naslovnico je vedno zanimiva naloga in terja precej kreativnega razmišljanja. In tokrat smo se pač odločili, da na naslovnico postavimo Abi in Freo.

Iz slovenskega, in seveda tudi tujega, prostora smo vajeni, da so naslovnice »mastne«, take ki nas pritegnejo. Še bolj mastni pa so v zadnjih časih naslovi člankov. Sploh tisti na medmrežju. Pravzaprav danes skoraj ni več medija, ki branosti svoje številke ne bi »boostal« s pomočjo takšne vaje v slogu. Čas v katerem živimo, je po naključju kot naročen za to. Okrog nas krožijo novi virusi! Horde migrantov in beguncev so le korak stran od slovenskih meja! Nov mandatar slovenske vlade je, na grozo nekaterih, postal Janez Janša! Zaradi segrevanja ozračja ne bomo več doživeli snega! Šokantno! Groza! Ste videli tole?! Noro! Tole si morate nujno ogledati! Osupnili boste! Veliki šok! Razkrivamo! **NUJNO MORATE TO PREBRATI!**

Lokalne Ajdovščina so vam lahko všeč ali pa tudi ne. Lahko jih berete ali pa tudi ne. Priznati pa morate, da svojih bralcev ne posiljujemo z naslovi, ki bi bili blizu tistim iz zgornjega odstavka. Verjetno je zato naša statistika branosti malce manj bleščeča, kot bi lahko bila, imamo pa neke vrste medijsko čisto vest. In tudi v prihodnje se bomo držali podobnih standardov. Kajti ravno to posiljevanje z mastnimi naslovi in napihovanje že tako slabih novic sta razloga, da živimo ljudje v letu 2020 polni strahu in v pričakovanju skorajšnjega konca sveta. Bojimo se drug drugega, bojimo se sočloveka, ki ni istih misli, kot smo sami, bojimo se vsega, kar nam pride naproti.

Pred vami je nova tiskana številka Lokalnih Ajdovščina. Ponovno prinaša kup strani zanimivega branja. Privoščite si nekaj minut miru, preberite si kak članek ali pa nas vsaj prelistajte. Za vsaj malce časa boste pozabili na vse šokantno, kar se dogaja okrog vas in nas.

MATJAŽ JAZBAR, ODGOVORNI UREDNIK

Fructal je svojo prvo jablano zasadil že oktobra 1945, ko se je v opuščeni zgradbi nekdanje tekstilne tovarne pet delavcev začelo ukvarjati z žganjekuho. Podjetje se je zaradi zagnanosti in pripadnosti lokalnih zaposlenih izjemno hitro razvijalo in napredovalo v vseh pogledih.

Fructal letos ponosno praznuje že 75 let delovanja. Izoblikoval se je v podjetje, ki izdeluje in uspešno trži visoko kakovostne izdelke iz najboljšega sadja in drugih plodov narave. Fructalova vizija in poslanstvo se kaže v stalni visoki kakovosti izdelkov, inovativnosti, varovanju in spoštovanju okolja ter v odličnosti poslovanja. Tako je postalo eno najbolj prepoznavnih podjetij v regiji.

© foto: arhiv Tjaša Fajdiga

OKUŽENA Z GLASBO

Intervju s Tjašo Fajdiga.

TEKST NEJC FURLAN

Petek 7. 2., v ljubljanskem stanovanju urejam video povezavo z Gatwickom, drugim največjim londonskim letališčem. Skepsa do moderne tehnologije je pač vedno prisotna, a uspešno in slišno se na drugi strani javi Tjaša. Poznam jo kot paralelno sošolko iz vipavske »osnovke«. Prvi spomini nanjo? Solo nastopi v okviru osnovnošolskega pevskega zbora, natančneje, v zavedanje preteklosti se mi je vtisnil Panis Angelicus z njenim nežnim, a hkrati odločnim solom. Kmalu zatem strm vzpon v karieri. Samostojni nastopi po domačih krajih v času šolanja na vipavski škofijski gimnaziji. Nato glasbeni konservatorij v Amsterdamu, sedaj še magistrski študij na elitni Kraljevi glasbeni akademiji v Londonu. Zavidanja vredna kariera za neomajno 24. letnico, ki še vedno zahaja v domače Lože in diha z vipavskimi pljuči.

📍 Kdo je našel koga. Ti glasbo ali ona tebe? Kje se je začelo?

Jaz mislim, da je glasba našla mene. Pri štirih letih sem sicer začela igrati klavir v glasbeni šoli, a me ni preveč veselilo zaradi pomanjkanja potrpljenja pri vajah, tako da takrat sem glasbo

odgnala, a se je sama vrnila. Pozneje, ko sva s sestro igrali zopet na klavir in sem zraven pela Beatle. Očeta sem dovolj osrečila, da je predlagal še druge pesmi, ki sem mu jih zapela. Zavedala sem se, da imam kar v redu glas, zato sem se kmalu zatem odločila, da se v vipavski osnovni šoli prijavim s pevsko točko na božično proslavo. Tam sem odpela Hey Jude. Po nastopu so me pohvalili, vključno z učiteljico glasbene vzgoje. Zatem sem se prijavila na pevsko tekmovanje v ljubljanskem Pionirskem domu, kjer sem osvojila drugo nagrado. V drugem letniku gimnazije sem začela s zasebnimi urami solo petja. S temi sem končala po srednji šoli, saj sem se za eno leto vpisala na ljubljansko pravno fakulteto, kjer ni bilo časa za umetnost, a s študijem prava nisem bila zadovoljna, zato sem sklenila, da se vrnem k glasbi. Odločila sem se, da grem na dvojne sprejemne izpite: za glasbeni konservatorij v Amsterdamu in v šoli za muzikal v Milanu. V obeh primerih sem jih opravila, a Amsterdam me je na koncu bolj nagovoril, zato sem ga lahko tudi določila za naslednjo točko mojega izobraževanja.

📍 Zakaj ravno nizozemska prestolnica?

Ko sem se pripravljala, da bom odšla tja na sprejemne izpite, je bil to moj prvi izlet, ki sem si ga v celoti sama uredila; od prenočišča, prevozov, do urnika. Tam sem se res našla in dobro počutila, zato je bilo vredno slediti instinktu.

📍 Kakšna je razlika med študijem v Amsterdamu in sedaj v Londonu?

London je precej napornejši. V Amsterdamu je bilo bolj sproščeno, imeli smo manj ur na teden, večkrat sem imela prosto popoldne ali vsaj jutro. Tam je bilo več poudarka na individualnosti, bile so manjše skupine, po šest sošolcev. V Londonu so skupine večje. Poučevanja in vaje imamo od 9h zjutraj do 20h zvečer. Vmes je samo ena 45 minutna pavza za kosilo.

📍 Življenjepis s katerim se predstavljaš je za tvojo starost že zelo bogat. Kako gledaš na ta leta?

Ne dojemam ga kot bogatega. Za svoja leta bi lahko bila še bolj uspešna, če se primerjam z zdajšnjimi sošolci. Spremenila pa ne bi veliko za nazaj. Vse dojemam, da se je zgodilo kot se je moralo. Velikokrat sem bila nezadovoljna, a šele sedaj opažam, da je to nezadovoljstvo velikokrat ugodno vplivalo na sedanost. Sedaj komaj vidim, da sem najbrž res na pravem mestu, a za to prepričanostjo tiči veliko spraševanja in dilem ter spopadanja s svojo osebnostjo.

📍 Študiraš muzikal. Kaj te je pritegnilo pri tem žanru?

Predvsem pripovedovanje zgodbe. Ne zgolj z besedami, marveč tudi s petjem, plesom, gibom nasploh. Pomembno je tudi sodelovanje. Seveda je veliko solističnih točk, vloge so razdeljene na glavne in stranske, a še vedno stremimo k koherentnosti v kolektivu, gre vendar za skupno ustvarjanje zgodbe.

📍 Če govorimo o zahodnem muzikalu, sta asociaciji predvsem dve. Newyorški Broadway ter londonski predel West End. Oba dela mesta sta posejana s slovitimi gledališči. Koliko zahajaš na West End, v eno izmed svetovnih prestolnic muzikala?

Redno zahajam tja. Gre za res velikanske produkcije. Večino predstav, ki sem jih videla, sem jih dojela kot odrsko perfekcijo. Od čustvene dodelanosti karakterjev v zgodbi, do koreografije, celotnega poteka giba, da ne govorimo o petju. Vse to videti v živo, to je zame čista perfekcija.

📍 Če bi ti bila ponujena možnost izbire muzikala, kateri naslov bi vzela in katero vlogo?

Definitivno bi izbrala muzikal Kiss of the Spider Woman (slv. Prv. Poljub ženske pajka), avtorja Terrence McNallyja. V zgodbi mi je zelo privlačna vloga Aurore.

📍 Zakaj?

Aurora je v bistvu izmišljena oseba v očeh nekega zapornika, zgodi se zgolj v njegovi domišljiji. Gre za femme fatale, privlačno, dominantno žensko, skratka, ženska z veliko začetnico.

📍 So ti torej vloge fatalk blizu?

Ne vem, če so mi blizu, a v tem primeru me zagotovo pritegne njena ženska magičnost.

📍 Na kateri dosežek si pa trenutno najbolj ponosna?

»Ponosna« je kar velika beseda. Predvsem sem hvaležna, da sem naredila sprejemne izpite in še bolj, da sem dobila štipendijo celotne šolnine, kar moje bivanje v Londonu sploh lahko omogoči. To, da mi je dana priložnost se izobraževati na Kraljevi akademiji za glasbo, spoznavat ustvarjalce od Thomasa Schumacherja do Eltona Johna, ljudi ki delujejo v West Endu, to se mi zdi nepojmljivo. Vsak dan se poizkušam zavedati kakšno srečo imam.

📍 Tjaša Fajdiga je nedvomno zelo zaposlena, najbrž si tudi velikokrat razpeta med stresom in umetniškim užitkom?

Ja, to je problem s katerim se trenutno soočam. Res je veliko stresa, sploh zdaj. V prihajajočih dneh prihajajo namreč agentje iz ene velike kasting hiše. Gre za ustanovo, ki izbira igralce za določene vloge. Agentje bodo z nami opravili avdicijo ter nas preko pogovorov spoznavali. Ugotavljali bodo, če smo jim všeč ter primerni za njihove vloge. Sedaj je torej višek letnika. Konec marca imamo predstavo za agente iz West Enda, del te skupine bo prišel celo iz Broadwaya. Težko se je torej znebiti stresa, niti ni časa za to. A ko je, se sproščam s športom, rada zahajam na sprehode v parke. Sproščam se tudi z družbo sošolcev in kolegov. Tu in tam se dobimo, kaj "pošinfamo", gremo na kakšno uprizoritev.

📍 Kako izgleda dinamika odnosov med sošolci? Je veliko kolegialnosti ali prevladuje bolj rivalstvo?

Mislím, da vsak na prvem mestu gleda na svoj interes in svoje želje. Vendarle gre za profesionalni svet, vsak si ustvarja svojo kariero. Vsekakor je drugačno vzdušje kot če bi se družila z ljudmi, ki jih poznam. So pa odnosi med sošolci še vedno razmeroma dobri, velikih trenj ni, sploh, ker smo v letniku, ki terja veliko dokazovanja in posledično rivalstva.

📍 Zmotil sem te na tvoji poti domov. Kaj ti predstavlja Vipavska dolina?

Zame je Vipavska dolina še vedno najlepši kraj pod soncem. Slovenijo blazno pogrešam, pa ne zaradi tega, da bi tam živela, ampak da bi imela več časa za biti doma.

📍 Kaj pa počne Tjaša, ko pride domov v Slovenijo, kje nabira voljo?

Ko pridem domov se najprej odpravim na kakšen hrib. Naj bo to vipavski Plaz, Gradiška Tura ali Nanos. Tudi družinska kosila ne uidejo, kar je včasih logistično težje, ker je veliko usklajevanja. Zelo me sprošča tudi jahanje konjev na postojnskem, kjer obiskujem jahalni klub. Naši kraji so tudi idealni pokušino različnih vin, k temu spadajo tudi domači prijatelji s katerimi se sicer redko videvam. Skratka, doma se znova dobim in uredim za nadaljnje delo. 📍

REŠILNA BILKA?

TEKST PETRA BRECELJ

Pred kakšnimi štiristo milijoni let so se rastline na kopnem podale na pot tihe revolucije. Iz primitivnih oblik, ki bi nam komajda oplazile gležnje, so se razvile v prva prava drevesa, visoka tudi do trideset metrov. Po zaslugi razvoja dreves pa je rastlinsko kraljestvo, prej omejeno na močvirnat svet, počasi osvojilo površje Zemlje in naš planet spremenilo za vedno. Že prve kopenske rastline so v ozračje začele izločati kisik in tvorile prst, toda prav drevesa so pomembno pospešila te spremembe, s koreninami razbila kamnito podlago in jo obogatila z globljo rodovitnejšo zemljo, iz ozračja s fotosintezo posrkala ogljikov dioksid, ki ga je bilo tedaj celo desetkrat več kakor danes, in zrak napolnila s kisikom, ki ga živali potrebujemo za življenje. Eno prvih pravih dreves, ki so ga znanstveniki poimenovali *archaeopteris*, je po obliki spominjalo na manjšo smreko s praproti podobnimi listi, ki so novonastalo prst ščitili pred erozijo dežja in vetra ter jo pognojili, ko so odpadli, počasi pa so se globoko v blatu

vretenčarjev stvarstvo dobilo svojo krono – nas.

Čeprav je naša vrsta stvarstvo okronala pred komaj dobrimi tristo tisoč leti, pa nam je v tem sorazmerno kratkem času uspelo močno spremeniti površje planeta. Medtem ko so prvi ljudje – namerno ali ne – z naravo živeli v sožitju, pa smo čez čas z njenim izkoriščanjem in izrabljanjem nekoč dozdevno neomejenih zalog dolgo zakopanega organskega materiala pognali v tek tehnološki napredek in porast rodnosti brez primere. To je med drugim seveda pospešilo krčenje gozdov, saj rastoči trgi in vse številčnejše prebivalstvo potrebujejo vedno več prostora in dreves za poljedelstvo, živinorejo, gorivo in gradbeni les. Zgodovinsko gledano sečnja gozdov sicer ni nič novega, kajti že v petem stoletju pred našim štetjem se je Platon pritoževal, da je 'izguba gozda osiromašila griče in planjave okrog Aten in povzročila strahovito erozijo zemlje'. »Kar zdaj ostaja,« je zapisal v delu *Critias*, »je v primerjavi s tem, kar je bilo nekoč, kakor okostnjak bolnega človeka, vse maščevje in mehka zemlja sta skopnela in za seboj pustila samo golo ogrodje dežele.« Le kaj bi Platon rekel danes, ko smo od zadnje ledene dobe posekali kar tri bilijone dreves, da nam jih je ostala le še polovica, po ocenah revije *Nature* pa jih letno še kar podremo približno petnajst milijard. A menda le ni vse tako črno – ali pač?

pod velikimi pritiski sčasoma spremenili v premog in fosilna goriva. Prav po njihovi zaslugi lahko danes jaz to pišem, vi pa berete: zaradi vse manj ogljikovega dioksida v ozračju se je temperatura na kopnem dovolj spustila, da so večje živali lahko prišle iz vode, hkrati pa se je odebela tudi plast ozona nad Zemljo in prvim prebivalcem kopnega nudila zaščito pred smrtno nevarnimi ultravijoličnimi žarki. Prav po njihovi zaslugi je torej po milijonih in milijonih let evolucije

svetu za sedem odstotkov več dreves kakor pred tremi desetletji. Ta podatek pravzaprav ne preseneča, če pomislimo na vse pobude in vsa prizadevanja za pogozdovanje širom sveta – med drugim je Nemčija leta 2011 pozvala k obnovi 350 milijonov hektarov gozda do leta 2030, na to pobudo pa se je za zdaj odzvalo petdeset držav. Podpisnice so doslej izpolnile že polovico zadanega, med najbolj prizadevni pa sta Indija in Kitajska, toda nemalo ljudi se sprašuje o smotrnosti tega pristopa – Kitajska je namreč neznanska območja

zasadila z žejnimi tujerodnimi drevesi, ki so v času rasti popila vso podtalnico in nevarno izčrpala naravne zaloge vode, s čimer so ogrozila tamkajšnje prebivalce. Vrh tega pa strokovnjaki opozarjajo tudi na razliko med naravno zagozdenim svetom in terenom, pokritim s plantažami in umetnimi 'gozdovi' ene same (največkrat tujerodne) drevesne vrste, kar polovica vseh dreves, ki so jih od leta 2011 posadile sodelujoče države, pa raste prav v obliki plantaž. Na papirju – oziroma na satelitskih posnetkih – ta pogozdenost sicer nadomesti izgubljeni drevesa, ne nadomesti pa s sečnjo izropane prej biotsko raznolike flore in favne. Česar se še predobro zavedajo na Japonskem.

Na jugu Japonske stoji Nishiawakura, slikovita vasica sredi doline, pobočja katere so poraščena z zamolklo zelenimi zimzeleni. Čeprav je na prvi pogled vse čudovito, pa sprehod po tem umetno posajenem gozdu razkrije drugačno sliko: nikjer ni nobene podrasti, povsod vlada srhljiva tišina, zemlja je suha in trda, vsa drevesa pa so enake višine in med seboj enako oddaljena. »Vse skupaj deluje nekam sterilno,« se je izrazil eden od ekologov, ki je šel na Japonsko raziskat zadevo. Zaključek? Gozdovi morajo biti naravni in rasti na dolgi rok v nasprotju s plantažami, ki jih posekajo vsakih nekaj deset let, predvsem pa je treba saditi avtohtone vrste tam, kjer je gozd že rasel, a velikokrat so tarče pogozdovanja travniki in savane. Ljudje namreč zmotno misijo, da so to opustošeni ekosistemi, zgolj posledica človeškega krčenja gozdov, kar pa ne bi moglo biti dlje od resnice, saj so to biotsko zelo raznovrstni habitati, ki imajo prav tako svoje mesto na svetu. Vendar zdi se, da si človek ne more kaj, da ne bi povsod vtaknil svojih prstov vmes. Nekoč je imela narava proste roke, da je sama poiskala svoje ravnotežje, in gozdovi so rasli, kjer je bilo to zanje najprimernejše, danes pa približno 85 odstotkov dreves v Evropi raste po volji človeka, ki jih podira in sadi, kakor se mu finančno najbolj obrestuje. To povečini pomeni, da so listavce zamenjala hitro rastoča drevesa z višjo tržno vrednostjo, kakršna sta rdeči bor in navadna smreka, vendar iglavci so običajno temnejši od hrastov in bukev ter kot taki zadržujejo več toplote, kar samo še dodatno prilije olja na ogenj – dobesedno.

Aprila leta 2016 je grozovit požar skoraj izbrisal kanadsko mesto Fort McMurray, uničil 2.400 domov in na cesto pognal skoraj sto tisoč ljudi. Ko pa je žerjavica ugasnila, se je ekipa strokovnjakov podala v požgani gozd, da bi odkrila vzrok. Požar je izbruhnil na močvirnatem svetu ob reki, kar je begalo vse – kako je močvirje lahko tako močno gorelo? Toda v osemdesetih je kanadska vlada barja spremenila v gozdove za proizvodnjo lesa, izsušila večja območja močvirij in jih zasejala s črno smreko. Drevesa so bila med seboj oddaljena za kar najhitrejšo rast, mlade smreke pa so se nalokale podtalnice, pognale nenaravno velike krošnje, kar je zadušilo vlažni šotni mah, ki bi sicer pomagal zavirati ogenj, in s tem, ko se je zemlja izsušila, so drevesa zrasla v neznanske zaloge goriva. Kako nevarno se lahko izpridi takšno nepremišljeno poseganje v naravo, pa vam lahko povedo tudi na Portugalskem.

Junija leta 2017 je 64 ljudi živih zgorelo v avtomobilih, ko jih je na cesti ujel najsmrtonosnejši požar na Portugalskem dotlej. Strela je vžgala evkaliptusov gozd, presušen zaradi suše in vročinskega vala, ognjeni zublji pa so se s pomočjo vetra bliskovito hitro razširili med izredno vnetljivimi evkalipti, ki lahko v požaru celo eksplodirajo. Zanimivo je, da ta drevesna vrsta na Portugalsko sploh

ni avtohtona, saj so jo zaradi proizvodnje celuloze in (toaletnega) papirja tja prinesli iz avstralske Tasmanije leta 1866 – danes pa je evkalipt najštevilčnejše drevo v državi. Na račun dobičkonosnosti so te gozdne monokulture torej izpodrinile domače vrste, kljub prvotnim dobrim namenom pa okoljevarstveniki in strokovnjaki z raznoraznih področji uvajanje teh sprememb danes postavljajo pod vprašaj in pozivajo ne k pogozdovanju, temveč k ponovnemu vzpostavljanju naravnih ekosistemov vsehovsod po svetu, če bi radi rešili planet. Čeprav, veste, ne bi bilo nobene škode, če bi se ljudje za spremembo vzdržali tako nespametnega vmešavanja kakor tudi naknadnih velikopoteznih rešilnih ukrepov.

Brazilski ekologi, odgovorni za ponovno pogozditev gozda, ki so ga za namene živinoreje izsekali in posejali s trdoživo afriško travo (nedvomno še ena od mnogih genialnih potez), so namreč v sklopu nedavne študije primerjali, kaj se zgodi, če iztrebiš travo in zasadiš drevesa – ali samo iztrebiš travo. Na veselje vseh so odkrili, da je sajenje dreves nepotrebno: po petih letih so bila testna zemljišča, kjer so invazivno travo samo izkoreninili, polna avtohtonih dreves. Kar pa nas ne bi smelo preveč presenetiti – se spomnite archaeopteris, tistega pradavnega, smreki podobnega drevesa s praprotnimi listi? Ne pozabimo, da se je narava brez naše pomoči čisto v redu znašla, o čemer menda najbolje priča dvokrpi ginko. Ginko je namreč živi fosil, saj nespremenjen na Zemlji obstaja že vsaj dvesto sedemdeset milijonov let. Pomislite, to drevo je preživelo dinosavre, to, kar jih je ubilo, in celo vrsto podnebnih sprememb, ki jim je bilo v dolgi zgodovini svoje vrste nedvomno priča. Ginko pa vsekakor ni edina drevesna vrsta, ki lahko povsem sama kljubuje še tako neusmiljeni usodi: nekateri bori so tako prilagojeni na požare, da njihovi storži visijo na drevesu še več let po tem, ko semena v njih dozoriijo, šele ko gozd zajame požar in stopi smolo, pa se ti storži odprejo in izpustijo semena, da jih raznese veter. Ne, narava ne rabi rešitelja – težava ni v naravi, težava je v nas.

Da pa bi bolje razumela, kje se zatakne pri našem eko-udejstvomljanju in skrbi za okolje nasploh, je profesorica pensilvanske univerze lani izvedla obsežno raziskavo med 960 udeleženci in odkrila, da ljudje okoljevarstvene ukrepe običajno vidimo kot tipično 'žensko' domeno, zato moški raje ne ločujejo odpadkov in ne nakupujejo z vrečkami iz blaga za večkratno uporabo, saj jih (podzavestno) skrbi, da bodo drugi mislili, da so geji. Je mar zato večina nas prepričana, da smo ekološko ozaveščeni že, če med umivanjem zob zapremo pipo, kaj več pa je za tiste trčene hipurje, ki objemajo drevesa – skrbi nas, kaj si bodo mislili drugi? Veste, ne bo nam krona padla z glave, če bomo papirnate robčke in brisače zamenjali za tiste iz blaga, če bomo namesto tiskanih publikacij raje prebirali digitalne, če bomo dosledno reciklirali star papir, če bomo posegali po artiklih iz recikliranega papirja ali pri nakupu papirja in papirnatih izdelkov vsaj poiskali oznaki PEFC ali FSC, označbi certifikatov organizaciji za odgovorno upravljanje z gozdovi, če ne bomo z lesenim pohištvom ravnali kakor z blagom hitre potrošnje, če bomo kot spletni iskalnik uporabljali Ecosio namesto Google, če bomo nenazadnje spremljali stran Družbe Slovenski državni gozdovi na Facebooku in se udeležili njihove naslednje prostovoljske akcije Pomladimo gozdove. Pa ne zato, ker bi narava nas in našo pomoč tako krvavo potrebovala – da se ne bo narava tiste nenaprosene krone stvarstva lepega dne odločila preprosto sneti.

UČIMO SE, DA BI LAHKO SPREMINJALI SVET

Waldorfsko gibanje v Vipavski dolini.

TEKST DARJA BRECELJ IPAVEC, MICHELA DE CASTRO, KSENIJA FRANCETIČ, NIVES FURLAN BRATINA, HANA FURLAN IN TEJA KETE

Že v času poučevanja na ljubljanski waldorfski šoli sem se večkrat lahko na lastne oči prepričala, da nikakršen 'pedagoški pristop', nikakršna 'odlika ali priznanje', nobeno 'v tujini pridobljeno znanje' niti 'ime' ne morejo nadomestiti človeka ali bolje rečeno zdrave odrasle osebe, ki je dozorela s pomočjo mnogih preizkušenj. Odrasla oseba ima za seboj dolgo kilometrino iskričevga reševanja izzivov, vzgoje samega sebe in šele nato vzgoje otrok. Otrok v dobi odraščanja ne potrebuje naših konceptov, veščin, idej, zamisli in domislic ... potrebuje najprej človeka v čim bolj polnem pomenu besede. Vse ostalo so zgolj nujna orodja učitelja ali vzgojitelja, da lažje razume otrokov svet. Varuje ga, da se s pritiski iz okolja ne bi spremenil v »pomanjšanega odraslega«. Otrok ima v sebi veliko več prostora. Ima močno navdušenje, močno predstavljalivost, močno radovednost in tesno povezanost s svetom, ki ga obdaja. V strokovni javnosti se vedno pogosteje pojavlja prepričanje, da je v zgodnjem otroštvu, izrazito do 9. leta starosti, osnovni način učenja prav učenje z imitacijo. Otrok posnema osebo, ki jo najbolj občuduje. Ni vseeno, kdo stoji pred tablo, polno računov. Kako sam doživlja veščine, ki jih odkriva otrokom? Kako je sam to znanje pridobil? Kako določeno zgodovinsko obdobje premlava, do kakšnih spoznanj je prišel v času priprav? Je navdušen nad vsem novim in odkritim? Enako je z na videz preprosto lutkovno pravljico o prebujanju pomladi. Ali sem kot vzgojiteljica res pripravljena na to, da se v naravi in v meni prebudijo nove sile? Novo ustvarjanje, česar še ni bilo? Z vsem tem bom ohranjala v otroku to, kar je res njegovo bistvo – da je popolnoma povezan s svetom in z življenjem v sebi. Da v njem in v sebi najde smisel, logično povezavo. Starši smo prvi otrokov učitelj, takoj za njimi prideta vzgojitelj in učitelj. V našem waldorfskem krogu šteje kolektiv že 8 vzgojiteljev in 8 učiteljev. Zato je prav, da se po desetih letih delovanja waldorfskega gibanja v Vipavski dolini predstavimo nekateri nosilci: vodje vrtcev in razredničarke prvega, drugega, tretjega in četrtega razreda osnovne šole. Vsaki sodelavki sem zastavila ista okvirna vprašanja, vendar nobena od nas nanje ni hotela odgovarjati. Po navdihu in svobodnem jadranju po spominih so nastala pričujoča prosta razmišljanja.

TEJA KETE,
vodja vrtca Kresnica v Bukovici

»Pot v waldorfski vrtec se mi je prav počasi in mogoče včasih tudi po naključju pokazala kot pot, ki mi daje smisel in napolnjuje srce. Sama na začetku nisem vedela točno, zakaj se pravzaprav vpisujem v triletno izobraževanje za waldorfsko vzgojiteljico. Takrat sem samo želela, da se po diplomu moje znanje ne neha širiti. Čutila sem, da je tu nekaj lepega. Potem pa me je prav počasi začaralo. Ena izmed nalog na seminarju je bila dnevnik opazovanja poljubnega drevesa. Preplet osebne refleksije, estetike in narave. Kako lepa naloga! Izbrala sem si marelico. Z veseljem sem obračala poslikano in popisano stran za stranjo ter na koncu ustvarila lastno drevo življenja. In prav preplet umetnosti, narave in osebnega razvoja vsakega otroka so v mojem pogledu temelji waldorfske predšolske vzgoje. V vrtcu

prejmejo bogastvo pravljic iz ljudskega izročila, pesmi, ki prinašajo odsev narave in možnost za likovni izraz. Lepo mi je, ko zanje izdelujem lutke za lutkovne pravljice in iščem rime za rajalne pesmi. Vzgojitelj najraje sam ustvarja svoje pesmi in s tem izraža svoje doživljanje pomladi, svoja občutja ob zimskem rajanju ... Nič ni narobe, če je kaj luknjasto zašito ali pa če se besedi »kliče« in »steče« ne najbolje ujameta. Otroške oči žarijo in to me zelo veseli. Zelo lep del mojega poklica kot waldorfske vzgojiteljice pa predstavlja tudi skrb za razvoj posameznega otroka. S sodelavko se sprašujeva, kaj se tej deklici dogaja, ker v igralnici zjutraj joka, čez nekaj minut pa se že na vsa usta smeji. Kaj lahko storiva, da ji pomagava prebroditi krizo? Zakaj je bilo na začetku boljše in ji gre zdaj težje? Včasih se mi zdi, da razrešujem uganke, ki nimajo ustaljenih rešitev. Ali pa že nekaj vem in potem ne deluje več. Trenutno imam kot vodja waldorfskega vrtca Kresnica iz Bukovice veliko ugank tudi na drugih področjih. Vendar vem, da sem na pravi poti in da v tem poklicu dajem svetu največ kar morem, znanje in svoje srce.«

DARJA BRECELJ IPAVEC,
vodja vrtca Zlata ptica na Ustju

»Ko sem leta 2003 končala svoje pripravništvo, je prišel čas, ko bi morala začeti iskati svoje mesto v tem svetu. Kam me kliče? Komu lahko služijo moji talenti? Markova sostanovalka Natalija Petrovič, učiteljica evritmije na ljubljanski waldorfski šoli, mi je nekega dne rekla: »Ti, ti bi bila dobra waldorfska učiteljica. Znaš pripovedovati zgodbe!« Čudila sem se ji, saj me takrat sploh ni poznala. Nisem ji verjela. Mogoče sem ji kdaj povedala kak vic? Kako ona to ve? Kljub vsem dvomom sem bila čez dva meseca že na prvem izobraževanju, poslušala sem g. Wiecherta, predavatelja z Nizozemske. Čudila sem se, da lahko kaj takega doživim sredi Ljubljane. Fakulteta mi je dala veliko znanja, vendar malo veščin, s katerimi bi to znanje predala z veseljem naprej. Ta gospod je bil kot iz drugega sveta. Bil je poln veselja, modrosti, iskreno so ga zanimali otroci, imel je upanje. Vse, kar je govoril, je imelo globok smisel in vsi smo ga gledali s spoštovanjem in željo: »Tudi jaz bi rad bil nekoč tak vzgojitelj.« Za njim so prišli še drugi, izkušeni učitelji, veliko jih name naredilo še močnejši vtis: Godi Keller, David Brierley, Jill Taplin, Brigitte Goldman ... Prvič sem začutila spoštovanje do starejšega učitelja in obenem imela še možnost, da se od njega veliko naučim. Sprva polna predsodkov in nezaupanja, zdaj pa sem bila pripravljena, da stopim na intenzivno pot izobraževanja in samovzgoje. Kot bi začela vse znova od začetka. Z otrokom v središču. Vrtec Zlata ptica, kjer sem sedaj vodja in vzgojiteljica v starejši skupini, smo ustanovili s podporo 5 družin, prve

vzgojiteljice Urške Dugulin in veliko podpornikov, ki jih ne bomo nikoli pozabili: KS Ustje skupaj z vaščani, strokovni sodelavci Občine Ajdovščina, številni starši in prijatelji s tiho in neomajno podporo. Do danes je naš vrtec nudil varstvo že več kot šestdesetim otrokom. Živimo kot družina z veliko otroki, kjer je treba znati počakati, sprejeti mlajšega in mu dati prednost, kjer si s sporazumom delimo igrače, delovne površine, orodja in gredice v vrtu. Otroci se učijo skozi dve najpomembnejši dejavnosti, ki nikoli ne manjkata: delo, ki ga vodi odrasel, in igra, ki jo vodi otrok. Mojster gospodinjskih, ročnih ali vrtnarskih del je vzgojitelj, mojster igre pa je otrok. On je v tem prvi in vodilni vir idej, ustvarjalnih rešitev, neštetih variacij ... Oba procesa lahko tečeta sočasno, s tem da otrok lahko mirno odmeri svojo pozornost zdaj enemu, zdaj drugemu. Pri nobenem ne počiva. V tem je harmonija napora in radosti. In ko je to nihanje vpeto v rutino dneva, ki je vsak ponedeljek ali torek, sredo ... enaka, si rečem: »Saj gre kar samo od sebe!« V ozadju je veliko priprav celotnega

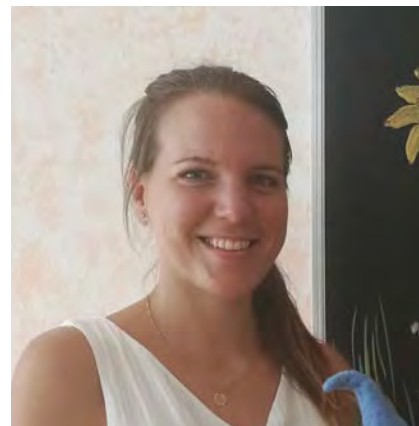

tima – s sodelavkami se ob četrtkih v miru usedemo in premlevamo pretekli teden, kujemo nove načrte, se usklajujemo, iščemo tisto uganko v otroku, ki nam jo ponuja v razrešitev. Kljub vsemu je vzdušje lahko, sproščeno in zdi se, kot da teče samo. Iz dneva v dan vidim, kako se otrok v igri in ob praktičnem delu zlahka nauči misliti prožno in ustvarjalno. Pred seboj

📍 HANA FURLAN,
razredničarka 1. razreda WŠ Primorska

»Z waldorfsko pedagogiko sem se srečala v začetku gimnazije, ko sem se iz gole radovednosti udeležila predavanja izkušenega waldorfskega učitelja Davida L. Brierleya. V času študija sem ob vikendih obiskovala izobraževanje za waldorfske učitelje v Ljubljani. Vključila sem se z željo, da podkrepim in razširim svoje pedagoško znanje, nisem si pa predstavljala, da bi učila na waldorfski šoli, saj sem stereotipno mislila, da so tu v ospredju predvsem umetniški predmeti. Umetnosti res dajemo velik pomen, saj je poučevanje samo umetnost. Ko vstopimo v šolo, nam urejeni prostori, skrbni učiteljevi zapisi na tabli, stene, ki jih s starši poslikamo pred začetkom šolskega leta, sporočajo, da ima estetika pri nas pomembno mesto. To se kaže tudi v zvezkih učencev, ki so pravzaprav njihovi učbeniki, učenci vanje sami zapišejo snov in jo ilustrirajo. Tako tudi v matematičnih zvezkih najdemo čudovite ilustracije računskih zgodb, za katerimi pa se skriva ogromno računanja s konkretnimi materiali, računanja na pamet in seveda – znanja. Veliko dobrega opažam tudi v načinu zgodnjega poučevanja tujih jezikov - z angleščino in italijanščino začnemo že v prvem razredu. Pouk poteka le preko govornice besede in skupinskih aktivnosti. Prvošolcem so novi glasovi hitro postali domači, zelo radi se igrajo razne italijanske ali angleške otroške igre lovljenja, igre v krogu, izštevanka ter vsi skupaj v krogu recitirajo in pojejo v tujem jeziku. Rečem lahko, da pred učenjem tujega jezika in nepoznanimi besedami nihče od njih nima strahu. V našem razredu

imamo vsakodnevno medpredmetno povezovanje, ko določene vsebine matematike, slovenščine ali spoznavanja okolja obravnavamo tudi pri tujih jezikih. Vidim, da otroci uživajo ob tem, ko odkrivajo, da lahko isto stvar izrazijo na različne načine, kar v njih razvija miselno prožnost in odprtost. Tuji jezik otrokom odpre okno v svet, zato se trudim, da v pouk vključujem ljudske pesmi, tradicionalne igre, praznovanja in legende določenega naroda, saj preko njih otroci spoznavajo dušo posameznega jezika in s tem gojijo spoštovanje do drugačnih ljudi, kultur in dežel. Delo razredničarke na waldorfski šoli ponuja in zahteva neprestano rast in učenje. Veselim se, da ni možnosti, da bi zapadla v rutino, saj bom svoj razred spremljala vseh devet let.«

📍 NIVES BRATINA FURLAN,
razredničarka 2. razreda WŠ Primorska

»Imela sem veliko srečo, da sem v življenju doživela kar nekaj dobrih učiteljev. Ti se ti vtisnejo v srce. Globoko v meni so ostale njihove besede, način premikanja po razredu, vzdušje med njihovimi urami ... Celo vonj učilnice, kjer so poučevali, v spominu toplo poboža dušo. To so bili učitelji, ki so imeli radi svoj poklic in nas otroke. Učitelji, ki so bili zaljubljeni v življenje in v snov, ki so nam jo posredovali. Učitelji, ki so se iskreno zanimali za nas, nas prepoznali v naših edinstvenostih, nas znali počakati ali spodbuditi, zasanjati ali prebuditi. Učitelji, ki so nas po potrebi prizemljili ali pa nam dovolili poleteti na krilih domišljije, ustvarjalnosti in drznih idej. Učitelji, ki so po navadi stopili v razred z nasmehom in radostjo, niso se pa bali spregovoriti tudi o tem, da imajo kdaj slab dan. Znali so se celo poheciti iz sebe in nam povedati, da se tudi oni kdaj zmotijo, in jih zaradi tega nismo nič manj cenili. Nasprotno – v naših srcih se je njihova ljubeča in iskrena avtoriteta še povečala, kajti avtoriteto si učitelj ustvari s tem, kar je kot človek. S svojo pristnostjo in nenarejenostjo. Z resnicoljubnostjo in poštenostjo do sebe in drugih. Z željo po osebni rasti in razvoju. Z notranjo živostjo, optimizmom in svežino. Učenec namreč potrebuje učitelja – človeka, da se sam izoblikuje v človeka v polnem pomenu besede. Imam veliko srečo, da svoj poklic opravljam z veseljem in ljubeznijo. Da sem lahko učiteljica. Hvaležna sem za vso prehojeno poklicno pot, za vse sodelavce učitelje in učence, s katerimi sem se srečevala in se srečujem. Hvaležna sem, da so se udeležila naša dolgoletna prizadevanja (ki so bila sprva drobne, neobgljene, a drzne in z močno voljo oplemenitene želje peščice staršev in pedagogov) in je na Primorskem zaživela šola, ki deluje po načelih waldorfske pedagogike. Življenje je umetnost in waldorfski pedagogi tudi vzgojo in poučevanje pojmujejo kot umetnost, učitelja pa kot umetnika, ki zmore biti ob svoji strokovnosti pri svojem delu zelo potrpežljiv, senzibilen in kreativen, kajti vsak otrok je edinstven in prihaja na ta svet s svojim poslanstvom, s svojimi darovi in potenciali, ki mu jih učitelji pomagamo odkrivati, prepoznavati, prebujati in razvijati. Vsebine, ki jih ponujamo otrokom, so premišljeno in skrbno izbrane iz bogate zakladnice znanja; otroku skušamo dati res tisto najboljšo in toliko, da vzbudimo v njem željo,

da naprej raziskuje in odkriva sam. Pozorni smo tudi, da so vsebine podpora razvoju otroka; da se z jasnim namenom določena snov obravnava pri določeni starosti in ne prezgodaj in ne preveč, saj bi otrok s tem trošil sile, ki še niso dozorele oz. so namenjene razvoju drugih področij. Snov učitelji v nižjih razredih podajamo v obliki zgodb, z doživetim pripovedovanjem, ki v otrocih ustvarja notranje slike. Učimo se izkustveno, z vsemi čuti in vsem telesom, s srcem, rokami in glavo. Razvijamo čutenje, voljo in mišljenje. Veliko se gibamo v naravi in v razredu, skrbimo pa tudi za notranjo gibljivost – moč domišljije in gibko mišljenje. Otroke vzgajamo za spoštljivo sobivanje drug z drugim in z naravo, učimo jih življenja v skupnosti, spodbujamo k sodelovanju, medsebojni pomoči in podpori. Radi se povezujemo z drugimi šolami, vrtci, centri ... in smo tega sodelovanja zelo zelo veseli.«

9 KSENIJA FRANČETIČ,
razredničarka 3. razreda

»Pred približno desetimi leti, kmalu po rojstvu najinega tretjega otroka, sem srečala takrat še znanko Darjo. Bili sva mladi mamiči, polni vtisov in željni novih rešitev mnogih mnogih vzgojnih vprašanj. Zaklepetali sva se o vzgoji otrok, odpirali pereče teme in nevede stkali novo prijateljstvo. Povedala mi je, da se med nekaterimi goriškimi in ajdovskimi starši rojeva želja in s tem tudi možnost, da bi na Goriškem ustanovili waldorfski vrtec. Načela Rudolfa Steinerja so bila v času ustanavljanja prvih vrtcev izjemno jasna in nezapletena. Lahko bi jih strnili v tri osnovna načela: otrok naj bi imel skrbno odmerjen čas in prostor za »prosto igro« ali »igro, ki jo vodi otrok«. Otrok naj bi v svojem vzgojitelju imel svetel zgled, ki ga je vredno posnemati. Dejavnosti, tako vodene (gospodinjstvo delo, umetniške dejavnosti ...) kot nevodene naj bi se v ravnotežju odvijajo v ritmu rutine. Ob rutini se rodi varnost, otrokov občutek obvladovanja časa in prostora. Da bi se naši otroci lahko čuvali v novem vrtcu, waldorfskem vrtcu? Vse skupaj mi je bilo tuje, še posebej ime samo. Z vsakim srečanjem, predavanjem, z vsako igralno urico sem izvedela več o tej zame novi pedagoški metodi, ki pa je v svetu poznana že 100 let. Pridružila sem se iniciativi staršev in pedagogov, ki so si prizadevali, da bi ustanovili prvi waldorfski vrtec na Primorskem. Po mnogih igralnih uricah, številnih delavnicah, lutkovnih pravljicah, ki smo jih uprizarjali v Lavričevi knjižnici v Ajdovščini in Vipavi, po mnogih predstavitev na raznih prireditvah, smo leta 2012 odprli prvi vrtec v Bukovici, leto pozneje pa še drugega v Ajdovščini. Velika večina otrok iz obeh vrtcev je pred 4 leti, leta 2016 zakorakala v prvi razred waldorfske šole. Tistega leta sem skupaj z drugimi bodočimi sodelavkami ravno zaključila izobraževanje za waldorfskega učitelja in se tudi sama pridružila kot učiteljica na šoli. Naša pedagogika temelji na celostnem poučevanju otroka. Otrokom ne »polnimo glav« z nepotrebnimi podatki, ampak jih učimo smiselno, predvsem pa za življenje. Ves čas kot učitelj iščem odgovore na vprašanja: »Zakaj?« in »Kdaj?« Snov podajam učencem ob določenem času – primerno

njihovi starosti, ker razumem zakonitosti posameznega starostnega obdobja. Na primer ob 9. letu starosti so zaradi zaključka otroštva (in z njim povezanega občutenja negotovosti) nujno potrebne vsebine, ki otroku govorijo o trdnosti in varnosti. Na vrsti so zgodbe o preizkušnjah, ki jih junaki srečno preživijo in si kljub stiskam ustvarijo novo življenje. Taka zgodba je na primer Hišica iz kock. Pri nas je način poučevanja živ, prepleten z zgodbami, pesmijo in gibanjem. Podana snov je vedno živa in izhaja iz navdušenja učitelja. Močno je prepletena z različnimi področji, da tako lahko nahrani razum, vključi ročne veščine, nagovori pa tudi čustva in notranji svet otroka. Učenec se v njej »udomači«. Učence nenehno spodbujamo h kritičnem mišljenju, komunikaciji, kreativnosti in sodelovanju. Ob

takem načinu poučevanja otroci ostajajo polni življenja, polni idej in željni učenja. So visoko motivirani za delo in kreativnost. Seveda moram biti učiteljica tudi sama zelo kreativna, da podana vsebina učence nagovori in zbudi njihovo zanimanje. Trenutno sem razredničarka tretjemu razredu. A kot razrednik bom svoj razred peljala

skozi celo devetletko, od prvega do devetega razreda. Poučevala bom vse akademske predmete, ki jih poučujemo v glavnih urah, to so jutranje blok ure, pri katerih 120 minut štiri tedne strnjeno obravnavamo na primer samo matematiko. To je seveda izziv, kot se je izrazil Ira Zorko, eden naših staršev: »Peljati razred do devetega razreda je kot jadranje čez Atlantik.« Sprejela sem ta izziv, sprejela sem seveda tudi izziv, učiti se vse življenje.«

9 MICHELA DE CASTRO,
razredničarka 4. razreda

»Z waldorfsko pedagogiko sem se prvič srečala pred dvajsetimi leti, ko je waldorfska šola še imela sedež v Lanthierijeji palači v Gorici. Z veseljem sem se udeleževala njihovih pisanih praznovanj, zanimivih tečajev in predavanj. Kot glasbena pedagoginja in mama sem z velikim zanimanjem odkrivala nove ustvarjalne pedagoške pristope. Ko je za mojega sina prišel čas za šolo, sem se odločila za vpis v slovensko državno šolo v Italiji, saj slovenskih waldorfskih šol v naši bližini takrat še ni bilo. V naslednjih letih sem spremljala dogodke, ki sta jih na našem območju prirejali obe italijanski waldorfski šoli, ob tem pa z literaturo in obiskovanjem tečajev širila in poglobljala svoje znanje na področju pedagogike. Ko so me na italijanski waldorfski šoli v Borgnanu sprejeli v kolektiv kot učiteljico tujega jezika (slovenščine), sem lahko waldorfsko pedagogiko spoznala čisto od blizu. Navdušila sta me predvsem širši pedagoški pogled na celostni razvoj otroka in ustvarjalni pristop do učenja. Želela sem tudi svojemu sinu omogočiti tak način učenja, zato sem ga prepisala v peti razred waldorfske šole v Borgnanu. Izredno hitro se je vključil v razredno skupnost in z velikim navdušenjem je doma pripovedoval o vsem, kar je doživljal v šoli. Imela sem dragoceno priložnost, da sem bogate sadove te pedagogike spoznavala iz vidika učitelja, otroka in starša. Par let pozneje, ko je 1. septembra 2016 v Bukovici zaživela prva waldorfska šola na Primorskem, sem kot razredničarka sprejela

v prvi razred 11 radoživih in vedoželjnih otrok. Zdaj je v 4. razredu 16 otrok, ki vsak dan skozi pristne življenjske izkušnje raziskujejo in odkrivajo svet okoli sebe. Naše potovanje nam je v teh letih podarilo veliko lepega, predvsem prek izzivov in strmih poti, ki smo jih skupaj srečno prehodili. Odkrili smo, da se drug od drugega lahko veliko naučimo, saj

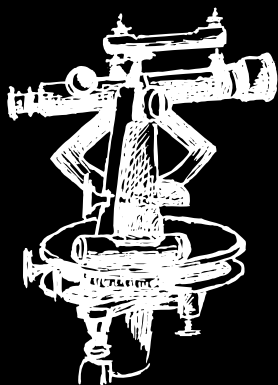

ima vsak v sebi dragocene vrline, ki bogatijo našo skupnost. Prav dobro vemo, da skupaj lažje rastemo. Na tej poti so nam starši s svojo ljubečo podporo vedno ob strani. V waldorfski pedagogiki je sodelovanje med učitelji in starši ključnega pomena, saj omogoča uresničevanje skupnih ciljev. Predvsem nam je pri srcu celostni, zdrav in uravnovešen razvoj otroka v okviru harmonične rasti razredne, šolske in širše skupnosti. Pred našimi otroki se danes razprostira zelo široko obzorje. Vrata waldorfske šole so odprta v svet. Prvi koraki pa vodijo otroka k spoznavanju domačega okolja, kjer pridobiva znanje, ki ga nudi življenje samo, in kjer raste kot človek v pristnem spoštovanju do drugih in drugačnih. Za našo šolo je zato izredno dragoceno sodelovanje z ljudmi in inštitucijami, ki delujejo v našem lokalnem prostoru in ga bogatijo: župan Tadej Beočanin in občinska uprava skupaj s svetniki, učitelji Glasbene šole Vinka Vodopivca iz

Ajdovščine, knjižničarke Lavričeve knjižnice, učiteljice OŠ Danila Lokarja in Srednje vzgojiteljske šole iz Ajdovščine, Društvo za ohranjanje lokavškega izročila Doli iz Lokavca, Goriški muzej, mnogi obrtniki in rokodelci mesta Ajdovščina, varuhi slovenskega narodnega izročila iz Ajdovščine. Vsem smo hvaležni, ker so nas medse tako toplo sprejeli in ker so pripravljeni z nami graditi boljši svet. Verjamemo, da ljudje s skupnimi močmi lahko ustvarimo veliko dobrega za svoje otroke in za prihodnost človeštva.«

Če me kdo vpraša, kaj me je najbolj prevzelo pri delu s pomočjo waldorfske pedagogike, bi na prvo žogo rekla, da olajšanje – ker imam ob sebi svetle zglede. Imamo skupino vzgojiteljev, učiteljev in mentorjev, ki nas spremljajo že leta in leta, kamor lahko »zbežimo« po navdih, s katerimi lahko kadar koli premlevamo o ugankah svojih otrok, ker jih pri igri in delu opazujejo skupaj z nami. Kolektiv diha kot organizem. Vsi smo skupaj vpeti v eno samo zanimanje – in sicer v otroka. Z njim se ukvarjamo, to raziskujemo. Vse ostalo je na drugem mestu. Ohranjamo njegovo otroštvo in ga branimo pred grozečo željo odraslih, da bi bili »storilni«, še preden s svojimi polnimi čuti okušajo, otipajo, vidijo, opazujejo, doživijo ta svet, ki je poln lepote in mnogih skladnosti. Če spoznajo ta svet in se mu odprejo z vsemi čutili, bodo ob svojem času v njem našli zakonitosti matematike, fizike, botanike, glasbe ... In to bodo zakonitosti njihovega lastnega notranjega sveta. 📍

© foto: AdriaFoto | Klemen Bizjak

GEODELA
Marko Breščak s.p.
geodetske storitve, svetovanje

UGODNO in ZANESLJIVO!

- GEODETSKI NAČRT ZA PGD
- DOLOČITEV MEJE PARCELE
- PRIDOBITEV HIŠNE ŠTEVILKE...

041 283 829

Goriška c. 25a, Ajdovščina
e-mail: info@geodela.si
splet: www.geodela.si

YouTube

geodela

ULTRA TRAIL VIPAVSKA DOLINA

Ultra Trail Vipavska dolina bo med 15. in 17. majem 2020 že šesto leto zapored organiziran v Vipavski dolini.

TEKST BOŠTJAN MIKUŽ

Ultra trail je mednarodno prepoznan tekaški dogodek, ki ga obišče preko 1000 tekačev iz 30 držav sveta. Med tekači sta tudi svetovna prvakinja italijanka Francesca Canepa in letos najboljši trail tekač na svetu, španec Pau Capell. Pri organizaciji dogodka igrajo izjemno pomembno vlogo društva, ki s svojo energijo in zagnanostjo poskrbijo, da vseh 13 okrepčevalnic po trasi odlično deluje. Ravno energija na okrepčevalnicah je tista, ki jo tekači prepoznajo kot izjemno in edinstveno ter postaja glavna prepoznavnost dogodka. Energija in seveda izjemni razgledi in naravne lepote, ki jih nudi Vipavska dolina. Ultra Trail Vipavska dolina povezuje celotno Vipavsko dolino s svojo najdaljšo traso Emperor-160 km. Poleg najdaljše razdalje, se tekači lahko pomerijo še v Centurion - 100 km, Gladiator - 50 km, Legionar - 30 km in Asterix -13 km. Najkrajša razdalja (Asterix) bo letošnja tekaška novost, namenjena čisto vsakemu rekreativnemu tekaču. Druga novost bo Obelixov pohod med vinogradi, ki bo netekmovalne narave in tako primeren za

pohodnike. Kot nakazujejo že imena posameznih tekem, je nekakšna rdeča nit dogodka spomin na slavno rimsko bitko, leta 394 na polju pod Vrhpoljem. Veliko število predvsem tujih tekačev pride v Vipavsko dolino nekaj dni pred dogodkom, da si lahko ogledajo njene znamenitosti. Mnogi so presenečeni nad lepoto in čistočo narave, ki jo ta nudi. Na tekaških sejmih po tujini je za ekipo Ultra traila mnogokrat izziv predstaviti, kje sploh je Vipavska dolina in kakšne so njene prednosti pred drugimi destinacijami. Organizacijska ekipa pri Ultra Trail Vipavska dolina meni, da je mogoče povezati dolino in njene naravne danosti v enoten turistični produkt, kar dokazuje vsako leto več tujih tekačev, ki Vipavsko dolino izberejo kot počitniško destinacijo. Kot zanimivost, lani sta si dva madžarska mladoporočenca izbrala tek na ultra trail in bivanje v Vipavski dolini za svoje medene tedne.

Ultra Trail Vipavska dolina

www.ultratrail.si

Mednarodni trail tek v Sloveniji,
ki obkroži celotno Vipavsko dolino.

Explore.
Outdoor.
Unknown.

15. - 17. maj 2020

Ultra-Trail Vipavska dolina - Slovenija

Vipavska dolina

		↓↑	UTMB/ITRA
Emperor	UTVV160 (160km)	7.000 m	6
Centurion	UTVV100 (106km)	4.800 m	5
Gladiator	UTVV50 (50km)	2.300 m	3
Legionar	UTVV30 (32 km)	1.480 m	2
Asterix	UTVV16 (16 km)	800 m	
Obelix	CityRun11 (11 km)	150 m	

SMUČANJE JE RELIGIJA

TEKST URŠKA PODOJSTRŠEK

Moje sodelavke se vsako jutro pri kavi pridušajo, da bodo otroke dale v rejništvo. Da jim niso več kos. Tamali non stop jezikajo, ključujejo po telefonih, sredi noči vstajajo in gledajo Dončiča, za šolo jim dol visi, o seksu bi lahko predavali na medicinskem faksu, smer ginekologija. Jaz sem sicer tista teta brez otrok, ki jih vedno znova zagovarja, a lahko je meni, ki imam za domače živali samo droži, ki jih je treba z žlico moke nahraniti samo enkrat na teden, za razliko malih termitov, ki pojedjo na tone pomfrija in nutele.

Ko pomislim na svoje otroštvo, nas vidim, kako smo na nočni smuki sredi vaškega smučišča klepetali, se izzivali, kdo upa spustiti smuk, kdo naredi čim več drobno-gosto zavojev do izteka smučišča in kdo ima nove elanke RC4.

Jaz sem s svojimi novimi RC4 spala.

Pokritimi s kovtrom.

Ker moje smuči si bile moja vez s prijatelji.

Kot je danes instagram.

Danes si mulci pošiljajo fotke s francoskih planjav z vsemi možnimi hešteg, takrat je bil edini hešteg sezonska smučarska vozovnica. Vse nas je družila z rdečimi nosovi, največji frajerji so imeli tudi rdečo maso z velikim napisom ELAN. V enem obdobju je bilo to največ, kar si lahko imel. Takrat so bili Barcelona, Karibi in Kuba samo imena vaških psov. Danes so to obvezne destinacije za krompirjeve počitnice. V resnici si težko predstavljam, kako si starši lahko privoščijo tako draga potovanja za celo družino. Če midva, ki potujeva sama in z nahrbtnikom, pošteno premisliva, kam bova šla jahat slone in plavat z želvami.

Najbrž je pa vse stvar prioritet. Edini kredit, ki so ga kdaj vzeli moji starši, je bil kredit za smučanje v Franciji. Pred 30 leti je bil to luksuz *par excellence*. Vsaj za Korošce, ki so pohali kure že za pot od Šentjanža do Ljubljane. Mi smo šli na pot z avtobusom in 14 kosi prtljage. Mama je imela seznam kufrov, ki jih je štela na vsakem postanku do Val Thorensa. Do Albertvillia je še nekako šlo, že v prvi trgovini za špežo pa se je zataknilo, saj nihče ni znal francosko. Kako kupiti sir, če ne znaš reči 10 dekagramov? Mati, brihtna kot je, je slišala francosko *madamme*, ki je vskaokrat rekla "un peu" in dobila lih pravi kos sira. In je tudi ona za vsako stvar rekla "en pu". Pri salamah in sirih je še šlo, pri mesu se je pa že zataknilo, stric ji je vsakokrat odrezal en šnicl in namesto goveje juhe iz kosa govedine, so v Val Thorensu kuhali govejo župo iz govejih zrezkov.

Nikoli ne bom pozabila smučanja na Voglu. Stara sem bila 14 let in imela nastavke instagrama iz osemdestih. Novo toprovo puhovko,

strešico nad čelom, mati je zaštrikala gamaše in peruanske kape s poklopci za ušesa, kot so jih imela pravi francoski frajerji. Bela šminka, očala z usnjenim plašnicami in penina za malico. Iz kristalnih kozarcev. Polovičarji pač nismo. Če zanemarimo dejstvo, da smo šli tja z bolho. Pancerje je fotr stlačil pod havbo in od Čehov kupil najmanjši možni strešni prtljažnik. Danes bi bila huda influencerska. Samo brki so mi manjkali. Takrat. Danes ne več ...

Smučanje je na Koroškem religija.

In to ostaja še danes.

Če so moji primorski sostanovalci v študentskem domu v nedeljo šli

k maši, smo Korošci šli smučat na Krvavec.

Sicer smo se tja privlekli, ko so Primorci že zdavnaj bili od maše, šli pa smo! Mogoče sama dojemam smučarijo še toliko bolj osebno, ker moj oče že 40 let upravlja z vaškim smučiščem Bukovnik in že 20 let tudi sam dela sneg. Zato me vsa ta fama okrog pomanjkanja snega pušča hladno in se ne spuščam v filozofske debate na to temo.

Ker se vse da.

Oče že 20 let vse zimske noči prebedi v majhni koči sredi smučišča, prestavlja topove, njegov sodelavec ima vtetoviran ratrak na rami, Jožica kuha vino, Sebastjan pogumno zmerja vse kamikaze, ki ogrožajo otročke, ki so v naši smučarski šoli. V resnici je veliko zmerjanja in tuljenja, ampak vsakomur posodijo svoje smuči,

če jih kdo nima. Med šolskimi počitnicami imajo otroci smučanje zastoj in po novem strežejo tudi bombardino. In moja mama se že zadnjih 20 zim ločuje. Na srečo, neuspešno. Na apres skiju se pije stari dobri mošt in slepi Drago igra na klaviature. Če bi smučišče vsako pomlad pošteno pognojili, bi iz izgubljenih avtomobilskih ključev lahko zrastle celi nasadi avtomobilov.

Letos sem smučala v Italiji in prebrala njihov hešteg *#mountainisfreedom*. Na začetku mi je šel na živce. Predolg, preblesav. Ampak imajo prav.

Gore res osvobajajo. Poleti in pozimi.

Najbrž pa se jih naučimo ceniti z leti.

Sneg, veter, mraz na licih.

Vsem ostalim ostanejo družbena omrežja.

In virtualni svet na dlani.

Kot bi jedli joto brez mesa.

Vegetarijanski smučarji brez smuči, pač.

Lahko jedo travo.

Ali sneg.

Korošci ga.

© foto: Urška Podojstršek

Nastopajoči razstavljavci 1. a in 1. b Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina na odprtju razstave "(Avto)portret tako in drugače" v Pilonovi galeriji Ajdovščina, 28. januarja 2020.

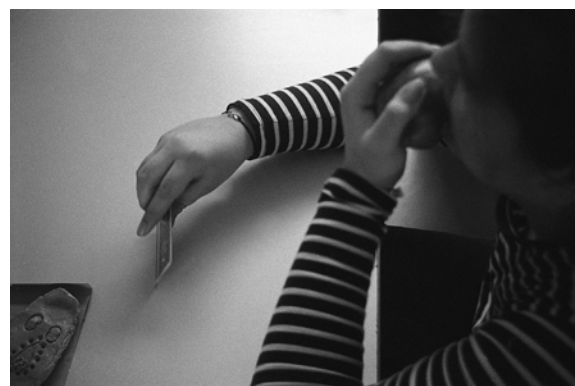

3. AFA 2019

Analogna fotografija Ajdovščina
"Pogledi na dediščino domačega okolja"

Klemen BIZJAK
Tea MIKUŽ
Sara ČRV
Laura BAVCON
Maja BRILJ
Mariša KRAPEŽ
Mija URŠIČ
Živa PLEŠNAR
Filip RUPNIK

Anuša BLAŽKO
Nika PRAČEK
Vita KOFOL
Jona STIBILJ
Erin PREGELJ
Maruška GORUP
Ena ČERNE
Lara KETE

© foto: Robert Ferjančič

INTERVJU – TADEJ BEOČANIN, ŽUPAN

»Občina Ajdovščina je zakladnica raznolikih priložnosti. Njenim potencialom bomo tudi v prihodnje utirali poti.«

TEKST TINA VELIKONJA

V zadnjih letih je občina Ajdovščina napredovala v kraj raznolikih danosti. Stkani so bili številni projekti, realizirane mnoge pobude in premišljeno zastavljeni načrti, ki v naše okolje prinašajo nove priložnosti. Župan Tadej Beočanin se že drugi mandat srečuje z izzivi vodenja ajdovske občine. Vse sile usmerja v razvoj in z inovativnimi pristopi omogoča razcvet podjetništva in družbe ter s podporno energijo krepi sodelovanje vseh ključnih akterjev lokalne skupnosti. Gospodarstvo je postalo trdno vpeto v okolje in druge sektorje, učinki ukrepov in skrbno načrtovanih strategij pa so obrodili sadove, da je Ajdovščina postala sinonim za inovativno in prebojno občino – tako doma kot tudi na tujem. Izzivi do konca mandata ostajajo, pravi župan, ob tem pa izpostavlja, da bo prioriteto reševal stanovanjsko problematiko. Pokomentiral je tudi aktualno politično dogajanje na državni ravni in pojasnil, kaj spremembe na političnem vrhu prinašajo v lokalno skupnost. Z velikimi upi gleda tudi na zaključek obnove starega mestnega jedra in na Lavričevem trgu napoveduje letošnjo slavnostno sejo ob občinskem prazniku in

75-letnici ustanovitve prve slovenske narodne vlade. Tudi vnaprej mu ne manjka zagona za vodenje občine, temelječe na ukrepih za dvig kakovosti življenja, da bo občina Ajdovščina postala zanimiva ne samo za delo, pač pa za bivanje nasploh.

📍 Vaša velika želja in tudi obljuba predvolilnega programa so nova stanovanja v Ajdovščini. Kakšno je trenutno stanje z gradnjo glede na neuspelo javno dražbo za načrtovano novo blokovsko sosesko Ribnik SB II? Še obstaja interes za vlaganje?

Drži, gradnja stanovanj je ena izmed mojih prioritete in k temu bomo stremeli do konca tega mandata, ko bo v Ajdovščini zagotovo zraslo nekaj novih stanovanjskih kompleksov. Konec decembra smo izvedli javno dražbo za približno 16 tisoč kvadratnih metrov zemljišč za načrtovano gradnjo nove blokovske soseske Ribnik SB II s približno 150 klasičnimi in 50 oskrbovanimi stanovanji. Glede na predhodno izkazani interes sem pričakoval vsaj enega do dva dražitelja, vendar

je bila dražba neuspešna. S potencialnimi kupci sem se zato v začetku tega leta večkrat ponovno srečal in preveril interes. Izkazalo se je, da zanimanje še vedno ostaja, zato bomo javno dražbo kmalu ponovili. Pričakujem, da bodo vsi temelji za projekt Ribnik SB II postavljeni do poletja, kar bi pomenilo, da se lahko gradnja začne še v letošnjem letu. Ob soseski Ribnik občina pripravlja tudi podrobni prostorski načrt za sosesko na območju degradiranega dela bivše tovarne Lipa, zasebni investitorji pa načrtujejo gradnjo še na dveh lokacijah v mestu. V kolikor ne pride do nenadnih odstopanj na trgu, bomo imeli konec letošnjega leta tri odprta gradbišča za večstanovanjske stavbe.

📍 **Občani so na javni obravnavi za pripravo predlogov prostorskih načrtov za stanovanjsko gradnjo zaselka Strane na Planini in za območje stanovanjske soseske Lipa v Ajdovščini izkazali velik interes. Na katerih območjih je torej še predvidena stanovanjska gradnja in koliko stanovanj si lahko obetamo?**

V zaselku Strane bo Občina prodajala komunalno opremljena stavbna zemljišča za individualno stanovanjsko gradnjo. Enako bomo pristopili k prodaji zemljišč v Lokavcu in Dobravljah, skupaj bo šlo za okrog 35 zemljišč. Pričakujem, da bo prodaja teh zemljišč stekla še v prvi polovici letošnjega leta. Individualne hiše že gradi tudi investitor v Grivčah, en projekt dvojčkov pa se pripravlja na območju Bizjakov v Ajdovščini. Večstanovanjske stavbe pa se bodo ob omenjenih na Ribniku in na območju Lipe gradile še ob Hublju na zahodnem delu mesta. Občina Ajdovščina si trdno prizadeva za reševanje stanovanjske problematike, saj želimo občankam in občanom, predvsem mlajšim in starejšim, omogočiti funkcionalna in kakovostna stanovanja po dostopnih cenah.

📍 **Pred kratkim je bila izvedena tudi raziskava, kakšna stanovanja si želijo potencialni kupci. Kaj vse je razkrila stanovanjska analiza, kam gredo smernice nakupa stanovanj?**

Analiza je pokazatelj velikega primanjkljaja na nepremičninskem trgu, najsi bo to za nakup ali najem stanovanja. Kot se je izkazalo, bi Ajdovščina ta trenutek potrebovala približno 330 novih stanovanj. K temu zagotovo prispeva tudi velik krč s stanovanji na območju celotne regije. Večina bodočih kupcev povprašuje po 3-sobnih stanovanjih.

📍 **Poleg stanovanj v občini močno primanjkuje večjih ponudnikov začasnih, turističnih namestitev. Kako nameravate zapolniti to vrzel?**

S hitro razvijajočim se turizmom in vse večjim številom nočitev se kaže pomanjkanje predvsem večjih nastanitvev. Intenzivno iščemo zasebnega investitorja, ki bi zgradil mestni hotel. Prvotno smo ga umeščali v prostor nad hitro cesto, sedaj pa smo lokacijo hotela premestili v središče mesta, na območje nekdanjega starega mlina

ob reki Hubelj. Pogovorov sem imel že več, a se zaenkrat še nihče ni odločil za investicijo. Vesel pa sem, da se je za operaterja javilo domače podjetje – s to popotnico bomo investitorja lažje našli.

📍 **Vipavska dolina privlači raznolike turiste, vedno več je tudi ljubiteljev športnih disciplin, denimo gorskega kolesarstva, padalstva. Čutiti pa je primanjkljaj v tovrstni infrastrukturi. Si na tem področju lahko obetamo kakšne novosti?**

Rekreativni, športni in adrenalinski turizem je ob kulinariki ključni paradni konj našega turizma in mu gre zato posvečati posebno pozornost. V letu 2020 bomo nadaljevali pot legalizacije prog za

© foto: Robert Ferjančič

gorsko kolesarstvo, v načrtu dela občinskega sveta je tudi odlok o gorskem kolesarjenju. Vsekakor se strinjam, da imamo ob sicer idealnih naravnih pogojih šibko infrastrukturo, ki pa jo počasi dopolnjujemo, predvsem štartne in ciljne točke za jadralno padalstvo in gorsko kolesarjenje. V letošnjem letu bodo označene tudi dolinske kolesarske povezave, trajno bo označena UTVV pot. Upam tudi, da nam bo po sprejemu prostorskega načrta uspel podvig z BMX tekmovalno progo.

📍 **Investicijske priložnosti iščete tudi na tujem z udeležbo na odmevnih svetovnih sejmih. Se tovrstni obiski na tujem obrestujejo?**

Z udeležbo na sejmih v tujini delamo na dolgi rok. Prepoznavnost Ajdovščine se je v zadnjem obdobju bistveno povečala in je zanimiva za domače ter tuje investitorje. Projekti, ki smo jih pripravili – stanovanja, hoteli in Expo Vipavske doline – so za investitorje zanimivi, a se ti predvsem zaradi naše majhnosti počasi in previdno spuščajo v projekte. Sem pa optimističen in verjamem, da nam bodo uspeli.

📍 **Veliko prahu je na občinskem svetu pa tudi med občankami**

© foto: Robert Ferjančič

in občani povzročila dodatna obdavčitev nepozidanih stavbnih zemljišč, ki bo lastnike doletela v letošnjem letu. Zakaj ste se odločili za povečanje nadomestila?

Tudi to je eden izmed ukrepov, ki posredno rešuje stanovanjsko problematiko. V občini se nahaja zelo veliko nepozidanih stavbnih zemljišč, namenjenih individualni stanovanjski pozidavi. Mladi pa vztrajno iščejo površine, na katerih bi lahko gradili svoje domove. Prav z dodatno obdavčitvijo želimo lastnike teh zemljišč spodbuditi k prodaji ali pozidavi. Ker gre za velike površine nepozidanih zemljišč, imamo posledično onemogočeno uvajanje novih stavbnih območij, ki bi bila namenjena individualni stanovanjski pozidavi, saj soglasodajalci želijo, da najprej pozidamo prazna zemljišča. Ukrep velja le za komunalno opremljena stavbna zemljišča, dodatno bodo obdavčena tista, kjer je občina že sprejela podrobne prostorske načrte.

📍 Kako bi sicer ocenili delovanje občinskega sveta? Slutiti je, da se je v

primerjavi s prejšnjim mandatom porodilo kar nekaj nesoglasij. Lahko še govorimo o projektni koaliciji?

Svoje delo sem v prvem mandatu res začel graditi na projektni koaliciji v občinskem svetu, partnerstvu s krajevnimi skupnostmi in sodelovanju s posvetovalnimi telesi ter nadaljeval s projektom participativnega proračuna, ki vključuje mnenja vseh občank in občanov. V drugem mandatu pa tega sodelovanja v občinskem svetu žal nisem uspel vzpostaviti. Z izvoljenimi svetniki SDS in NSi smo preveč nasprotnih mnenj in si premalo zaupamo, da bi lahko konstruktivno sodelovali. Moja naloga je, da uresničim zastavljene cilje, ki so tudi cilji koalicijskih svetnikov iz vrst SD, Liste Burja, ZZP, NSD, SMC, Levice in DeSUS.

📍 Za dobro delovanje občine je vsekakor ključno sodelovanje vseh gradnikov, eden teh so tudi krajevne skupnosti. Kako skrbite za skladen razvoj vseh 27-ih?

Seveda si želimo vse krajevne skupnosti čimbolj vključiti v samo delovanje občine. Vsi imamo isti cilj in vsi delamo za dobrobit občank in občanov, zato moramo hoditi po isti poti,

da lahko dosežemo zastavljeno. Ko sem začel županovanje, sem vzpostavil svet predsednikov svetov KS, s katerimi se večkrat v letu srečamo in se dogovorimo o osnovnih investicijah, ki se bodo odvile na območju celotne občine. Še naprej velja, da lahko vsaka krajevna skupnost v mandatu pričakuje en večji investicijski projekt in nekaj manjših. Predvsem pa moram pohvaliti sodelovanje predsednikov in članov svetov krajevnih skupnosti pri izvajanju projektov na njihovem območju. Zelo so aktivni in si želim, da ta nivo aktivnosti ohranijo.

📍 Proračuna za 2020 in 2021 prinašata veliko naložb tako v mesto kot na podeželje, po mnenju opozicijskih svetnikov sta sicer zastavljena previsoko. Na čem temeljita in katerim področjem bosta prinesla največ?

Res da sta proračuna za prihodnji leti ambiciozno zastavljena, vendar verjamem, da bomo uspešni pri njuni realizaciji. V obeh proračunih smo predvideli ogromno investicijskih projektov, tako po vaseh kot

v mestu, vlaganj v gospodarstvo in v družbeno infrastrukturo. V tem letu se obeta zaključek prenove Kastre, po vaseh nadaljujemo z gradnjo kanalizacije, aktualna je tudi obnova občinskih cest in izgradnja novih poslovnih con. Za naložbe smo v letu 2020 namenili dobrih 13 milijonov evrov.

📍 Obnova mestnega središča je bila zagotovo ena izmed večjih naložb. Ste sedaj, ko se dela bližajo koncu, zadovoljni s podobo, ki jo nakazuje trg?

Projekt ureditve starega mestnega jedra je v zaključni fazi, kar me zagotovo veseli in z velikimi pričakovanji zrem v zaključek prenove. Predvsem sem zadovoljen, ko vidim, da trg pridobiva vse več življenja. Tudi pozitivni odzivi občank in občanov nad njegovo podobo veliko povedo. Arheološke raziskave so zaključene, na trgu potekajo še manjša konservatorska dela na arheoloških ostalinah in polaganje tlakovcev ter umeščanje urbane opreme. Trg se bo ponašal z urejenimi površinami in bo nudil prijetno vzdušje tako domačinom kot obiskovalcem, ki jih bodo zagotovo zamikale skrivnosti rimskih ostalin. Te bodo v štirih prezentacijskih poljih odkrivale, kako so nekoč živeli Rimljani. Ponosen sem, da bo trg odseval vse naše znamenitosti – trije vodni motivi fontan vzpostavljajo povezavo z raznolikostjo vodnih motivov izvira reke Hubelj. Ozelenitev bo na Lavričev trg prinesla pridih zelenih urbanih površin, latnik z avtohtono vinsko trto pa pridih domačnosti. Trg bo z dovršeno opremljenostjo in ponudbo postal stičišče povezovanja in srečevanja.

📍 Kdaj si torej lahko obetamo otvoritev mestnega središča?

Po trenutnem terminskem planu bo glavina del končana do 5. maja, ko bomo na trgu gostili proslavo ob občinskem prazniku in počastili 75-letnico ustanovitve prve slovenske narodne vlade. Se bo pa na trgu dogajalo tudi v nadaljevanju – načrtovan je koncert generacij, ki bo povezoval praznično dogajanje ob občinskem prazniku in pozdravljal novo podobo prenovljenega mestnega središča ter večji koncert klasične glasbe – vse to še pred poletjem, ko na trg pridejo manjši dogodki, ki jim je ta osrednji prostor tudi namenjen.

© foto: Robert Ferjančič

📍 Ajdovščina je v zadnjih letih naredila velik preboj – prepoznana je kot inovativna občina, nosilka številnih dobrih praks. Kateri so po vašem mnenju ključni dejavniki za ta uspeh in na katere projekte ste še posebej ponosni?

Vesel sem statističnih podatkov, ki nam kažejo zelo dobre rezultate,

tako na področju kvalitete bivanja kot na področju gospodarstva. Večina kazalnikov nas uvršča med 15 % najbolj razvitih občin v Sloveniji. A so to le podatki, še kako se zavedamo tegob naših prebivalcev, ki jih še moramo odpraviti. Ko pa je govora o inovativnih in prebojnih projektih, sem še posebej ponosen na paket spodbud za gospodarstvo, na inovativne projekte na področju kmetijstva in turizma, na participativni proračun in na partnersko sodelovanje z vsemi subjekti v našem okolju... Lahko rečem, da ne želim, da bi občina izgubila katerokoli priložnost in sem zato vedno naklonjen uvajanju novosti.

📍 Aktualna politična situacija v državi je trenutno precej negotova. Kaj to pomeni za našo občino in projekte, ki so že zastavljeni?

To je nemogoče napovedati. Vsekakor bo prišlo do zastoja pri izvajanju že dogovorjenih državnih projektov na našem območju, vendar upam, da ti zastoji ne bodo predolgi. Vsekakor bomo sodelovanje države hitro potrebovali – v načrtu imamo nov vrtec, ki ga občinski proračun sam ne zmore, tudi gradnja večnamenske gimnastične dvorane je brez državnega sofinanciranja pod vprašajem.

📍 Veliko ste Ajdovščini že doprinesli. V katero smer gredo vaši prihodnji načrti, kje še vidite potenciale, ki bi jih bilo potrebno razviti?

Vse naše potenciale, za katerimi stojim tudi sam, smo zapisali v strategijo razvoja občine do leta 2030. Delati moramo na vseh petih prioritetah:

okolju, družbi, gospodarstvu, javni upravi in prepoznavnosti občine. Tudi vizija, ki nas postavlja v središče Vipavske doline, trdno stoji in verjamem, da bomo z medsebojnim sodelovanjem, zagnanostjo in vizijo gradili uspešno in preudarno pot naše občine, na katero bomo vsi ponosni. 📍

© foto: Tea Goljevšček

V VRTINCU PROGRAMA MLADOST NA BURJI

Program občine Ajdovščina Mladost na burji, ki je zasnovan na stopnjevalnem sistemu osvajanja značk in spodbuja k aktivnemu in prostovoljnemu udeleževanju otrok in mladine, je že v prvem letu delovanja vključil skoraj polovico vseh otrok in mladih v naši občini.

TEKST URŠKA MILAČ

Otroci in mladi so aktivni v raznolikih prostovoljskih društvih, obiskujejo Dom starejših občanov in Cirius Vipava, sodelujejo z različnimi zavodi in organizacijami, se udeležujejo kulturnih in športnih prireditev. Mlajši otroci se v največji meri vključujejo v aktivnosti, ki jih za program Mladost na burji izberejo skupaj z vzgojitelji in učitelji. Starejši učenci in mladi v programu sodelujejo kot posamezniki in aktivnosti izbirajo samostojno.

TEKAŠKAPRIREDITEV 100 OBMRZLI REKI VKLJUČILA KAR 14 PROSTOVOLJCEV PROGRAMA MLADOST NA BURJI

Učenci, dijaki in študentje so pomagali pri pripravi proge, polnili so vrečke za udeležence tekače, delili štartne številke, pomagali pri pripravi obrokov, delali na okrepčevalnicah za tekače, pomagali pri delitvi priznanj in medalj, fotografirali in bili na sploh vsestransko aktivni. Najmlajša med njimi je osnovnošolka Lili Perhavec (op.ur.: na sliki desno), ki si je prislužila pohvalo za delo na okrepčevalnici.

UDELEŽENCI PROGRAMA MLADOST NA BURJI

V skupino najmlajših Grozdek je vključenih 261 otrok iz Vrtca Ajdovščina, natančneje iz enote Ob Hublju, Ribnik, Vipavski Križ in Cicibančki iz vrtca ob Osnovni šoli Otlica. V program so se zelo aktivno vključile tudi vse osnovne šole v naši občini in njihove podružnice ter srednja šola Venio Pilon iz Ajdovščine.

© foto: arhiv MNB

GROZDKI IZ SKUPINE ŽIRAFE, VRTEC AJDOVŠČINA - ENOTA RIBNIK

Na sprehodu po mestu Ajdovščina so ob slovenskem kulturnem dnevu najmlajši iskali Prešernovo ulico. Našli so jo prav na mestu, na katerem danes domuje TIC Ajdovščina. Prijazno so jih sprejeli in skupaj so si z velikim zanimanjem ogledovali čudovit na steni naslikan zemljevid naše Vipavske doline. Na njem so našli svoj kraj in veliko kulturnih znamenitosti, ki krasijo našo dolino. Aktivnost za MOJO SKUPNOST so najmlajši zabeležili v svoje dnevnike Grozdek.

KJE POIŠČEM PRIMERNO AKTIVNOST?

Spletna stran Mladost na burji ponuja širok nabor aktualnih in primernih aktivnosti, v katere se otroci in mladi lahko vključujejo. Udeležencem, vzgojiteljem, učiteljem, staršem in drugim zainteresiranim so objavljeni predlogi v pomoč pri izbiri ustreznih aktivnosti za vpis v dnevnik Mladost na burji. Aktivna je tudi Facebook stran programa, še najrajši pa sodelavci programa Mladost na burji le tega predstavimo neposredno otrokom in mladim ter vsem zainteresiranim.

KLJUČNA JE PODPORA VZGOJITELJEV, UČITELJEV IN ŠOLE

Mlajši imajo pri vodenju dnevnika Mladost na burji pomoč svojih vzgojiteljic, učiteljic ter učiteljev ter koordinatorjev programa na šolah. Spremljanje učencev od učiteljev in mentorjev zahteva dodatno delo, vendar je njihova pomoč pomembna, saj udeležencem pomaga

pri ozaveščanju pomena opravljene aktivnosti. V dnevnikih učenci svoje opravljene aktivnosti bolj podrobno opišejo, vpišejo opravljene naloge, pridobljene izkušnje, znanja in spretnosti. Program k sodelovanju nagovarja tudi starše in druge bližnje vključenega mladega posameznika.

PISNA IN PROJEKTA NALOGA ZA ZLATO KASTRO IN ZLATO BURJO

Zahtevnost nalog in aktivnosti, ki jih morajo otroci, učenci in mladi opraviti, se s starostjo vključenih stopnjuje. Učenci 9. razreda, ki osvajajo značko Zlata Kastrata ter mladi, ki osvajajo Zlato Burjo morajo poleg opravljenih aktivnosti napisati še pisno oz. projektno nalogo ali narediti izdelek, povezan z občino Ajdovščina. Z veseljem pričakujemo kaj bodo pripravili.

Občina Ajdovščina je program Mladost na burji v izvajanje zaupala Inštitutu za mladinsko politiko, kjer sodelavci programa skrbimo za koordinacijo dela in sodelovanje med vsemi vključenimi. Najdete nas v Hiši mladih v Palah.

Prvo programsko leto programa Mladost na burji se je prevesilo v drugi del, idej nam ne manjka, aktivnih otrok in mladih tudi ne. Udeleženci, ki bodo vse aktivnosti upešno opravili, bodo majice Grozdek ter značke Hubelj, Čaven, Kastrata in Burja za dosežen uspeh prejeli ob zaključku šolskega leta. 📍

GROZDEK
vrtec

HUBELJ
1. - 3. razred

ČAVEN
4. - 6. razred

KASTRA
7. - 9. razred

BURJA
15 - 21 let

Bambola

SLADOLEDNI VRT

NAŠA ZGODBA

“Bila je želja, da ponudimo sladoled, ki prepriča s svojo kvaliteto, da osvežimo legendarno Bambolo ter strankam privabimo nasmeške na obraz,” pripoveduje Klemen Vičič, lastnik Kavarne Ave, ki je s svojo ekipo v preteklem letu prevzel vodenje Sladolednega vrta Bambola. In res, v mestu se je začutila sveža energija, njihov sladoled je strankam hitro prirastel k srcu in zgodba se v tem letu nadaljuje.

DOMAČ SLADOLED

V Sladolednem vrtu Bambola vsak dan pripravljajo svež sladoled, ki ga izdelujejo sami. “Če smo se na začetku lanske sezone še učili, lahko rečemo, da letošnjo pričakujemo polni znanja in željni dokazovanja in zares že komaj čakamo, da se sezona začne,” pove Klemen.

In če je bil hit lanske sezone mango, kaj lahko pričakujemo od letošnjih okusov? Pustimo se presenetiti!

 @sladolednivrtbambola

 Sladoledni vrt Bambola

od četrta, 12.
do sobote,
28. marca 2020

Vaše okolje naj bolje ŽIVEX

Vse za zunanjo ureditev

GNOJILO

ORGANIC ECO, 20 kg

Peletirano organsko gnojilo za vrt, sadovnjak, kompostiranje; ekološko certificirano; hitra topnost peletov; takojšnje delovanje; majhna poraba.

REDNA CENA
18,30 €

AKCIJSKA CENA
12,99 €

ID. 79280

29%
POPUST

KOLO ZA

SAMOKOLNICO, Z LEŽAJI

350 mm / 8 cm; kovinski kolut.

23%
POPUST

REDNA CENA
12,88 €

AKCIJSKA CENA
9,92 €

ID. 65576

Odlična!
cena!

SAMOKOLNICA

BARVANO KORITO 85L

33,90 €

ID. 83487

20%
POPUST

HLEVSKI GNOJ

V PELETIH STALLATICO, 25 kg

Idealno gnojilo za pridelavo poljščin, grozdja, sadja, hmelja, vrtnin in zelenjave. Vsebnost humskih kislin izboljša vsako vrsto terena. Brez bakterijskih in mikrobnih bolezni zaradi termične obdelave v peči na 70°C. Rastline nahрани z hranilnimi snovmi, hkrati pa zmanjša možnost poškodb (ožganih rastlin), kot lahko nastane pri uporabi mineralnih gnojil.

REDNA CENA
6,94 €

AKCIJSKA CENA
5,55 €

ID. 82065

HLEVSKI GNOJ, 45 l

Vsebuje konjski in goveji gnoj mešan v pravilnem razmerju. Takšna sestava je primerna za pognojitev, zasaditev in presaditev vrtnih rastlin. Primeren je za gnojenje zelenjavnega in cvetličnega vrta ter za travnate preproge.

REDNA CENA
5,50 €

AKCIJSKA CENA
3,96 €

ID. 67317

28%
POPUST

UNIVERZALNA ZEMLJA PROMOGARDEN, 45 l

Univerzalna zemlja je idealna za vse vrste zelenih in cvetočih rastlin ter vrtnin, mešanica dragocenih belih šot in komposta.

REDNA CENA
4,87 €

AKCIJSKA CENA
3,49 €

ID. 67309

MREŽA NORMAL BUILDER FENCE

Rola 25 m, elektro varjena mreža, zaščiten z nanosom cinka (ZN), plastificirana z UV zaščito, dolga življenska doba, omogoča ograditev vrtov, sadovnjakov, hiš...

ID.	višina mreže	CENA
ID. 48218	100 cm	38,90 €
ID. 52564	120 cm	45,90 €

PANELNA OGRAJA BUILDER FENCE NORMAL, ANTRACIT

Sestavljena iz jeklenih varjenih žic in bogato zaščiten z cinkom ter barvana s prašno barvo UV zaščiten, dolga življenska doba, primerna za ograditev hiš, dvorišč, javnih površin... Dolžina panela je 250 cm.

ID.	višina panela	CENA
ID. 83495	103 cm	21,90 €
ID. 83496	123 cm	25,90 €
ID. 83497	153 cm	29,90 €

8,49 €
ID. 83509

SADNO DREVJE

že od **13,99 €**

LESEN ŠILJEN STEBER OKROGLICA

ID.	Ø stebra	višina stebra	redna cena	AKCIJSKA CENA
ID. 208083	4 cm	150 cm	2,05 €	1,85 €
ID. 208084	4 cm	200 cm	2,75 €	2,48 €
ID. 77121	6 cm	150 cm	3,59 €	3,23 €
ID. 208085	6 cm	200 cm	4,77 €	4,29 €
ID. 79262	8 cm	200 cm	7,68 €	6,91 €

SADIKE AMERIŠKE BOROVNICE, TRILETNE

Ameriške borovnice različnih sort: patriot, duke, eliot, bluejay, bluecrop, ivanhoe...

6,99 €

VELIKA IZBIRA KOSILNIC

TRGOVINI

ŽIVEX
Vse za zunanjo ureditev

VOLČJA DRAGA - Volčja Draga 40

tel: 05 398-55-22 gsm: 041 704 364

AJDOVŠČINA - Vipavska c. 17/b

tel: 05 909-16-83 gsm: 064 269 320

"ŽIVKOVE OGRAJENE CENE" SO UGODNA MESEČNA PONUDBA MALOPRODAJNIH TRGOVIN PODJETJA Metvil d.o.o. Ajdovščina IN VELJAJO KOT JE NAVEDENO NA LETAKU. "TRAJNO OGRAJENE CENE" SO UGODNEJŠE CENE ARTIKLOV IZ MESEČNEGA LETAKA IN VELJAJO NAJMANJ DVA MESECA. "ŽIVKO POMETA" JE UGODNEJŠA PONUDBA ARTIKLOV IZ LETAKA Z 20% ALI VEČ POPUSTA. "OGRAJENE CENE" JE PONUDBA NAŠTETIH TRGOVIN, PODJETJA Metvil d.o.o. Ajdovščina. "Z ŽIVKOM GRADIMO CENEJE" JE UGODNA PONUDBA PODJETJA Metvil d.o.o. Ajdovščina. "ODLIČNA CENA" JE CENA KI JE OD REDNE CENE ZNIŽANA 20% ALI VEČ.

DDV JE VRAČUNAN V CENE. SLIKE SO SIMBOLICNE, PRIDRŽUJEMO SI PRAVICO DO SPREMENB, DOPUŠČAMO MOŽNOST TISKARSKIH NAPAK. POPUSTI SE OBRACUNA PRI BLAGAJNI, POPUSTI SE NE SEŠTEVAJO. DEKORACIJA NA FOTOGRAFIJAH NI VRAČUNANA V CENO. DOPUŠČAMO MOŽNOST, DA KATERA OD TRGOVIN ŽIVEX NE DRŽI VSEH IZDELKOV IZ PONUDBE "ŽIVKOVE OGRAJENE CENE". Metvil d.o.o., Goriška cesta 25/b, 5270 Ajdovščina.

Nova slovenska serija Najini mostovi

Vipavska dolina, hvala vam za gostoljubje. Na POP TV je prišla nova originalna slovenska serija in ne bi nam je uspelo ustvariti brez vas. Ljubezenska pripoved, postavljena v čudovite kraje in med dobre ljudi, se bo dotaknila vsakega gledalca. Medtem pa bodo romantični trikotniki, družinske zamere in umazani posli poskrbeli za dramo. Pustite se prepričati čutni zgodbi junakov iz Vipave. Najini mostovi. Od ponedeljka do srede ob 20.00 na POP TV.

POP

Najini mostovi

pon - sre 20.00

URA V HOTELSKI SOBI

TEKST KATJA KRALJ

Na daljavo se zdi, da smo si na trenutke bliže, kot bi sedeli ali celo ležali kje skupaj. Zdi se, da drug drugemu odpiramo srca, v bistvu pa se držimo za gube na srajcah, majice vlečemo navzdor in zadrge na kavbojkah s pomočjo prstov potujejo navzdol.

Za samsko žensko se celo zdi, da je vedno na tržišču in skoraj se pričakuje, da je na vseh socialnih omrežjih malodane slečena, če že ne 'pripravljena'. Drugače ji okolica tako ali tako očita, da je za svojo ednino kriva pač sama. Ampak ustavite se, sama niti nič več ne iščem. Poskušam pač biti zadovoljna s situacijo, kot je. Hotela sem že reči biti zadovoljna sama s seboj, pa bi se čisto, čisto malo zlagala.

© foto: Freepik

Niso mi všeč redki in po vrhu prekratki lasje in priznam, da si kdaj nadenem tisto lasuljo, ki jo skrivam v nočni omarici, kjer se najde še marsikaj drugega. Na glavo si jo poveznem, kot piko na i takrat, ko

je na meni še perilo, ki ni povsem izzivalno. Ne spominja na staro damo in najstica je ne bi oblekla. V bistvu daje vtis, kot da ne želi nikogar očarati, ampak pikice tukaj in čipka tam pač pritegne pogled ali dotik. Največkrat lasten. In v tem filmu, ki ga nihče ne snema, se fotografiram sama. Pomaga pri jebivetrskem izrazu na obrazu ob katerem zastrize, pa ne z ušesi, marsikateri moški in zapeljivem pogledu, ki globoko v sebi nosi : "Dol mi visi za vse, tebi pa naj vedno gor stoji." In potem pomaga, da se kdo, ne da bi ga hotela zapeljati, podrgne ob fotografijo in če je zanimiv, se igra začne. V bistvu padam na besede. Spreten mora biti z njimi in prsti. Lahko in nujno tudi takrat, ko potujejo od ramena, mimo vrat navzgor, skorajda do temena in potem me ne več tako narahlo, še vedno pa dovolj subtilno, prime za lase. Verjetno veste, kako se zgodba pletiči naprej. Prvi pošlje nekaj več svojega telesa, kar ni nujno, da je Ona, nato se drugi odzove. V zadnjem primeru se je zdelo, da s klikom slačim jaz njega. Pa lepo vas prosim. Zakaj mi pošlje fotko, na kateri se vidi le dodobra natrenirana roka in tatu, ki se vije vse do ramenskega obroča? Saj nisem zdravnica, še manj mesarka, ki bi v mislih že rezala meso dol s kosti.

Jaz vrnem telo brez obleke, objema me le voda izpod tuša. Priznam, telefon je v taki situaciji sila težko držati dovolj daleč proč, da se vidijo večji (beri: pomembnejši deli telesa), pa še strah te je, da ne bi pristal na tleh in se zaradi keramike ne bi raztreščil. On vrne fotografijo telesa, kjer se vidijo celo stopala. Upam le, da ga ni fotografiral prijatelj ali celo mama. Ampak zmotila me je črna pika na delu, ki sem ga seveda želela videti. Ja ljuba duša, porisal je predel na sredini a pohvaliti ga moram, ker je pustil (zamislite) celi obraz. Vsa srečna sem bila, da si je svoj nonšalantni deški look popravil do te mere, da me z lasmi na obrazu vsaj ni spominjal na Bagolo.

Nič se nisem držala nazaj, ko sem mu odpisala, naj za božjo voljo madež odstrani, ponovi vajo in pošlje fotografijo. Zdaj sem se zdela predrzna že sama sebi. In to do te mere, da sem se spraševala, kakšen hudič se je naselil v meni glede na to, da sem se spravila na ubogega mladega moškega in ga slekla. Do nazga ali kako že.

In seveda, kar sem želela, to sem dobila. Kasneje še skupno malico, na kateri se je zdelo, da bi se lahko ujela še kje.

Zato sem prihodnjič nič kaj zadržano, ob pomanjkljivo zakriti fotki pripisala, da bi kosilo med službo lahko prihodnjič zamenjala za uro v hotelski sobi. In od tega trenutka dalje se moški s piko med nogami ni več oglašil. Nikoli in nikdar. Odzval se ni niti na sporočila, še manj na mail, v katerem sem priznala, da večje blamaže še nisem doživela. In kaj je nauk zgodbe? Očitno se je lažje slačiti sit, kot sredi službe lačen zbežati v hotelsko sobo. 📍

© foto: Robert Ferjančič

AJDOVSKE MLINARKE

Mlinotest želi tudi v prihodnje krojiti vrh v slovenskem rokometu.

TEKST DENI STIBILJ

Rokomet ima v Ajdovščini bogato tradicijo. Največji zgodovinski uspehi obeh klubov, tako ženskega kot moškega, imajo že dolgo brado, saj segajo globoko v prejšnje tisočletje. V zadnjih letih, predvsem pa po preboju nazaj med elito, simpatizerje omenjene hitre dvoranske igre najbolj navdušujejo igralke Ženskega rokometnega kluba Mlinotest.

S stabilnim lokalnim generalnim sponzorjem – podjetjem Mlinotest, je članska ekipa v zadnjih sedmih letih kar dvakrat igrala v Evropi, dvakrat zapored osvojila tretje mesto v prvi državni ligi, v sezoni 2015/2016 pa je igrala tudi finale pokala Slovenije, kjer je morala priznati premoč najtrofejnejšemu slovenskemu klubu, Krimu iz Ljubljane. Nasploh pa se Mlinarke v zadnjih treh sezonah konstantno uvrščajo med najboljšo peterico v državi.

V aktualni sezoni spremljamo najučinkovitejše predstave Ajdovk v tem tisočletju. Po 14. odigranih prvenstvenih srečanjih rednega dela najdemo Mlinotest na izvrstnem drugem mestu z le enim samim

porazom. Ob tem veseli podatek, da je kvalitetna ekipa sestavljena predvsem z domačimi igralkami.

NAČRTRNO VLAGANJE V PODMLADEK

Prav priključitev čim večjega števila perspektivnih igralk iz domačega okolja in njene okolice k prvemu moštvu je glavni cilj uprave v naslednjem daljšem časovnem obdobju. V ta namen je klub v mlajših selekcijah okrepljen strokovni kader in pričel intenzivno sodelovati s sosednjima kluboma RK Šempeter-Vrtojba in RK Col. Za najmlajše se zagotavlja redna tedenska vadba v krožkih po osnovnih šolah v občini Ajdovščina z namenom, da se čim več nadobudnih deklet navduši nad rokometno igro. Klub se zaveda, da ne sme ponoviti napake izpred nekaj sezon, ko je bila ajdovska mladinska rokometna šola razglašena, kot najuspešnejša v Sloveniji, nato pa za kratek čas zaspala na lovorikah. Naj dodamo, da ni bila nikoli sporna kvaliteta dela, ampak število rokometnic po kategorijah. Kljub vsemu iz vrst Mlinotesta v zadnjih letih konstanto prihajajo reprezentantke od članic, pa do selekcije starejših deklic (U15). Vse to je dokaz, da se z

mladimi rokometničicami dobro in kvalitetno dela.

BODO POLICE V NASLEDNJI SEZONI PONOVO GOSTILE EVROPSKE TEKME?

Zaradi odličnih iger in temu primerno tudi rezultatov članic v državnem prvenstvu, so tudi domači navijači v pričakovanju, da bi ajdovske Police po treh letih v prihodnji sezoni znova gostile tekme evropskega ranga. Ker pa omenjeno tekmovanje zahteva večji finančni vložek, si generalni sponzor ekipe Mlinotest želi, da bi se jim pri podpori enega najuspešnejših klubov v državi pridruži še kdo, bodisi iz lokalnega, bodisi iz regionalnega okolja.

Navkljub vsemu pa Mlinotest kot klub velja za enega izmed najbolj finančno stabilnih v državi. Svojim igralkam redno izplačuje vse dogovorjene pogodbene obveznosti, hkrati pa jim nudi tudi pomoč pri študijskih obveznostih in zaposlitvah.

KAKO DALEČ JE KRIM?

ŽRK Mlinotest je v tem trenutku gonilna sila ajdovskega moštvenega športa. Navsezadnje je tudi edini prvoligaš v občini Ajdovščina, ki za nameček še kroji vrh slovenskega klubskega rokometu. Vsekakor lahko na zgodbo Ženskega rokometnega kluba Mlinotest gledamo optimistično. S preudarnimi koraki, pravilnim razvojem in jasno vizijo se lahko doseže marsikaj. Krim kot največji slovenski klub je zaenkrat še daleč in tako rekoč rezultatsko nedosegljiv. Morda pa se lahko to v prihodnosti spremeni. V športu se stvari odvijajo z izjemno hitrostjo. Potrebno je biti na ob pravem času na pravem mestu, in strmeti k temu, da si lahko vsak dan boljši. Navsezadnje pa ima Mlinotest nekaj kar Krim nima – ima najboljši obisk domačih tekem po številu gledalcev in to že nekaj zaporednih sezon. Vse to je jasen pokazatelj, da mesto ob mrzli reki diha z rokometom in njihovimi Mlinarkami! 📍

© foto: Robert Ferjančič

© foto: Robert Ferjančič

© foto: Robert Ferjančič

PRVO PRIZNANJE K ODLIČNOSTI REGIJSKI RAZVOJNI AGENCIJI ROD AJDOVŠČINA

RRA ROD Ajdovščina si je prislužila priznanje »Začetnik CAF« po tem, ko je v lanskem letu uspešno izvedla samooceno svojega delovanja in pripravila akcijski načrt izboljšav.

TEKST ROD AJDOVŠČINA

Regijska razvojna agencija ROD Ajdovščina se je v letu 2019 priključila modelu CAF (CAF – Common Assessment Framework), ki omogoča skupni ocenjevalni okvir v javnem sektorju. S tem želimo narediti odločilen korak v smeri poslovne odličnosti in obenem uvesti **kulturo odličnosti** v našo organizacijo.

Evropski model CAF predstavlja orodje, ki ga organizacije v javnem sektorju po vsej Evropi lahko enostavno uporabljajo kot pripomoček pri uporabi tehnik za **obvladovanje kakovosti**, da bi izboljšale svoje delovanje. V prejšnjem letu smo pripravili akcijski načrt in samooceno

organizacije ter usposobili skupino za kakovost, ki je nastala znotraj agencije.

Minister za javno upravo Rudi Medved je januarja letos podelil priznanja uporabnikom modela kakovosti CAF za leto 2019. Priznanje »Začetnik CAF« si je prislužila tudi RRA ROD Ajdovščina po tem, ko je v lanskem letu uspešno izvedla samooceno svojega delovanja in pripravila akcijski načrt izboljšav.

Skupina za kakovost, ki se je izoblikovala znotraj Regijske razvojne agencije ROD, je na podlagi samoocene delovanja agencije navznoter in navzven pripravila akcijski načrt izboljšav, ki se

že udeležujejo. Skupina zaposlenih je imela vpogled v delovanje ter pripravo analize organizacije. Prejeto priznanje predstavlja za agencijo pomembno potrditev začrtane poti, obenem pa tudi zavezo stalnega izboljševanja vseh vidikov njenega upravljanja.

Končni cilj modela CAF je prispevati k **dobremu upravljanju ter povezanosti vseh sestavnih elementov**, ki naj vzajemno vplivajo drug na drugega in posledično **omogočajo organizaciji izboljšanje in neprestan razvoj.** [📍](#)

© foto: ROD Ajdovščina

BENČINA

VIPAVA VALLEY · SLOVENIA

“Minister za zdravje opozarja: Uživanje alkohola lahko škoduje zdravju!”

OB JUBILEJU PRVIČ NA PROSTEM

KONCERT GENERACIJ - četrtič

TEKST SANDI ŠKVARČ

Drago Šerc in Nevo Stegovec © foto: Sandi Škvarč

Tudi v zgornjevipavsko dolino, oziroma v njeno urbano središče Ajdovščino, je angleška in ameriška popularna glasba preko železne zavese pljuskala na podoben način kot drugod: prek valov radia Luxemburg, s ploščami kupljenimi na oni strani meje, z dogajanjem na festivalih in tudi s prvimi posnemovalci zvezdniških zasedb, ki so se prebile na svetovni oder. Zgodbe, ki so se zapisale v minula glasbena desetletja so si podobne, začetki in tudi prenekateri pot skozi glasbeno polstoletje klasični: skupine so se rojevale in razpadale, menjavale člane, se soočale z večnim razkorakom med prihranki in boljšimi kitarami, ojačevalci in mikrofoni, krmarile med službo, šolo, študentskim življenjem in čakanjem na poziv v vojsko, se prebijale na primorska plesišča, dovolj ambiciozne tudi na festivale. V predinternetnem obdobju je bil poseben zalogaj »snemanje« akordov, rifov in besedil popularnih skladb, ki so se potem na vajah združili v približek originalu z gramofona ali kasetarja. Pozneje, v letih, ki so nam bliže in še posebej po padcu mej, ko sta se slog in tempo življenja spremenila, je pretekli razkorak med lirami ali markami in dragimi inštrumenti zamenjala ugodna ponudba, ki pa pogosto ni šla v korak s sodobno težavo, ki jo predstavlja pregovorno in tudi resnično pomanjkanje časa.

Doslej trije koncerti generacij

Domači bendi so se vsak po svoje predstavljali občinstvu na ajdovskem oziroma v Zgornje Vipavski dolini. Prvo priložnost za skupen nastop in nekakšen prerez dogajanja pa je ponudila ideja o koncertu generacij. Prvi je potekal spomladi leta 1990, drugi leta 2000, tretji trinajst let pozneje. Slednji je bil vsebinsko zelo bogat; pa ne samo zaradi števila nastopajočih, ki jih je na oder povabil prireditelj Damjan Čoha (Dam-Fest), ampak predvsem zaradi tega, ker so mnogi izmed njih v zadnjem obdobju prebili lokalne, regionalne in tudi nacionalne okvire. Potem, ko je to najprej uspelo Pietrosom, nato Big Biblsom ter nekaterim posameznikom, kot

sta Polona Furlan in Sergej Randelović, je seveda obdobje zadnjih dvajsetih let v znamenju zasedbe Elvis Jackson. Seveda niso sami, z avtorsko glasbo so se in se predstavljajo tudi Elabanda, Pelhan in zasedba Skalp, z angažiranimi besedili Antioksidanti, na festivalih po Evropi nastopata zasedbi Real Life Version in Harry, pa še koga smo izpustili. Ena od značilnosti zadnjega ajdovskega koncerta generacij je bila pisana in starostno raznolika zasedba tistih na odru in pod njim. Med najstarejšim in najmlajšim nastopajočim je bila celega pol stoletja. Zelo dobro jo je takrat povzel eden od nastopajočih, ko je dejal: »Pozdravljam naše mlade oboževalke in njihove mame...«

Koncert generacij – prvič

Prvi koncert generacij je bil v dvorani na Policah v soboto, 30. marca 1990. Pobudnik in idejni vodja je bil Sergej Randelović – Runjoe. Program sta povezovala Nataša Nardin in Tomo Grahovac, prvo ime večera so bili Pietrosi. Nastopili so še: Embrio, Abadon, Tabasco, Konvoj, Mr. Jack in TNT.

Koncert generacij – drugič

V soboto 16. aprila 2000 so se ajdovski bendi ponovno zbrali na Policah. Program je povezovala sedanja poslanka državnega zbora Eva Irgl. Nastopali so: Pietrosi, Albatros, Mr Jack, Izhod, Abadon, Šeiki, Nočne ptice, Elvis Jackson, Skalp, Strelvod, Zadnja večerja, Get lost, The Jokers, Decibel in Big Bibls Brothers Band. Slednji so zaigrali samo eno skladbo, saj je policija zaradi prekoračitve dovoljenega termina koncert prekinila. Policija je ukrepala zaradi prijave, ki je prišla iz Velikih Žabelj, kjer so, kljub poskusu dogovora, vseeno organizirali redni koncertni dogodek, a je bilo nato plesišče prazno, saj je bilo na Policah kar 2000 obiskovalcev. Organizatorja Herman Franca (agencija Sax) in Igor Lavrenčič sta morala k sodniku za prekrške.

Koncert generacij – tretjič

Premor je bil dolg 13 let, sobota 18. maja 2013 pa se je nazadnje zapisala v zgodovino ajdovske popularne glasbe z novim srečanjem domačih rokerjev. Program je povezovala Mateja Česen, prvič je koncert potekal v šotoru na dvorišču nekdanje ajdovske kasarne, prvič je bil v celoti posnet. Za celih devet ur dogajanja na odru je poskrbelo 19 bendov: Selfmade, Strelvod, Climax, Sabalmoza, Antioksidanti, Nočne ptice, The Jokers, Ad Hoc, TNT, Mr. Jack, Elabanda, Sheiki, Abadon, Pietrosi, BBB, Skalp, Real Life Version, Harry in Elvis Jackson.

Koncert generacij – četrtič

Z jubilejnim koncertom generacij se odpira novo poglavje tovrstnega dogajanja. Prvič bo potekal na prostem, na prenovljenem Lavričevem trgu v Ajdovščini, z velikim koncertnim odrom. Prvič bo tudi dvodnevni, z žanrsko različnima večeroma: v petek, 8. maja se bodo predstavili bendi z novejšim rockerskimi slogi, v soboto, 9. maja pa bendi, ki preigravajo rokenrol klasike. Projekt je letos podprla tudi Občina Ajdovščina. [📍](#)

10. EMUNDIA RALLY VIPAVSKA DOLINA

Vabljeni na tradicionalni 10. Emundia rally
Vipavska dolina.

TEKST REBEKA KOBAL - AK AJDOVŠČINA MOTORSPORT

Leto je naokoli. V delavnicah se vidi brljenje luči, ki pozno v noč spremljajo pridne roke. Občasno se tu pa tam zasliši tudi glasen ropot športnih motorjev. Spet druge posamezniki že brišejo prah, ki se je med zimskim spanjem usedel na njihove jeklene konjičke. Po Ajdovščini vse večkrat srečamo gručo klepetavih ljudi, polnih idej in planov, v majicah opremljenih z napisi Kluba Ajdovščina Motorsport, ki se sestajajo in kujejo načrte.

Da, vse to nakazuje, da se nam vse bolj sunkovito približuje tradicionalni Emundia Rally Vipavska dolina. Tokrat gre za okrogli 10. rally, ki bo za dirkače pomenil vstop v sezono 2020. Poleg slovenskega državnega prvenstva je dirka zapisana tudi v koledarja prvenstva Alpe Adria ter Austrian Rallye Challenge.

Letošnji rally se bo s kopico novosti in zanimivosti odvijal 24. in 25. aprila. V petek bo v mestnem središču potekal vsem že znan dirkaški prolog s spektakularnim večernim superspecialom. Le-temu bo v soboto sledila še kopica mnogim še neznanih hitrostnih preizkušenj po celotni Vipavski dolini. Vse od Predmeje, proti Beli, do Planine in seveda atraktivnega epiloga v Velikih Žabljah.

Seveda, pa tak projekt zahteva veliko, tako od dirkačev kot tudi od organizatorjev in vas, gledalcev. Le vsi skupaj lahko soustvarjamo čudovit in uspešen dirkaški vikend. Ob tej priložnosti se obračamo na tiste, starosti 18+, ki ste pripravljeni postati delovni kolektiv dirke in nam olajšati izpeljavo našega dogodka. Kot vsako leto iščemo odgovorne posameznike, ki bi jih zanimalo delo redarjev. Vaša pomoč bi nam koristila tako v petek kot tudi v soboto, delo pa bo vsekakor doprineslo zaslužen plačilo. V kolikor vas slednje zanima se nam lahko oglasite na naslov:

rallyvipavskadolina@gmail.com.

Vsaka glava šteje! Do nadaljnega pa nam lahko sledite tako na naši Facebook strani kot tudi na instagramu. [!\[\]\(8bba887393ca45b761e5cb49e755e762_img.jpg\)](#)

© foto: osebni arhiv Miran Čuk

INTERVJU: MIRAN ČUK

"Mlinotest je domače podjetje, umeščeno v lokalno okolje, predvsem pa z dobrim pristopom do lokalnih surovin in ljudi."

TEKST TINA VELIKONJA

Lanskega februarja je mesto direktorja proizvodnje v Mlinotestu prevzel Miran Čuk – živilski tehnolog z dolgoletnimi izkušnjami na področju prehranske industrije. S svojim umirjenim in preudarnim pristopom, temelječim na izkušnjah in načrtovanju dolgoročnih ciljev, izpostavlja, da so ga v podjetje privabile edinstvene Mlinotestove vrednote – predanost tradiciji, vpetost v lokalno okolje in odprtost za inovacije ter nove izzive. Pri svojem delu v ospredje postavlja matrično organiziranost podjetja, ki prispeva h odgovornosti slehernega zaposlenega. Obenem ga je prijetno presenetilo podporno okolje za inovativne ideje, s katerimi lahko uveljaviš nove pristope delovanja, kar sicer terja od posameznika še dodatno mero angažiranosti, a prinaša izjemne rezultate. V lanskem letu so v Mlinotestu zabeležili 30-procentno rast v izvozu, na leto predelajo skoraj 45 tisoč ton žit in drugega zrnja, dnevno pa samo v Ajdovščini proizvedejo preko 30 ton suhih in svežih testenin ter več kot 30 ton pekovskih izdelkov in slaščic. Direktor Mlinotestove proizvodnje poudarja, da je hitra rast podjetja posledica izjemne prilagodljivosti in hitrega odziva zahtevam in željam potrošnikov.

📍 Za seboj imate kar nekaj izkušenj z delom v živilski industriji. Kje vse ste gradili vašo karierno pot?

V živilski branži sem prisoten že od srednješolskega izobraževanja

dalje. Obiskoval sem srednjo poklicno mlekarško in živilsko šolo, študiral pa v Ljubljani in postal inženir živilske tehnologije. Svojo poklicno pot sem začel v Mlekarni Vipava, kjer sem postopoma napredoval do vodje obrata. Pot me je pozneje zanesla v prodajo, pa potem ponovno v živilsko industrijo – v Ljubljanske mlekarnice, kjer sem 9 let opravljal funkcijo izvršnega direktorja za tehnično področje. Z lanskim februarjem sem prevzel mesto direktorja proizvodnje na Mlinotestu. Delo, ki ga trenutno opravljam, me navdihuje, saj delam tisto, kar rad delam in tudi tisto, kar znam delati – ukvarjam se z investicijami, izboljšavami proizvodnje, produktivnostjo in nenazadnje tudi s kadri.

📍 Katera so tiste vrednote, ki so vas pritegnile, da ste se odločili za to službo?

Zelo sem ponosen, da sem prišel delat v Mlinotest. Prepričali so me tradicija, vpetost v lokalno okolje in odprtost za inovacije in nove izzive. Naletel sem na take pogoje dela, ki omogočajo, da lahko že sam od sebe veliko pričakuješ. (smeh) Prav slednje ne postavlja velikih ovir pred tabo, temveč spodbuja nove ideje in inovativno miselnost ... To me je prijetno presenetilo, saj nisem pričakoval take odprtosti in naklonjenosti do novih pristopov.

📍 Ste imeli že poprej kakšne stike z Mlinotestom?

Že v Mlekarni Vipava smo sodelovali poslovno s pripravo zajtrkov za otroke v vrtcih. Enkrat vmes sem že bil na razgovoru za službo, takrat za tehnološko področje, vendar se ni izšlo. Lani sem poskusil ponovno in stvari so se odvile v pravo smer. Hvaležen sem za to delo. Mlinotest je domače podjetje, umeščeno v lokalno okolje, predvsem pa z dobrim pristopom do lokalnih surovin in ljudi.

📍 Kje vidite prednosti Mlinotesta v primerjavi z drugimi sorodnimi živilskimi podjetji?

Mlinotest je izjemno prilagodljivo in inovativno podjetje, mogoče včasih še celo preveč. Kot nekdo, ki je veliko let prebil v industriji, lahko rečem, da si želim in delam na tem, da bi bili nekateri procesi v podjetju bolj ustaljeni. Vendar pa nas prav prilagodljivost dela edinstvene in jo moramo vzgajati na osnovi ustaljenih procesov – kot češnja na vrhu torte. Inovativnost, prilagodljivost in nenazadnje tudi letnica ustanovitve 1867 nekaj pove o podjetju in njegovih prednostih.

📍 Kako bi opredelili vaše pristope, način dela?

Sem zelo umirjen človek, s kar nekaj življenjskih izkušenj, na tak način tudi delujem in poskušam delovati na dolgi rok. Podjetju želim prinesiti neko umirjenost in dolgotrajno stabilnost ter izboljšanje procesov ...

📍 Ste uvedli kakšne novosti?

Vse, kar delamo v tako velikem podjetju, je timski rezultat. Sam si ne pripisujem posebnih zaslug, saj sem tukaj premalo časa. Zagotovo pa sem že primaknil kak kamenček v mozaik sprememb. Upam pa, da bo teh kamenčkov še več, predvsem na področju stalne kvalitete, izboljšanju produktivnosti, pa tudi odnosov med sodelavci.

📍 Mlinotest slovi po dobri medsebojni povezanosti med delavci. Drži?

Prednost Mlinotesta, ki mu omogoča, da je trgu prilagodljivo podjetje, je matrična organizacija. Podjetje je zasnovano na več stebrih – mlinarstvo in testeninarstvo, pekarstvo in slaščičarstvo ter maloprodaja. Sam sem neposredno zadolžen za investicije in vzdrževanje – to je nekje 20 zaposlenih, čutim pa se odgovornega za vseh 670 ljudi, ki smo v skupini v več državah. Vsi, tudi novi, ki pridejo, se kdaj težko znajdejo. V tej obliki organizacije si namreč v prvi vrsti odgovoren samemu sebi in svoji iniciativi. Na drugi strani podjetje zelo rado sprejme nove ideje in izboljšave. Če si nekaj zamisliš in hočeš to izpeljati, imaš vse poti odprte, seveda pa se mora to izkazati tudi na trgu.

📍 Novi izdelki verjetno potegnejo za seboj kup procesov ...

Seveda, to sproži za seboj celo verigo – od nabave surovin, ravnanja s to surovino, vhodne kontrole kvalitete, procesne kontrole, pa vse do izobraževanja zaposlenih, ki je tudi eno izmed kvalitete podjetja. Za štiriletno obdobje je načrt izobraževanj in investicij kar ambiciozen. Ni rasti brez investicij v opremo, stroje in nenazadnje v kadre. Pa tudi v osnovno pridelavo – Mlinotest na primer že leta vlaga v pridelavo domače koruze.

📍 Kje vidite izhodišča, na katerih bi bilo potrebno še graditi?

Mlinotest je podjetje, ki raste. In raste zelo hitro. V lanskem letu smo zabeležili 30-procentno rast izvoza. Graditi bo potrebno na avtomatizaciji proizvodnih procesov in produktivnosti. Pa tudi na

kadrih. Že bežen pogled na polne industrijske cone v Ajdovščini, ki so posledica izjemnega razvoja gospodarstva, nam jasno pove, da bo pridnih rok čedalje bolj primanjkovalo.

📍 Kaj pravzaprav želite doseči z avtomatizacijo procesov?

Z avtomatizacijo poskušamo nastopiti kot proizvajalec, ki nudi trgu vrhunske izdelke, z izenačeno, stalno kvaliteto. Med drugim pa avtomatizacija pomeni, da lahko hitreje izpolnimo zahteve velikih kupcev, v globalnem merilu. Na drugi strani torej z avtomatizacijo procesov rešujemo tudi pomanjkanje delovne sile.

📍 Koliko sredstev namenjate investicijam?

Vsota je kar velika. Mlinotest je malo pred mojim prihodom odprl novo tovarno svežih testenin in njokov. To je ena izmed investicij, ki povzroča rast prodaje z novimi izdelki, npr. iz programa Divita, novimi žiti (pira, ajda). Investiramo tudi v nove oblike svežih testenin, pri katerih izpostavljamo svežino in okus, ne rok trajanja, pa tudi kratek čas kuhanja, polnila so bolj aromatična ... Proizvodnja v vseh obratih raste, tako svežih testenin, ki je najnovejši obrat, kot suhih, ki jih veliko izvozimo. Rastejo pa tudi drugi obrati, denimo pekarstvo in slaščičarstvo. S še bolj pospešenim tempom nameravamo investirati tudi v prihodnjih štirih letih.

📍 Proizvodne obrate imate sicer precej razpršene ...

Ni vse v industrijski proizvodnji, imamo tudi obrate in delavnice z bolj obrtno-vzorčno proizvodnjo. V Sloveniji je več manjših pekarn,

večja pekarska obrata za svež kruh imamo v Škofji Loki in Kopru, s pripadajočima slaščičarnama. Na obali se nahaja slaščičarna za specialne slaščice na Bernardinu. Za oskrbo lokalnega tržišča imamo več manjših pekarn – v Kobaridu, v Ilirski Bistrici in nenazadnje je tukaj še trgovina v Ajdovščini, ki je izjemno dobro obiskana. Še posebej, ker iz nje vsak dan razen v nedeljo diši po tam narejenem in sveže pečenem domačem kruhu.

📍 V Ajdovščini je vaš največji obrat. Kaj vse obsega?

Skupina Mlinotest zaposluje okrog 670 ljudi v štirih državah, v Ajdovščini nas je 250. Znotraj lokacije v Ajdovščini imamo pet različnih tovarn. Prva je mlin, da zrnje, ki ga sprejmemo v silose, predelamo v moko, zdrobe in druge mlevske izdelke. Ta moka ali zdrobi so osnovna surovina za ostale tovarne znotraj našega dvorišča. Od tu gre surovina tudi drugam, bodisi na trg bodisi v druge tovarne znotraj "dvorišča" – v tovarno suhih testenin, svežih testenin, v pekarno in proizvodnjo slaščic. Prav tako porabljamo polizdelke iz mlina v ostalih Mlinotestovih obratih izven Ajdovščine.

📍 Pri tako velikih kapacitetah je verjetno težko slediti vse večjim ekološkim trendom?

Ta trend zaznavamo zelo jasno, trudimo se predvsem z zmanjševanjem teže embalaže, kar včasih ni enostavno, ker so dandanes vse bolj jasne zahteve kupcev po manjšem pakiranju. Po drugi strani je v živilski industriji prvo pravilo, da je potrebno izdelek najprej zaščititi, šele potem razmišljati o zmanjšanju teže embalaže. Če Mlinotest primerjam z drugimi podjetji, je le-ta majhen uporabnik embalaže. Nimamo pakiranja v tetrapake, v plastenke. Že do sedaj se je uporabljal zelo majhen delež embalaže glede na težo proizvodov,

se pa trudimo tudi to še izboljšati. Delali bomo na povečanju prodaje mok, ki jih prodajamo brez transportne embalaže – kar na polovični paleti. V naših večjih trgovinah lahko kupite tudi izdelke brez embalaže, v "rinfuzi".

📍 Če vaše izdelke ovrednotimo v številkah – koliko izdelkov v povprečju proizvedete?

Mlinotest d. d. letno predela skoraj 45 tisoč ton žit in drugega zrnja, dnevno pa samo v Ajdovščini, kjer je največji obrat, proizvedemo preko 30 ton suhih in svežih testenin ter preko 30 ton kruha, pekovskih izdelkov in slaščic.

📍 Mnogo vaših živil ima sloves inovativnih izdelkov ...

Res je, prav pred kratkim smo prejeli nagrado za najbolj inovativno živilo – polenta naše none z ajdo. Že prej je bilo veliko inovativnih izdelkov, ki so morebiti prišli na trg celo prezgodaj, da niso niti uspeli zaživeti. Mogoče so bili celo "prenapredni" za takratne potrebe na trgu.

📍 Kakšna bo po vašem mnenju Mlinotestova pot v prihodnje?

Mlinotest bo rasel tako količinsko kot na področju kvalitete, krepil bo blagovni znamki Mlinotest in Divita, slednja še posebej ponazarja sodobne trende v prehrani, pa tudi sledil potrebam in željam kupcev ter jim zagotavljal kulinarična doživetja po dostopni ceni. Naša skupna vizija je, da mora podjetje ostati prilagodljivo, graditi na inovativnosti in ostati vpeto v lokalno okolje. To prinaša tako zaupanje naših strank kot tudi motiv za nas zaposlene, da damo nekaj več od sebe, saj se s tem čutimo odgovornega tako podjetju kot okolju. 📍

reševanje in prevoz vozil 0-40T PKW+LKW+BUS

**Avtovleka in pomoč 24h - Prevoz vozil in delovnih strojev - najem osebnih in kombiniranih vozil
servis in popravila vozil vseh znamk - vulkanizerstvo - avtokleparstvo in avtoličarstvo
pranje in poliranje vozil - hramba in brezplačen odvoz s potrdilom o razgradnj - Rally**

**KONTAKTIRAJTE NAS
Martin Štucin s.p
Goriška cesta 6f, 5271 Vipava**

**+ 386 (0) 51 200 404
www.avtovleka-stucin.si**

**Poslovni prostori:
Goriška cesta 6f, 5271 Vipava**

+386 (0)51 200 404

TEŽA PRIVILEGIJA

TEKST PETRA MIKLAUŽIČ

Drsim s prstom po Instagramu in naletim na fotografijo umetelno pripravljene pogrinjka. Velikanski krožnik, čisto v sredini pa majhen kupček živo pisane zelenjave, ki je bila najbrž tja položena s pinceto. Poleg krožnika stoji miniaturni kozolec, na katerem visi hrana, vendar je žal nisem prepoznala. Glede na število vščekov sem sklepala, da sta mnogim pogodu ustvarjanje in igranje s hrano, kar je dober znak, saj očitno niso lačni.

Spominjam se, da je pred nekaj dnevi na ulici vame kričal plakat o izgorelosti. Slika oglasa je razkrivala, da ne gre za troizmenskega delavca za tekočim trakom z dotrajano zaščitno opremo, temveč za urejenega gospoda s svežo frizuro, ki kakor po zadnji modi ne deluje prav nič sveža. Trendi namreč narekujejo, da moraš od frizerja priti takšen, kot da nisi bil pri frizerju, kavbojke pa morajo biti razcapane, kot da jih je pes raztrgal in nato še prebavil. Za oboje je seveda treba odšteti zajeten kup denarja. Delo gospoda s plakata je najbrž zahtevno in občudujem, da je kljub napornim obveznostim našel čas in napisal knjigo. Opozoril je na tematiko nedostojnih zaposlitev in še bolj pomembno – ljubezni do sebe ter kje postaviti mejo med delom in prostim časom. Ne biti odvisen od težaškega delovnika z minimalno plačo, ki omogoča, da nahraniš družino, je privilegij in le spočit človek si lahko privoščil nastopaštvo, medtem ko se mu na računu hitro nabirajo evri.

Istočasno je na drugi strani planeta na veliki ameriški športni prireditvi blestela priznana zvezdnica, ki je skupaj s hčerko in zvezdniško kolegico zabavala množico in mimogrede naslavljala izbrane družbene izzive. Slišali smo lahko pesem Let's get loud (op. bodimo glasni), ki jo je bilo nemogoče preslišati, saj so dogodek prenašali po mnogih medijskih

kanalih. Težko je bilo tudi spregledati vroče in bleščeče kostume pevk in plesalk na odru. Pevki so nekateri očitali, da je bil njen nastop preveč zapeljiv, porajala so se vprašanja, ali takšen nastop deluje v smeri, da opolnomoči ženske, ali jih le objektivizira. Simpatična in uspešna zvezdnica je v svoj bran izpostavila, da je med drugim tudi sama mati in se dobro zaveda, kaj počne na svojih nastopih, na katere je zelo ponosna. Vztrajala je, da je njeno odrsko izražanje lahko navdih mladim dekletom. Spektakel na prireditvi je bil prava paša za oči in če si današnja družba lahko privošč

zgarani prihajali z dela in kričali, da želijo biti upoštevani. Danes ima žrtev drugačen obraz. Malodušno razkazuje svoje bogastvo in te spretno prepriča, da so njeni žulji bolj krvavi od tistih, ki vsak dan drgnejo umazana tla, po katerih se mnogi le vzvišeno sprehajajo. Nekdo je revščini ukradel njene posledice in jih podaril tistim, ki se utapljuje v obilju, kar je do dna poglobilo razlike med privilegiranimi in prikrajšanimi.

Vsi si želimo biti slišani, spočiti in siti. Naše univerzalno hrepenenje se začinja na robu, kjer ljudje preštevajo kovance in tiho varujejo svoje dostojanstvo. Vendar tam ne najdejo svobode, le varnost trdnih tal in blede zapuščenost. Brez soja zvezdniških luči čakajo, ali bo naslednji dan prinesel novo priložnost, da preživijo. Edine tegobe, ki je nimajo, je teža privilegija.

S čim nasititi človeka, ki nikoli ni izkusil, kako je biti lačen? Nasičen z možnostmi izbire vsak dan leže v udobno posteljo, v kateri ni mogoče najti počitka. Svoboda je trdno zapečaten z odgovornostjo in zahteva zavedanje lastnih odločitev ter brezkompromisno sprejemanje njenih posledic. Morda svet ni obrnjen na glavo, le ujet je v svojo okroglino. Kdor daje, tudi prejema, vendar vrednost daril odstira bogastvo tistega, ki poklanja. Dovolj je lažnega razdajanja pod pretvezo dobroteljske, saj z okrasjem na krožniku ni mogoče nahraniti lačnih, pisanje knjig ne daje nikomur počitka in glasni zvezdniški nastopi ne omogočajo, da bi bili slišani tisti, ki to res potrebujejo. 📍

© foto: Freepik

užitkarstvo ob ogledu razgaljene ženske, potem gotovo ni težav, da bi bila ženska 21. stoletja tiha, neslišana in neupoštevana. Veseli me, da za pevko ni bilo razlogov za strah in se je lahko svobodno izrazila, se razgalila ter pri tem ne tvegala, da bi kdo nepovabljeno prestopil meje njenega osebne prostora.

Med opazovanjem sveta okoli sebe se včasih sprašujem, ali se ni morda vse obrnilo na glavo. Nekoč so reveži brskali za hrano,

HOBI SE JE PREOBRAZIL V POKLIC

Portret Sandija Škvarča.

TEKST MIRALEM MURATOVIĆ

Kdo od športnih navdušencev se ne spomni Športnih ponedeljkov na lokalni Televiziji Primorka? Aktualne novice iz našega okolja nam je takrat kot voditelj omenjene oddaje dostavljal Colčan Sandi Škvarč. Sandi je danes poročevalec s športnih dogodkov in športni novinar. Dolga leta dela za različne medijske hiše so ga oblikovale v novinarja poznanega po vsej Sloveniji. Zaupal nam je, kako se je vse skupaj začelo.

Pisanje mu je ležalo od nekdaj. Slovenščina mu je v času šolanja odlično šla. Na Colu so imeli rokometni klub in takrat je bilo treba ob koncu sezone pripraviti opisno poročilo na občnem zboru, reportažo o uspešnosti kluba. To nalogo so enkrat zaupali Sandiju in pripravil jo je na slikovitejši način, kot so bili vajeni. To je bilo prvič, ko je pričel pisati na tak način in to mu je ustrezalo, pravi.

Naslednji korak v novinarsko smer je bil, ko je začel delati na Radiu Nova v Ajdovščini. To je bilo pred osamosvojitvijo Slovenije. Istočasno je deloval tudi na Policah kot uradni napovedovalec na ženskih in moških rokometnih tekmah. S tem se je vpeljal v novinarsko delo na občinskem nivoju, saj je v začetku deloval bolj krajevno. Zaposlen je bil tudi na Mladinskem servisu v Ajdovščini, ki je pripadal Zvezi socialistične mladine. Tam so izdajali občinsko glasilo in bil je njegov urednik. V tej vlogi se je seznanil s tem, kako nastajajo časopisi in revije, kako se urejajo in pišejo članki.

Osamosvojitve Slovenije je med drugim s seboj prinesla to, da so se športna uredništva v več medijih začela na novo formirati in tiste, ki so imeli kakršnekoli izkušnje, so povabili k sodelovanju. Po spletu okoliščin je v začetku leta 1993 začel pisati za Primorske novice in Sportske novice. Sprva je pisal o rokometu, kasneje tudi o nogometu. Nazadnje so ga poklicali z Radia Koper in ga poslali na prvo komentiranje tekem. Kmalu je prejel klic tudi s Televizije Koper-Capodistria.

Sandi pravi, da je imel srečo, da je bil ob pravem trenutku na pravem mestu. Pisanje mu je najprej predstavljalo hobi, s sodelovanjem s TV Primorko, ki se ji je pridružil leta 1996, pa so stvari postale resnejše. Spominja se, kako ga je takrat poklical Anton Vencelj, lastnik in direktor TV Primorka, in čez noč je Sandi začel voditi Športni ponedeljek. Vodil ga je do leta 2010, torej 15 let. Na Primorki je dobil mnogo raznolikih izkušenj. Delal je ogromno različnih stvari – oglašal se je s tekem, jih komentiral, po sili razmer se je naučil tudi analognega montiranja, snemanja ipd. Na TV Primorka so komentirali vse – nogometne, košarkarske, odbojgarske tekme in med drugim tudi futsal. Tako je kot napovedovalec začel v premierni sezoni slovenske malonogometne lige. Sprva je bil napovedovalec na tekmah novogoriške ekipe JDG, ki je igrala na ajdovskih Policah, ker Nova Gorica takrat ni imela primerne dvorane. Počasi je potem začel

© foto: arhiv Sandi Škvarč

hoditi v Tolmin na tekme Puntarja.

Radio Koper je imel v tistem času tri športne oddaje – Športno sredo, Športno soboto in Športno nedeljo. Takrat je bilo tako, da so novi obrazi že v samem začetku vodili oddaje. Odrpli so jim vrata studia in jih prepustili domišljiji. Danes je drugače. Novinarji morajo na nacionalnem radiu opraviti enoletno izobraževanje, preden lahko govorijo v eter. Na Val 202 je Sandi prišel leta 1998, ko je v Franciji potekalo Svetovno prvenstvo v nogometu. Televizijsko in radijsko uredništvo v Ljubljani se je takrat krepilo s kadri iz regionalnih centrov, iz Maribora in Kopra, in tako so ga poklicali z Vala 202, kar se mu je zdelo nekaj neverjetnega. »Ko poslušam program Vala 202, ga imaš za nekaj posebnega. Potem pa sem sedel v studio postaje, ki se mi je nekdanja zdela nekaj nedosegljivega,« se spominja.

V tistem času je deloval kot honorarni sodelavec. Če ga je nekdo nekam povabil, je delo sprejel. Določeno obdobje je pisal tudi za hrvaški športni časnik Sportske novosti. Tam so tekste v tistem času narekovali kar po telefonu. »Poklical si, povedal svojo telefonsko številko tajnici in potem te je stenografka poklicala nazaj in začel si narekovati tekst. Včasih si se imel čas na kratko pripraviti, včasih pa si si tekst ali poročilo s tekme izmišljeval kar sproti in ga narekoval.« S tem se je naučil v kratkem času povedati veliko in v glavi oblikovati zaključeno besedilo. Zanimivo je bilo, da novinarji niso imeli časa oblikovati teksta prej – kar si narekoval, je oseba na drugi strani tipkala in časopis je šel kmalu v tisk. Teksti se niso kaj dosti popravljali. Kljub temu so bili časopisi pomembnejši v tistem času. RTV Slovenija je prenašala eno tekmo na krog, za informacije z ostalih tekem je obstajal časopis.

Sandi se spominja svoje prve tekme na Radiu Koper. Primorje je igralo prvo tekmo po tem, ko so se uvrstili v prvo ligo v sezoni 1993/1994 poleti v Celju. Odšel je tja in s tribune po telefonu, ki so si ga delili vsi novinarji, poklical v redakcijo. »Napovedovalec me je kar naenkrat najavil: 'Pojdimo v Celje, na tekmo Celje – Primorje, kjer je Sandi Škvarč.' Jaz pa v šok. Mislil sem, da me bo napovedovalec, kot je bilo prej dogovorjeno, nekaj vprašal. Takrat nisem imel pojma, kako izgleda oglašanje. Po nekaj sekundah tišine sem začel kar nekaj govoriti.« Ta izkušnja ga je naučila, da si je kasneje vedno napisal alineje: Kje se nahaja, kdo igra, kateri krog je, kakšno je vreme, kdo manjka ipd. Po enem letu mu seveda tega ni bilo treba zapisovati, saj je imel vse v glavi. Učili so se na napakah, pravi.

Novinarstvo mu je omogočilo tudi potovanje po svetu. Tako je prvič s Primorjem odšel na evropsko tekmo v Luksemburg. Po uvrstitvi v naslednji krog pa še v Stockholm. Z ajdovskimi rokometaricami je odšel na gostovanje v Valencio. Potovanje je zaradi slabih povezav v tistem času trajalo kar 5 dni. Veliko je potoval tudi z novogoriškimi nogometarji in odbojkarji in odbojkarji iz Kanala. Ogromno časa v tujini je preživel kot poročevalec s tekem dvoranskega nogometa. V tem športu se je tudi našel in je eden vodilnih novinarjev na tem področju. Od leta 2010 je bil na vseh evropskih prvenstvih in od takrat tudi podrobneje spremlja dogajanje v futsalu.

Spominja se začetkov ajdovskega malonogometnega kluba Kix. Po uvrstitvi v prvo ligo je namreč v ekipi igralo nekaj igralcev, katerih osnovni šport je bil roket. Tako so s svojo neklasično igro marsikateremu nasprotniku povzročali težave. Po tem, ko so ekipe prepoznale njihov način igre, so imeli sami nemalo težav. V začetku

je vladala evforija in velikokrat so čustva premagala razum. Tako so se igralci zapletali v spore s sodniki. »Kixi so igrali s Puntarjem in jaz sem se – ne kriv ne dolžen – ko sem čakal na izjave po tekmi, znašel sredi pretepa z igralci,« je bil eden izmed Sandijevih spominov o tem, kakšna atmosfera je vladala na ajdovskih Policah na tekmah Kixov.

Z ajdovskimi rokometarji je v tekmi za obstanek pred kasnejšim izpadom iz prve lige gostoval v Trebnjem. Takrat so se tri ekipe borile za obstanek. Poleg omenjenih tudi klub iz ljubljanskega Kodeljevega. Ko je enkrat prišel v dvorano na prostor za novinarje, si je pripravil telefon za oglašanje s tekme za Radio Koper. Do njega je pristopil nekdo iz domačega kluba in ga vprašal, kaj tam počne. »Za Radio Koper se oglašam.« Sogovornik mu ni verjel in ga označil za 'Primorca, polnega finta' in 'špijuna', ki naj bi javljal rezultat v Ljubljano. Sandi je odšel do delegata srečanja, da mu razloži nastalo situacijo. Po dogovoru so zraven njega postavili varnostnika, ki je pozorno poslušal, kaj poroča po telefonu.

Stacionarni telefoni so novinarjem povzročali nemalo težav. Ko so v Slovenijo prišli prvi GSM telefoni, so se stvari drastično spremenile. Potem so prišli "benefoni", ki so oddajali veliko energije in njihove baterije so se hitro praznile. Slušalka je bila med oglašanjem zelo vroča. Tudi starejši carry phone se je močno segreval. Imel je anteno in baterijo, ki je brez elektrike zdržala približno 5 minut. Za tem so v uporabo prišli prvi reportofoni, ki so še vedno delali po telefonu. Kasneje so novinarji začeli uporabljati ISDN tehnologijo, ki je oglašanje olajšala.

V Sandijevih začetkih je javljanje potekalo izključno po stacionarnem telefonu. Tako so vse ekipe prve nogometne lige morale na reporterskem mestu zagotoviti en stacionarni telefon, da so se novinarji lahko oglašali s tekem. Sandi se je enkrat pripravljal na javljanje s tekme Primorja v Beltincih. V kadru za tekmo zaradi rumenih kartonov ni bilo Trivka Lučiča. Med ogrevanjem obeh ekip je Sandi opazil nenavaden prizor. »Gledam po tribuni, vidim Trivka, kako se na prostoru za novinarje pogovarja po telefonu z nogami na mizi.« Ko ga je kasneje srečal, ga je vprašal, kaj je počel na tribuni. »Nič posebnega,« mu je odvrnil Lučič, »klical sem prijatelja v Ameriko.« Lahko si le predstavljamo, kolikšen je bil takrat znesek tega telefonskega klica.

Na to tekmo, tako kot na ostale tekme v Prekmurju in Mariboru, je Sandi letel z letalom iz Ajdovščine. Velikokrat so šli igralci na pot dan prej in Sandi je prišel z letalom na dan tekme. Z letalom je potovanje skrajšal na eno uro. Letalec je od leta 1980, od takrat ima jadrarno licenco in od osamosvojitve tudi motorno. Takrat je potreboval daljše polete, ker je nabiral ure, in v Mursko Soboto je letel s sopotnikom, ki je potem letalo takoj vrnil v Ajdovščino, ker se Sandiju zaradi opravkov po tekmi ne bi uspelo vrniti pred temo. Po prihodu na letališče ga je nekdo čakal in ga pred začetkom tekme z avtom peljal na stadion.

Poklic reporterja in športnega novinarja prinese s seboj tudi nenavaden delovni teden. Od leta 1993 ima otroke in spominja se, da je bil vse nedelje na terenu. Tako so z družino nedeljske izlete opravili kar med tednom, saj so bile nedelje namenjene nogometu. Zdaj se je že toliko navadil na nestalen urnik dela, da mu je preživljanje časa v nedeljo doma nekaj nenavadnega. Kot je nam nenavadno, da že deset let ponedeljkove večere preživljamo brez športnega ponedeljka. 📍

ZNATE POVEDATI SVOJO ZGODBO?

Disisdis - kreativne komunikacije

TEKST ZAVOD DISISDIS

Ne glede na to, s čem se ukvarjate, imate najverjetneje svojo zgodbo, ki jo želite povedati uporabnikom, ali odjemalcem. Imate željo in jasno vizijo, kaj ustvarjate in kaj nudite kupcem.

Dobre fabule gradijo in oblikujejo vez s sočlovekom. Portal Lokalne Ajdovščina je nastal prav s tem namenom, da bi javnosti lahko posredovali zanimive pripovedi iz našega okolja. Bralce skušamo pritegniti tako, da jim ponudimo besedni preplet misli piscev in novinarjev različnih starosti, spolov, strok, ...

Ker verjamemo, da so zgodbe najboljši način, da prenesemo informacije, jih znamo oblikovati tako, da dosežejo ciljne bralce.

Kaj vas vprašamo?

KOMU PRIPOVEDUJETE SVOJO ZGODBO?

To je prvo vprašanje, ki vam ga pomagamo razrešiti, če želite pripraviti dobro pripoved. Vse preveč podjetnikov se ulovi v mamljive mreže rastočih prihodkov in želi prodajati kar vsem povprek. Vendar pa imata vsak izdelek in storitev tipičnega kupca, ki v le-teh vidi dodano vrednost. In tega kupca pritegne svojevrsten jezik. Skupaj vam ga pomagamo razvozlati in poiskati. Svetovali vam bomo, kako napisati zgodbo, ki bo zlezla pod kožo vašim uporabnikom.

ŽELITE BITI PREPOZNAVNI?

Celostna podoba podjetja je pomemben element, ki v svet popelje vašo zgodbo. Od grafične podobe do dobrih vsebin. Ni vseeno kako izgleda logotip, ki vas predstavlja ali kakšne so fotografije in kaj o vas sporočajo javnosti. Vidnost in prepoznavnost vašega podjetja zastopa celosten in urejen izgled.

KAKO SE PREDSTAVITI V DIGITALNEM SVETU?

Kombinacija klasičnega in spletnega oglaševanja je smiselna za podjetja, ki želijo prikazati celovito sliko svojega poslovanja. Digitalni

ne uspeva slediti hitro spreminjajočim se trendom ter novostim. Širjenje pripovedi preko socialnih omrežij poveča in razširi vaš krog bralcev. Ena glavnih skrivnosti upravljanja vaših socialnih medijev je dobro načrtovanje. Skupaj lahko pripravimo marketinški koledar, ki predstavlja odličen začetek, s katerim lahko soustvarjamo vaš digitalni odtis.

KAKO VAM LAHKO POMAGAMO?

V agenciji Disisdis vam pomagamo tuhtati v vse smeri. Smo frišna, zagnana ekipa, z željo po ustvarjanju pametnejše in spretnejše alternative tradicionalnemu agencijskemu modelu. Smo pripovedovalci, misleci, risarji, fotografi in ustvarjalci, ujeti v informacijski dobi. Verjamemo, da so pripovedi najboljša pot za prenos informacij. Pri nas bomo trdo delali za to, da bomo izboljšali kvaliteto in učinkovitost vaše .

svet, kot je oglaševanje na Facebooku, Instagramu ali Googlu, za marsikoga ostaja velika neznanka, s katero se težko spopada in

DISISDIS

To je to //
Dis is dis

www.disisdis.si
info@disisdis.si
041 586 063

JAVNE SLUŽBE

Javna služba je družbi nujno potrebna dejavnost, preko katere se občanom zagotavljajo materialne javne dobrine in storitve, ki jih v javnem interesu trajno in nemoteno zagotavlja občina ali druga lokalna skupnost.

TEKST KSD AJDOVŠČINA

Javne gospodarske službe se delijo na obvezne in izbirne. Komunalno stanovanjska družba Ajdovščina opravlja v občini Ajdovščina in občini Vipava poleg dobro znanih obveznih javnih služb zbiranja komunalnih odpadkov, oskrbe s pitno vodo in odvajanja ter čiščenja odpadnih voda, tudi obvezno javno službo

vzdrževanja občinskih cest ter izbirne javne službe, ki vključujejo urejanje ulic in parkirišč, urejanje parkov in zelenic ter upravljanje pokopališč. V občini Ajdovščina izvajamo tudi vzdrževanje javne razsvetljave.

VZDRŽEVANJE OBČINSKIH CEST

Obvezna lokalna gospodarska javna služba obsega nadzor nad stanjem občinskih cest, njihovo vzdrževanje za zagotavljanje varnosti in normalne prevoznosti ter vzdrževanje ob naravnih in drugih nesrečah. Skrbimo za 281 km občinskih cest v občini Ajdovščina in 60 km občinskih cest v občini Vipava.

Vzdrževanje cest se izvaja po planu, ki ga na podlagi poročila o stanju cest, pripravi in potrdi občina. Opravljeno mora biti na način, da omogoča varno odvijanje prometa ter v skladu z vsemi predpisi in zakoni.

Dejavnost obsega letno in zimsko vzdrževanje

cest. V toplejšem delu leta skrbimo za čiščenje vozišča, krpanje udarnih jam, posedkov, preplastitev, odvodnjavanje in urejanje prometne signalizacije. Na makadamskih cestiščih opravljamo še gramoziranje. Ob cestah izvajamo strojno in ročno košnjo vegetacije, vzdržujemo bankine ter ostale cestne objekte (ograje, zidove).

V hladnejšem delu leta, ob poledici ali sneženju, poskrbimo za prehodnost cest s posipanjem soli in peska ter pluzenjem snega.

K varnosti na cesti lahko veliko pripomorete občani, če se držite naslednjih pravil in usmeritev:

- na območju cestišča, ne postavljajte ograj in stebričkov;
- vsaj 1 m od roba cestišča - asfalta ne zasajajte žive meje, drevja ali drugih visokih nasadov in poljščin;
- zagotavljajte prosti profil cestišča - 4,5 m v višino;
- ob cestišče ne postavljajte spominskih obeležij in sveč;
- ob cestišču ne sežigajte trave

Vegetacijo na parcelah ob cesti **so lastniki zemljišč** dolžni urejati v skladu z Zakonom o cestah ter Pravilnikom o rednem vzdrževanju cest. Urejena mora biti tako, da je zagotovljena preglednost in dostopnost do cestnih objektov, prometne signalizacije, prometne opreme ter cestnih naprav.

UREJANJE ULIC IN PARKIRIŠČ - JAVNA SNAGA

Podjetje izvaja javno snago v občinskih središčih Ajdovščina in Vipava. S pometalnim strojem izvajamo strojno čiščenje ulic, poleg tega pa še ročno čiščenje, ki vključuje

praznjenje uličnih košev za odpadke. V okviru javne snage skrbimo za urejenost avtobusne postaje ter vseh avtobusnih postajališč.

© foto: KSD Ajdovščina

© foto: KSD Ajdovščina

Po potrebi poskrbimo za popravilo in nabavo novih košev za odpadke, postavitev ali obnovo klopi in ostale urbane opreme ter izobešanje in snemanje zastav ob praznikih.

V Ajdovščini in Vipavi skrbimo za 65 000 m² parkirišč. **Pri njihovem urejanju nam občani lahko pomagata, če v izogib morebitnim poškodbam vozila, parkirate svoje jeklene konjičke tako, da rob vozila ne sega čez robnik na zelenico temveč samo do robnika.**

UREJANJE PARKOV IN ZELENIC

V Ajdovščini in Vipavi skupaj vzdržujemo približno 190 000 m² parkov, zelenic, trajnih nasadov in cvetličnih gredic. Zatravljene površine redno kosimo, drevesa, grmovnice in trajnice okopavamo, gnojimo in obrezujemo, iz javnih površin redno odstranjujemo odpadke, jeseni grabimo in odstranjujemo odpadlo listje, suhe in polomljene veje. Vzdržujemo tudi mize in klopi v parkih ter parkovne poti. Dvakrat letno zasadimo gredice in korita s sezonskimi enoletnicami. **Občanom je na javnih površinah prepovedano vsakršno sajenje dreves in žive meje, nameščanje cvetličnih korit, ograj in kamnov. Na javnih površinah je prepovedano pridelovati sadje ali zelenjavo, odlagati vejve in listje ter onesnaževati površine z odpadki ali drugimi predmeti.**

UPRAVLJANJE POKOPALIŠČ

V občini Ajdovščina upravljamo pokopališče Ajdovščina, Batuje, Brje, Budanje, Col, Črniče, Dobravlje, Gaberje, Gojače, Kamnje, Lokavec, Malovše, Otlica, Planina, Podkraj, Selo, Skrilje, Stomaž, Šmarje, Ustje, Velike Žablje, Vipavski Križ in pokopališče v Vrtovinu.

© foto: KSD Ajdovščina

V Vipavski občini skrbimo za pokopališče na Gradišču pri Vipavi, Lozicah, Podragi, Sanaboru, Slapu, Vipavi in Vrhpolju.

Vzdrževanje pokopališč zajema vodenje evidence najema grobov, sklepanje pogodb o najemu grobnega prostora in obračunavanje najemnine. Na pokopališčih skrbimo za:

- čiščenje in odstranjevanje odpadkov,
- ločeno zbiranje odpadkov v ustreznih zabojnikih,
- vzdrževanje zelenih površin in poti,
- vzdrževanje reda in miru na pokopališču,
- sodelovanje pri sodno odrejenih izkopih,
- vodenje katastra pokopališč (grobov, žarnih niš, grobnih mest z oznako, evidence pokopanih oseb v posameznem grobnem mestu ter datumov pokopa),
- izdajanje dokumentov v postopku za pokop umrlih, prekop umrlih in postopku za prenos posmrtnih ostankov,
- opravljanje prekopov grobov po mirovalni dobi in nadziranje del na pokopališču.

Poleg vzdrževanja pokopališč opravljamo tudi pogrebno dejavnost na pokopališčih v občini Ajdovščina in občini Vipava. Nudimo vam vse storitve, ki jih potrebujete ob smrti svojcev; prevoz umrlega, ureditev pogrebne sobe ali vežice in izvedbo pogrebne svečanosti.

V okviru dejavnosti imamo organizirano dežurno službo, dosegljivo 24 ur dnevno na telefon št. 041 668 429.

VZDRŽEVANJE JAVNE RAZSVETLJAVE

© foto: KSD Ajdovščina

Javno razsvetljavo vzdržujemo v občini Ajdovščina. V okviru njenega vzdrževanja skrbimo tudi za kataster javnih svetilk. Lokacije in podatki o postavljenih javnih lučeh so javno dostopni preko katastra javne razsvetljave, do katerega lahko dostopate z naše spletne strani

www.ksda.si.

Napake na delovanju omrežja javne razsvetljave lahko prijavite s klicem na telefonsko številko (05) 365 97 00 ali (05) 365 97 32 ali po spletni pošti na naslov javna.razsvetljava@ksda.si.

PRIMORJE NA POTI DO STARE SLAVE - REALNOST ALI POBOŽNA ŽELJA?

TEKST DENI STIBILJ

Mnogi so z velikim cmokom v grlu leta 2011 sprejeli vest, da se NK Primorje – do tedaj paradni konj ajdovskega športa, zaradi hudih finančnih težav generalnega sponzorja Primorje d. d., umika z nogometnega zemljevida. Gradbeni velikan je za takratne slovenske razmere vrsto let zagotavljal proračun, s katerim je bilo Primorje v samem vrhu slovenskega nogometa.

MLADINSKI POGON PRED IN PO ZLOMU NK PRIMORJA

V tistem času je imel klub veliko črno piko glede namenjanja pozornosti mladinski nogometni šoli. Trditev, da je imelo takratno Primorje vse najpomembnejše mladinske

kategorije v prvi državni ligi, še kako drži, a je tu potrebno vzeti v obzir dejstvo, da so bile najpomembnejši dve (mladinci in kadeti) združeni z Biljami, ki so bili nosilci takratne prvoligaške licence. Največji uspeh združene ekipe Bilje-Primorje v mlajših kategorijah beležimo iz davne sezone 2002/2003. Takratna kadetska selekcija (letnik 1986 in 1987) je z enim samim porazom slavila naslov državnega prvaka. Na skupni lestvici pa (op. kadetska in mladinska liga se točkovno seštevata) je združena ekipa dosegla odlično drugo mesto, takoj za Mariborom. Fantastičen uspeh in jasen pokazatelj, da je bilo znanja in talenta med igralci dovolj za postopno vključitev v prvo

člansko moštvo. Če malo bolj podrobno prebrskamo v moštvo takratnih prvakov, naletimo na imena kot so Valter Birsa, Davor Škerjanec, Nace Kosmač, Jan Vidic, Bojan Ilič, Tadej Tomažič... Vsi omenjeni igralci so imeli prvoligaški potencial, nekateri morda še več. Vprašamo se lahko, zakaj takrat niso dobili priložnosti igrati oz. zakaj z njimi ni bilo potrpežljivosti na prehodu v člansko kategorijo. Birsa je odšel v Gorico, kjer je igral glavno vlogo pri osvojitvi državnega naslova, Škerjanec je svoje najboljše obdobje v Sloveniji preživel v Olimpiji, Kosmač in Vidic sta bila več ali manj obsojena na domačo klop za rezervne

© foto: arhiv NK Primorje

MLINOTEST

- 1867 -

Od mlina do mize

Smo slovensko podjetje s 150-letno tradicijo in svežimi idejami. Skrbimo, da na vaše mize prihajajo izboljšane klasične dobrote in okusne jedi po meri novih časov.

NAGRADNA IGRA

1x za polno mizo izdelkov, 99x košarica izdelkov

Sodelujte z nakupom 2 izdelkov Mlinotest. Nagradna igra traja od 8. 2. do 10. 4. 2020. Nakup ni pogoj za sodelovanje v nagradni igri. Več na www.sesplaca.mlinotest.si.

igralce, Tomažič pa je kot perspektivni mladinec odšel v Domžale. Da ne pozabimo še na Bojana Iliča, ki ga ni bilo niti blizu. Vprašamo se zakaj? Zakaj niso svojega potenciala, ki je nedvomno bil prisoten, razvili v Ajdovščini. Dejstvo je, da vedno pride do določenih nepredvidljivih situacij, ki jih šport kot sam ponuja, zavedati pa se je potrebno nekaj – takratnega posluha za domače igralce ni bilo, pomembni so bili le tujci.

Da pa ne bomo izgubili rdeče niti, se vrnimo v leto 2011, ko je po propadu NK Primorja, luč sveta ugledala Nogometna šola Ajdovščina. Ta se je s pomočjo Občine Ajdovščina poskušala čimprej postaviti na noge. Zaradi stečaja NK Primorja so največ izgubile mlajše selekcije. Vse ekipe so bile primorane pričeti novo tekmovanje v najnižji regionalni ligi (MNZ Nova Gorica). Po prvem udarcu, ki ga je prejela nogometna Ajdovščina, je hitro sledil še en, saj so vsi največji talenti, vzgojeni v mladinski šoli odšli drugam, v želji po igranju prve lige. Največ je s tem profitirala sosednja Gorica, ki je v sezoni 2012/2013, tudi z veliko pomočjo Ajdovcev, osvojila skupno 1. državno mladinsko in kadetsko ligo. Za takratne državne prvake so igrali Amel Džuzdanović, brata Jani in Jure Curk, Aljaž Kavčič, Tilen Nagode in Valdrin Kadrija. V istem obdobju pa je v Maribor odšel tudi Anel Hajrič. Ob tem podatku se lahko samo vprašamo, kaj pa če bi?...no, nadaljevanje se vam ponuja samo, ampak pustimo to ob strani.

© foto: Leo Caharija

V Ajdovščini se je v obdobju po propadu NK Primorja pričela nova zgodba mladinskega pogona. Na novo začrtana strategija kluba je največjo pozornost namenila v vlaganju v strokovni kader in zagotavljanju domačim nogometašem čim bolj kakovostno vadbo. Uprava kluba je še posebej od leta 2016 dalje vsako leto postopoma nadgrajevala kvaliteto dela v mlajših kategorijah. V letu 2020 za približno 300 igralcev in igralk od selekcije U6 do U19 skrbi kar 16 trenerjev in pomočnikov, vsi so iz lokalnega okolja. Cilj mladinske nogometne šole je, da se selekcija U15 uvrsti v prvoligaško

konkurenco, medtem ko je cilj kadetov in mladincev zaenkrat obdržati status v drugoligaški konkurenci.

NEKOČ ČLANSKA EKIPA PARADNI KONJ...KAKO NAPREJ?

Vse od leta 2011 dalje se je mladinska šola osredotočala sama nase in članom ni dajala posebne pozornosti, ampak le roko sodelovanja z amaterskim članskim moštvom ŠD Škou Ajdovščina, za katerega je skrbel predsednik Marko Nagode. Škou Ajdovščina, ki je po propadu prvoligaša postalo edino člansko moštvo v Ajdovščini, je od svoje ustanovitve leta 2008 v zelo kratkem času napredovalo iz najnižjega kakovostnega razreda v 3.SNL – zahod in jo v sezoni 2014/2015 tudi osvojilo. Za 2. SNL so bili Ajdovci v dodatnih kvalifikacijah za las prekratki, saj jih je izločila kranjska Zarica. Pred sezono 18/19 je v tretjeligaški konkurenci znova zaživela tudi članska ekipa ND Primorja in sicer na tekmovalni licenci že zgoraj omenjene ekipe Ajdovščine Škou. Prelomnica članske ekipe Primorja sega v začetek leta 2019. Takrat je uprava kluba pošteno zavihala rokave in okrepila zasedbo tako v strokovnem kot igralskem kadru. Na trenersko klop se je usedel Andrej Komac, nekdanji slovenski reprezentant in nepogrešljiv člen v zlatih časih ajdovskega prvoligaškega nogometa. Vse z namenom, da se klub pripravi za naskok na drugo ligo v sezoni 2019/2020. Od takrat se je v Ajdovščino v enem letu vrnilo kar nekaj izgubljenih draguljev, ki so v mlajših kategorijah zapustili rdeče-črne v želji po igranju prve lige. Amel Džuzdanović, Tilen Nagode

in Jani Curk so Ajdovci, ki naj bi z skupaj z ostalimi soigralci, med katerimi najdemo tudi nekaj nogometašev s prvoligaškimi izkušnjami (Škarabot, Štrukelj, Dedič...) poskušali obdržati trenutno vodilno pozicijo na tretjeligaški razpredelnici, ki po koncu sezone pelje neposredno v drugo ligo. Prav slednja v zadnjih dveh sezonah pridobiva na veljavi in medijski pozornosti. Vsekakor priložnost, ki jo velja zagrabit, saj je člansko moštvo vrh vsake nogometne piramide. Ob tem pa ne velja prezreti vseh nadarjenih nogometašev iz mladinske šole, ki trkajo na vrata članov. Le s pravilno usmeritvijo in priložnostjo bodo le ti lahko izkoristili svoj potencial. S postopno uveljavitvijo nogometašev iz mladinske šole bo ND Primorje doseglo tako zeleni cilj, da jedro članske ekipe sestavljajo doma vzgojeni igralci. Največja želja vseh vpletenih v Nogometnem društvu Primorje je, da se klub počasi prebije tja, kjer je nekoč že bil. Poleg veliko vloženega znanja in truda bo potrebno dobiti tudi generalnega sponzorja, ki bi članom in mlajšim kategorijam zagotavljal še večjo finančno

stabilnost in izpeljavo zastavljenih ciljev. Toda počasi, preudarno in pa korak za korakom!

Morda pa je prvi korak že ta, da bo Ajdovščina v naslednji sezoni po desetih letih znova igrala v drugi državni članski ligi. Vsekakor si mesto, ki diha z nogometom, to zasluži! Veliko bo znanega že v pričetku poletja 2020.📍

KUBA

TEKST PISUNKA

»Aaaaaaaaaaaaaa!«

Predirljiv krik je bliskovito porušil steklene zidove okoliških domov in se zžil s kovinskim zvenom iz rok popadajočih žlic, ki so polnile nič hudega sluteča usta miru željnih vaščanov.

Škripanje gojzarjev, cepetanje čevljev in podrsavanje hišnih copat se je nekje na poti zlilo v složno harmonijo radovednosti in presenečenosti ter jo potiskalo proti trgu pred vaško cerkvijo. Novic željni ljudje so se hitro zbirali in komolec je vedno pogosteje odrival ramena, da bi se na lastne oči prepričal o strahoti, ki je iz ljudi izvabljala le pridušene: Oooo-je in aaaaaahhhh-e.

Na cesto je prikrevsal tudi sključeni Kuba. Kako mu je bilo v resnici ime, ni vedel več nihče. Starejša generacija, ki ga je poznala iz zašolskih klopi, je že grela črno namočeno zemljo, mlajši pa so poznali le zgodbo o tem, kako je dobil ta vzdevek. Breme mu je pravzaprav naprtila njegova prezaščitniška mati, ki je malemu pleničarju nenehno govorila: »Pusti, glej ku je tu ba!« In nenehno vzdihovanje ku je tu ba in ku je tistu ba se je otročaju hitro zažrl v male možgane, da je kmalu začel ponavljati: ku ba, ku ba. Vaščanski mularaj se na malega bojezljivca seveda ni nič kaj empatično oziral, temveč ga je v šolo vsakodnevno spremljal z zbadljivim vreščanjem: »Ku ba! Ku ba!« Ubožec se je besedne zveze navzel tako močno, da je ku ba spremljal vsakršno njegovo zgražanje nad čimersizebodi vse do današnjih dni.

Vaški molčečnež se ni dosti prerival, da bi videl v kaj so uprte zgrožene zenice sovaščanov, niti mu tega ni bilo treba, saj je med njimi hitro završalo momljanje o ženski ... telesu ... ruti, ki zastira obraz ... in o rdeči lužici, ki razrašča obris njenega telesa. Veste, Kuba ni bil radovednež, res ne. Najraje se je brigal samo zase, odmikal se je od množic, nikdar ni v krčmi udaril s pestjo po šanku in zabevskal: »Rundo za vse!«. To pa ne pomeni, da ga je vaško dogajanje obšlo. Kje pa! V tako malem kraju, kjer vsakršna novica pronica globoko v korenine mladih lesk, v trenutku izveš, kar hočeš in tudi tisto, česar nočeš. Zato je Kuba največkrat le od strani opazoval in luščil pomembno od plevela.

Ko je tako v njegov ušesni kanal kanila novica o nepremičnem telesu neke ženske, ki je onesnažila včeraj sveže pometen trg, je le napol zase zamomljal: »Ku ba« in se namenil v svojo malo, preprosto, tiho sobo. Črne okovane čevlje je enakomerno prekladal po potacani travi in razmišljal, koliko koščkov reberc se še napaja v sveže prevreti porovi mineštri, ko je mladenka za njim dregnila babico pod rebra: »Katera Berta?«. Babše je mrko prhnilo: »Kaj me butaš, mula?! Nacetova Berta, a! Kolk jih pa poznaš?« »Nobene,« je siknilo dekle in se spet dvignilo na prste, da bi videlo to negibno trško čudo.

Kubu je za trenutek zastal dih – kratek, komaj števen, a dovoljšen da se je kisik, namenjen do možganov, ustavil nekje v spletju žilja in v glavi ubogega reveža sprožil blago vrtoglavico. Hipno je roko

položil na trdo lubje mogočnega kostanja, nato pa korak nevede zasukal na desno in stopil proti klopci ob mostu svetega Andreja. Sedel je tako tiho in neopazno, da je siva vaška perutnjat šele čez čas opazila, da se ji je približala človeška noga, in leno poskočila nekaj deset centimetrov v stran.

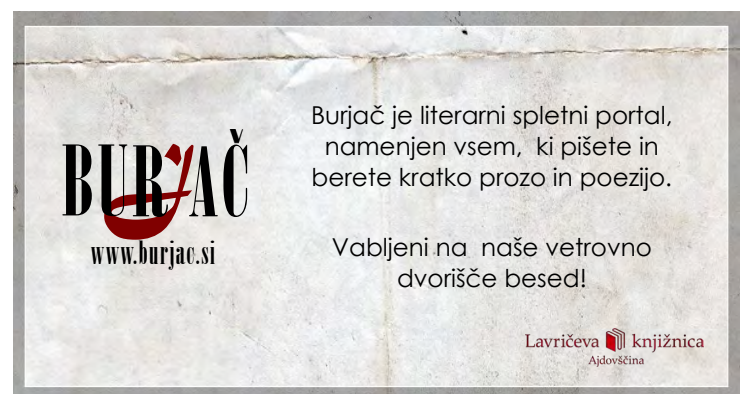
»Berta.« Njegove ustnice so izrisale podobo črk, a glasu niso dale.

Komaj sedemletni fantič je svoj moker nosek pritiskal na orošeno kuhinjsko okno.

»Ne naslanjaj se na tisto okno, vidiš ku je ba!« je godrnjala debelušna postava, odeta v prevelik rožnat predpasnik, ko se je sukala okrog mastnega štedilnika. »Ma pejdi, pejdi, je ba! Ku je ba!«

Deček se ni zganil. Skozi prozorno steno je zrl tja v daljo, prek grmičkov in mladih lesk, vse do sosedove njive, nad katero se je sklanjalo majhno rdeče pikasto krilce.

»Kam buliš?« je odrezavo zavel materin glas. Nato je tudi ona zagledala sosedovo deklino in se gromko zasmejala: »Na Nacetovo Bertko si vrgel očke, a? Oooo, bo treba še polente pojest, še, še ... Ma le ciljaj tja proti, da bi le ... Niso švoh oni, boš dobro preskrbljen.« Takrat ni razumel materinih besed, a zapisale so se mu zarezale globoko v šibke kosti, da številna prihodna leta ni mogel zbrati poguma, da bi se iz dneva v dan bolj brsteči in ženstveni Berti približal.

Osiveli Kuba je le s težavo požrl slino. Golobi so brezvestno drobencljali okrog njegovih nog, eden mu je z mrenasto preperelo hlačnice kljuval drobtine postanega kruha.

Mladenič, ki je pravkar odslužil vojsko, je domov grede zavil v krčmo. Ne zaradi družbe, bolj zato, ker se je to spodobilo. »Ola, zdaj si pa tapravi mož! Kaj ... zdaj boš stopil do Berte?« so ga zbadali že na vratih. Na vasi so vsi vedeli, da si drugega ta molčečnež ni želel, kot da bi v svoj dom pripeljal Nacetovo lepoticco. »Čakaš, da

jo bo odpeljal kdo drug?« Ker da si zasluži najboljšega, so govorili. Kuba se je le nasmehnil, rekel ni ničesar nič. Globoko v srcu je vedel, da bo Berta kmalu oddana, on pa bo za to popolnoma sam kriv. A čutil je, da ni še spraznil dovolj krožnikov polente, da bi jo lahko osvojil. In ko se je Berta res poročila, ni bil žalosten. Vedel je, da tako mora biti, da z njim pač nikoli ne bo. Zato ga je zadovoljilo že spoznanje, da je zanj dobro poskrbljeno in ima boljše življenje, kot bi ji ga lahko ponudil on.

Prej prazen most svetega Andreja so začeli polniti koraki vznemirjenih vaščanov. Za nekaj trenutkov so mimobežne postave ukradle Kubov pogled, a ogovoril ga ni nihče. Ljudje so šepetaje hodili mimo njega, noben pogled ga ni oplazil, nobena roka ni postala na sključnem starčevem ramenu. Bilo bi pričakovati, da se bo sam ponudil z vprašanjem, kaj se je pravzaprav zgodilo. Ali vsaj če je negibno telo res Bertino. A Kuba je ostal nem.

Če bi vsaj ... Nikoli nisem ... naredil ničesar. Mogoče bi bla Berta ... bla bi še z nami ...

in moja ... enkrat bi lahko bla moja. Če bi vsaj ... mu je polnila misel vsako možgansko celico posebej.

Bila je sreda, nekaj dni pred cvetno nedeljo, ko je vaški trg napolnilo oglušujoče udarjanje cerkvenih zvonov. Med ljudmi se je hitro razlezla novica, da je umrl Šušmarjev Tone, Bertin mož. Neka pljučna zverina da ga je spravila. Zvon še ni odpel svoje pesmi, ko se je Kuba trdno odločil, da je sedaj pojedel že dovolj, celo preveč polente in je morebiti pripravljen na ta korak. In s pridno roko in delavno vnemo je bil Berti vsak dan bliže. Pomagal ji je preorati njivo, ji zbil nov kokošnjak, ko je prejšnje trhlene stebre razmajala lisica, pozno jeseni je z veseljem pograbil listje okrog njenega doma. Včasih sta po opravljenem delu posedela ob skodeli grenke proje in skupaj zrla proti vaškemu trgu. Govorila nista dosti, a tišina je povedala na tisoče besed. In Kubu je bilo prijetno. Kaj več od tega pravzaprav ni potreboval. Kaj bi ostareli možakar sploh hotel drugega! Kuhe se je privadil, zase je znal poskrbeti, ljubica mu po tolikih preminulih letnih časih ni imela kaj služiti. Želel si je le družbe. Nekoga, s komer se lahko postara, nekoga, ki ve, da obstaja. In z

Berto je na molčeči način spletel to vez. Bil je srečen. Verjetno so bila to najsrečnejša leta njegove razorane življenjske ceste.

Čutil je, da se v njem nabira val solza. A zrkla so ostala suha. So pa solze zalile njegovo že počasi utripajoče srce.

Če bi vsaj ... je še poslednjič pomislil. Spet je mukoma požrl slino in neslišno šepnil: »Tu življenje je tku ba ... ku je ba ... ku ba ...« In z mravljinci nagačena roka, s katero je želel obrisati kapljice znoja, ki so drsele proti njegovemu nagubanemu, s tankimi žilicami prepređenemu licu, se je počasi spustila ob telo. Glava je obvisela na onemelem prsnem košu.

Mežnar, Cirilčev Franc, je postal pred sveže razoranem rjavem pravokotnikom. Nanj je položil belo ivanjščico, ki jo je utrgal na obronku starega pokopališča, se zazrl v kamnito sivo ploščo in pridušeno prebral: »Tu počiva Kuba – mož, ki je umrl od žalosti.«

FELDEN-KAJ?

- Se želite **GIBATI BOLJ SVOBODNO IN SPROŠČENO, BREZ BOLEČIN?**
- Bi se radi **ZNEBILI STARIH NAVAD?**
- Vas mika, da bi ponovno **ZADIHALI S POLNIMI PLJUČI?**
- Želite **IZBOLJŠATI DRŽO, RAVNOTEŽJE, KOORDINACIJO?**
- Bi radi imeli **BOLJŠO SAMOPODOBO?**
- Za vse, ki želite poskusiti **NEKAJ NOVEGA IN PONOVRNO NAJTI STIK S SEBOJ.**
- Za vse, ki si želite **PRIDOBITI ALI OHRANITI VITALNOST TELESA IN DUHA.**

FELDENKRAIS!

METODA FELDENKRAIS je način učenja skladnejšega gibanja z izjemnimi učinki na fizični in psihični ravni.

VSAK TOREK MED 19.30 IN 20.30 V DOMU KRAJANOV V AJDOVŠČINI.

Prvi obisk je brezplačen, da podrobneje spoznate metodo in se odločite, ali vam ustreza.

Ko kakovost sreča nizko ceno

VSAK DAN V EUROSPINU

VISOKA
KAKOVOST

NIZKA
CENA

ŠIROKA
PONUDBA

Ker za vas želimo le najboljše, dajemo velik poudarek kakovosti izdelkov, obenem pa ne zanemarjamo cene, ki je vedno ugodna. Na naših policah najdete široko ponudbo izdelkov, med katerimi dobite tudi take, ki so označeni z odlično kakovostjo, potrjeno v sodelovanju s priznanimi strokovnjaki Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani.

Pametni nakup

© foto: arniv Anda Arko

MIAMI MANIJA

Miami Heat vs Dallas Mavericks, Miami, 28. 2. 2020

TEKST ANDA ARKO

Letalo, ki je na poti iz Ljubljane v Carigrad, ima rahlo zamudo. Potniki se nemirno spogledujejo, vođač slovenske agencije pa na glas preračunava, ali jim bo uspelo ujeti naslednji let. Da bi ga malce pomirila, ga vprašam: »Saj greste vsi v Miami, kajne?« Ko prikima, mu odvrnem: »No, potem smo v istem zosu. Ne skrbite, Turki nas bodo raje počakali, kot da iščejo nadomesten let za toliko ljudi.« V letalu je namreč vsaj 100 Slovencev in prav vsi imamo isti cilj: ogled tekme, v kateri se bosta pomerila trenutno najbolj priljubljena slovenska košarkarja.

V Carigradu nas pričaka predstavnik letališča, ki nas malce živčno, a vseeno prijazno pospremi skozi labirint hodnikov (novo istanbulsko letališče je namreč ogromno), vse do vrat, kjer na ekranu z rdečimi črkami utripa napis »Zadnji poziv za vkrcanje potnikov v Miami«. Ostali potniki, ki že lep čas sedijo na letalu, nas gledajo malce postrani, a nam je zdaj že vseeno. Prvi korak nam je uspel, v Miami

bomo očitno prispeli pravočasno. Sedaj nam preostane le še ena skrb: ali bo Luka Dončić zaradi nedavne poškodbe lahko igral ali ne. Malce zaradi časovne razlike, nekaj pa tudi zaradi pričakovanja, se naslednje jutro zbudiva zelo zgodaj in se kmalu po zajtrku odpraviva v mesto. Miami že kar dobro poznavava, zato točno veva, kam greva najprej: jaz v najbolj znano trgovino s spodnjim perilom na svetu, on pa na klopco pred njo. A tokrat mu, za razliko od prejšnjih izletov, med čakanjem name ni bilo dolgčas. Ko se vrnem iz trgovine z roza vrečko in prešernim nasmeškom, mi poroča: »V dobre pol ure je šlo mimo 24 Slovencev. In na spletu piše, da bo Luka igral. Pravi, da bo stisnil zobe, tudi zaradi nas.«

Tudi na tako imenovanem South Beachu Slovencev ne manjka. Miami je seveda ne moreš zapustiti, ne da bi stopil na čudovito peščeno plažo, ki se razprostira tako daleč, dokler ti seže pogled. Atlantski ocean je tu pozimi sicer nekoliko prehladen za kopanje,

a je sprehod po mehkem pesku vseeno prijetna meditacija in predpriprava na večerni dogodek za številne športne navdušence. Tekma se začne ob 20h in v pričakovanju »slovenskega armagedona« se na prizorišče odpraviva dobro uro prej. Množica ljudi na ploščadi pred dvorano je izjemno živahna in naključni mimoidoči se gotovo sprašujejo, kaj so spregledali. American Airlines Arena namreč redno, včasih tudi večkrat tedensko gosti NBA tekme, a po navadi na vstopu ni takšne gneče, kot danes. Vsaj ne spomnim se, da bi bilo tako pred približno dvema letoma, ko sva si ogledala »običajno« tekmo Miami Heat-a proti Cleveland Cavaliers.

Praden nas spustijo v dvorano, se večkrat zasliši znani navijaški napev »Kdor ne skače, ni Sloven'c!« in tudi tisti, ki nas ne razumejo, se nam z nasmehom spontano pridružijo pri poskakovanju. Poleg sebe zaslišim Američana, ki se nagne k prijatelju: »Škoda, ker ne znam slovensko. Super se sliši!« Ob poplavi oblačil zelene barve in slovenskih transparentov se zdi, kot da so domačini tujci in ne obratno.

Dvorana se polni relativno počasi, verjetno predvsem zaradi dejstva, da je potrebno ponovno osvežiti pregreta grla. A za razliko od Američanov, ki se med tekmami več sprehajajo in prehranjujejo, kot jih gledajo, so Slovenci manjkrat pri šanku. Ko slišim komentar nekoga iz vrste pod nama, ki je pravkar prinesel 2 polna plastična kozarca, mi hitro postane jasno, zakaj: »Na, tole pivo je bilo 13 evrov. Da mi ne pustiš niti kaplje!«

Približno 15 minut pred začetkom tekme se dvorana zatemni, luči pa se usmerijo v prihajajoči ekipi. Najprej je na vrsti predstavitev nasprotnega moštva, kar domači gledalci po navadi mirno prezrejo, če ne gre za kakšno res zvoneče ime. Tokrat pa tišino preseka napoved najmlajšega na igrišču, dobitnika priznanja NBA Rookie of the year 2019, zaradi katerega smo prišli skoraj vsi slovenski navijači. Ko se iz zvočnika zasliši ime Luka Dončić, v dvorani, kljub temu, da ni povsem polna, završi.

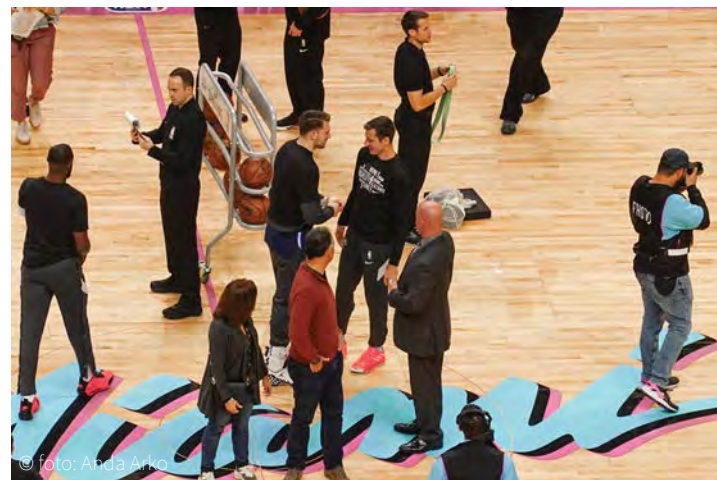
Po predstavitvi ekipe domačinov sta se Luka in najbolj znan slovenski »zmaj« Goran Dragič, ki sicer tekme ni začel v prvi peterki, objela in izmenjala par besed. Vse to so zabeležile tudi kamere v dvorani, ki so tudi v nadaljevanju spretno krmarile med parketom in tribunami ter tako skrbele za fantastično vzdušje skozi celotno tekmo. Na tem mestu lahko rečem samo kapo dol organizatorjem, ki so se na »invazijo Slovencev« zelo dobro pripravili. Poskrbeli so tudi za številne čustvene detajle - od tega, da je ameriško himno zapel Slovenec, do polke med odmori, pa vse do javne zaroke na ekranu, ki si jo je zamislil eden izmed slovenskih navijačev.

Roko na srce, sama tekma je bila še najmanj zanimiva od vsega dogajanja. Luki se je poškodba vidno poznala, tako da je koše dosegal predvsem iz prostih metov. Goran je, sicer v krajši minutaži, dosegel manj točk kot Luka, a se je videlo, da gre za izkušenega igralca, ki zna priskočiti ekipi na pomoč v ključnih trenutkih. Seveda smo se v dvorani razveselili vsakega »slovenskega« koša, a nas je večina vseeno navijala za domačine. Malce zato, ker se spodobi, večinoma pa verjetno zato, ker gre le za precej boljšo ekipo.

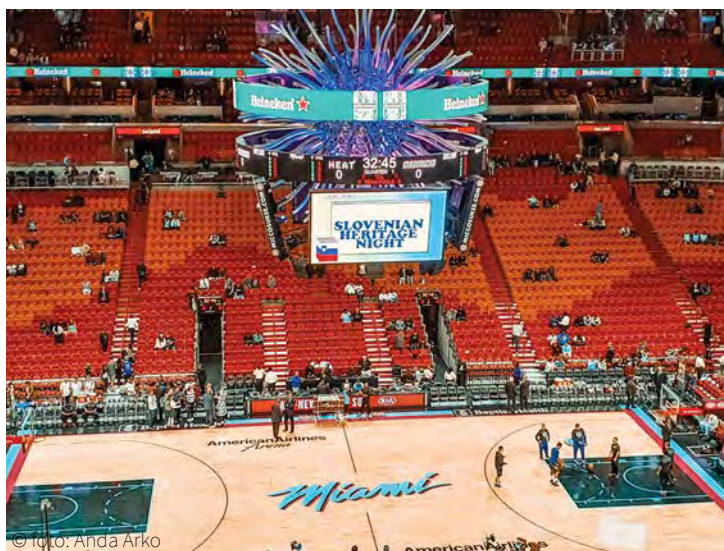
Medtem ko so domačini pričeli zapuščati dvorano že v zadnji četrtini (jasno je bilo namreč, da bo zmaga ostala doma), nas je večina Slovencev ostala na tribunah še vsaj pol ure po koncu tekme. Verjetno smo vsi nekako upali, da bomo dobili priložnost za kakšno fotografijo z našima zvezdnikoma. Na koncu smo Luki, ki je prav na dan tekme praznoval 21. rojstni dan, od daleč zapeli »vse najboljše« in se počasi razkropili vsak v svojo smer. Priznam, da je bil občutek

© foto: Anda Arko

© foto: Anda Arko

© foto: Anda Arko

ob tem kar malce grenak, saj sem vseeno pričakovala, da se bo pred dvorano rajanje nadaljevalo. Očitno smo bili vsi preveč zmatrani, ali pa so bile denarnice že povsem izsušene.

»Se splača leteti tako daleč za eno tekmo, ki o ničemer ne odloča?«, se verjetno sprašujete tisti, ki vas košarka vsaj malo zanima. Vsekakor je poseben občutek sedeti v dvorani sredi vlemesta, tako daleč od »domačega kavča«, a hkrati v tako domačem vzdušju. Če obisk tekme podaljšate v dopust in si poleg Miamija ogledate še nacionalni park Everglades z znamenitimi aligatorji ter se po možnosti zapeljete še do skrajne južne točke Floride na slikovitem Key Westu, je to lahko čudovita izkušnja. Za piko na i, ki bi zadovoljila tudi tiste z višjimi športnimi apetiti, pa bo treba počakati, da se Luka in Gogi pomerita v kakšni bolj vznemirljivi tekmi. O tem, ali bomo kdaj pričla »slovenskemu NBA finalu« je verjetno še prezgodaj govoriti. 📍

© foto: Samo Terbižan

INTERVJU: NINA BRAČKO COLJA

TEKST MATJAŽ JAZBAR

📍 **Gospa Bračko Colja, že precej let ste prisotna na slovenskem energetske trgu, ta trg dobro poznate. Kakšen je vaš pogled nanj? Se je v zadnjih letih spremenil ter se prilagodil novim tehnologijam? Dajemo v Sloveniji dovolj pozornosti na problematiko onesnaževanja okolja?**

Res je, da svoje delo že ves čas opravljam iz Slovenije, vendar moje delo zajema predvsem aktivnosti na drugih evropskih energetskih trgih in sem zato večino svojih izkušenj pridobila v mednarodnem okolju. Z aktivnostmi na slovenskem energetske trgu se pravzaprav srečujem šele v zadnjih letih. Energetski sektor je zame osebno izredno privlačen in zanimiv, saj je vseskozi transparenten, reguliran, nenehno se spreminja ter ponuja številne možnosti inovativnih pristopov. Slednje velja sploh v zadnjem obdobju, ko se klasična energetika, v smislu pojmovanja trgovanja z električno energijo ter zemeljskim plinom, neposredno navezuje na problematiko in trgovanje z emisijskimi kuponi. Tudi sama sem bila zadnjih par let aktivna predvsem na tem področju. Ukvarjala sem se s spajanjem trendov proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov s paralelnimi shemami in vzvodi, ki so razviti na nivoju EU, predvsem z namenom zniževanja ogljičnega odtisa. Proizvodnja iz obnovljivih virov ima neke določene cilje in tudi ta sektor je zanimiv, razgiban ter hitro spremenljiv. Upam si trditi, da je Evropa zelo uspešna na področju menjave proizvodnje iz obnovljivih virov s fosilnimi gorivi in dobro dosega omenjene cilje. Na žalost pa, kot pri vsaki stvari, tudi tule naletimo na slabo plat, ki se kaže v tem, da ti cilji rušijo druga ravnovesja, predvsem kar se stabilnosti energetskega sistema

tiče. Posledično je nujno vpeljati neko kombinacijo teh osnovnih principov prehajanja na obnovljive vire z drugimi vzvodi, ki nam omogočajo dodatno zniževanje ogljičnega odtisa.

📍 **Vaše podjetje Energija gas and power Slovenija je slovenska podružnica italijanskega podjetja Europe Energy, v katerem ste tudi direktorica razvoj trgov. Podjetje precej energije usmerja v ponudbo brezogljicne električne energije. Kako bi sama na kratko opisala podjetje Europe Energy?**

Podjetje Europe Energy je, kot rečeno, mednarodna skupina, aktivna tako na področju trgovanja kot tudi dobave električne energije in zemeljskega plina, ki je poslovanje razširila na trge večine evropskih držav. Brez zadržkov lahko rečem, da je naš pristop v vseh pogledih izredno inovativen, kar se odraža predvsem v tem, da se dobavo električne energije in zemeljskega plina v vsaki državi posebej prilagaja dotičnim potrebam. Kolikor različnih trgov imamo, toliko različnih natančnih analiz zanje tudi naredimo. Ne gledamo samo na področje električne energije in zemeljskega plina, temveč tudi na širši spekter. Našo storitev skušamo dopolniti in povezati z različnimi produkti. Naj za lažjo predstavbo navedem nekaj primerov. Denimo trg Srbije. Tam je analiza pokazala velik manjko nepremičninskih zavarovanj. Na to dejstvo smo se odzvali tako, da smo dobavo električne energije začeli kombinirati z različnimi oblikami zavarovanj. Na Hrvaškem, kjer imamo v večini poslovne odjemalce, le-tem nudimo brezplačno pravno pomoč. V Romuniji je analiza pokazala na slabo razvit sistem zdravstvenih storitev. Tam smo podprli start up za

pametne ure, preko katerih lahko tamkajšnji odjemalci v uranjenem času svojim zdravnikom posredujejo vso potrebno zdravstveno dokumentacijo, npr. EKG, sliko krvnega tlaka itd.. V Italiji smo šli še korak dlje. Ponudbo električne energije in zemeljskega plina smo povezali v paket z optiko in mobilno telefonijo, prepoznavno pod imenom Withu. S to blagovno znamko vstopamo tudi na slovenski trg. Poleg tega tu ponudbo dobave električne energije in zemeljskega plina nadgrajujemo tudi v povezavi z zavarovanji. Tako bo našemu gospodinjstvenemu odjemalcu ob sklenitvi pogodbe, za dobavo zemeljskega plina z nami, ponujena tudi brezplačna 24 urna asistenca na domu. Nekdo, ki mu bo recimo počila vodovodna cev, bo lahko poklical strokovno pomoč za popravilo, stroške pa bomo krili mi. Poslovnim odjemalcem želimo ponuditi brezplačno kibernetno varnost oz. tako imenovano cyber zaščito, ki bo varovala podjetja in njihove podatke pred vdori v IT sistem. Vse to, ker želimo strankam pokazati, da so za nas nekaj več kot le gole številke. Ne gre torej samo za posel, gledamo tudi na človeško plat življenja. Želimo graditi na nekem vzajemnem dolgotrajnem odnosu. Načrtov in idej je ogromno in nikakor ne dvomim v njihovo implementacijo.

📍 Že nekaj časa ste prisotni tudi na slovenskem trgu. Kako težko je tujemu podjetju prodreti na trg električne energije in zemeljskega plina?

Dejstvo, da smo del mednarodne skupine, je za nas prej plus kot minus. Smo namreč dodobra uveljavljeni na mednarodnih trgih, kar prinaša prednosti v tem smislu, da lahko že uveljavljene prakse širom Evrope ustrezno prilagodimo in prenesemo tudi na slovenska tla. Je pa res, da je skupina Europe Energy, v primerjavi z največjimi dobavitelji elektrike in zemeljskega plina v Evropi, relativno majhna. Marskido bi na to majhnost gledal kot na slabost, sama pa, kot večni pozitivist, v tem spet vidim dodatno prednost, ki se odraža v hitrem, dinamičnem, aktivnem prilagajanju posameznim potrebam tako gospodinjstvenega kot tudi poslovnega odjemalca. Naš oddelek trgovanja z energenti (trading floor) nam omogoča, da stranki vseskozi zagotavljamo najugodnejše cene. In prav zaradi omenjene agilnosti lahko te cene zelo hitro prilagodimo trgu, kar je za največje dobavitelje elektrike sigurno težje. Oni, v večini, cene prilagajajo na daljša časovna obdobja. Sami težimo k temu, da če je trend cen navzdol oz. da cene padajo, te ugodnosti kar najhitreje zagotovimo tudi našim odjemalcem. Mogoče bi kot glavno slabost pri vstopu podjetja v tuji lasti na domača tla, tule izpostavila samo mentaliteto prebivalstva. Mislim, da smo Slovenci, že generalno gledano, sploh pa na nivoju manjših mest, naselij ter vasi, izredno zvesti in patriotsko naravni. Zlasti starejša generacija. Ogromno ljudi je še vedno na prvotnem odjemu. Kot da bi se čutili dolžne izkazovati dolgoročno hvaležnost tistemu, ki je infrastrukturo za elektriko in zemeljski plin fizično pripeljal do naših domov. Ampak verjamem, da bosta, tako čas kot tudi naše številne spodbude, kaj kmalu zabrisale tudi te miselne meje, saj so lahko prihranki pri strošku električne energije, v primeru menjave dobavitelja, res ogromni.

📍 Slovenci smo precej konzervativni, ko gre za menjavo takšnih in drugačnih operaterjev, med drugim tudi elektrike? S čim poskušate privabiti kupce, oziroma uporabnike? Kakšna je vaša prednost pred ostalimi ponudniki?

Kot že nakazano pri prejšnjem odgovoru, se vsekakor strinjam z

omenjeno konzervativnostjo. Menim pa, da odjemalci s tem delajo napako, saj so odstopanja od enih do drugih cen marsikje res velika. Za nas je vsaka stranka enakovredna, pa naj si bo to gospodinjstveni odjemalec z minimalno porabo ali podjetja z večjim poslovnim odjemom. Stremimo k temu, da se postavimo v vsako kožo. Poglejmo recimo električno energijo. Ni vsaka ponudba primerna za vsakogar. Pač zavisi od lastnosti števec, same porabljene količine in navsezadnje od življenjskega stila posameznika. Pri nekom, ki je čez dan v službi, bo poraba elektrike v večernem času zelo verjetno večja kot pri nekom, ki je čez dan doma, in ravno obratno. Zato vsem, ki nam pošljejo položnico s podatki o trenutnem odjemu, odgovorimo z njemu najprimernejšo ponudbo iz naših aktualnih cenikov, ki so vedno oblikovani sorazmerno z trenutno ponudbo na trgu. Podjetja

obravnavamo individualno. Hočemo, da tako zemeljski plin kot tudi električna energija postaneta nekaj več. Naj to ne bo samo nujno zlo, ki prižiga žarnico v hiši in oddaja toploto iz radiatorja. Želimo si postati tudi glavni lokalni operater. Prvi korak naproti temu cilju smo naredili v sredini lanskega leta, ko smo svoj sedež iz Ljubljane preselili v Ajdovščino. Verjamem, da bodo ljudje prepoznali prednost v tem, da imajo svojega lastnega dobavitelja, ki je tudi fizično dostopen. Vrata naše pisarne v centru C3 so odprta vsak delovnik od 7-e do 16-e ure. Zaposlili smo nov kolektiv, prav tako iz lokalnega okolja, ki z veseljem pomaga odgovoriti na vsa zelena vprašanja. Veliko vlagamo v prepoznavnost in promocijo, pogosto se pojavljamo v medijih, sodelujemo na sejmih. Skušamo združiti prijeto s koristnim, zato organiziramo številne nagradne igre. Podpore lokalnemu okolju izkazujemo tudi s številnimi sponzorstvi. Na Centru za socialno delo Ajdovščina smo z donacijo podprli program Neverjetna leta, ob začetku šolskega leta smo pomagali Medobčinskemu društvu prijateljev mladine Ajdovščina pri nakupu šolskih potrebščin za otroke iz socialno ogroženih družin, obdarili smo otroke ob prihodu Sv. Miklavža, itd.. Kot lahko razberete iz navedenega, v lokalnem okolju svojo pomoč namenjamo predvsem otrokom. Eden izmed naših sponzorirancev je tako denimo tudi

Kolesarski klub Črn trn. Sicer pa je skupina Europe Energy, pod svojo krovno znamko Withu Motorsport, tudi ponosen pokrovitelj številnih mednarodnih »hitrih« športnikov in moštev, saj menimo, da hitrost odlično poudarja agilnost naše skupine. Naš logotip Withu lahko vidite na motociklih MOTO GP ekipe Petronas Yamaha, katere najbolj zveneči imeni sta naša dirkača Fabio Quartararo in Franco Morbidelli. Sponzor iste ekipe smo tudi v razredih Moto 2 in Moto 3, kjer smo letos naše sponzorstvo s ponosom razširili še na ekipo Sky VR46. Gre za ekipo Valentina Rossija, v kateri, med drugimi, tekmuje tudi njegov brat Luca Marini. Poleg tega imamo celo lastno ekipo v električni različici prvenstva MotoGP, in sicer ekipo One energy racing v razredu MotoE, kjer naš električni motocikel uspešno vozi Bradley Smith. Letos smo si zaželeli še nekaj dirk izven dirkališč, zato smo, s slovensko družbo E-nergia gas and power, postali generalni sponzor rally dirkaču Umberto Scandola, ki nas v barvah Withu zastopa na svetovnem rally prvenstvu. Še en dokaz več, da znamo ter želimo prisluhniti tako velikim kot tudi malim akterjem, pa je dejstvo, da bomo letos sponzor prireditve Rally Vipavska dolina, ki se bo odvijala v prihajajočih mesecih v Ajdovščini.

📍 **Kje smo v Sloveniji na področju brezogljične družbe? Tudi ajdovska občina se v zadnjem času gospodarsko precej razvija. Imamo obenem tudi dovolj skrbi za čistejšo okolje?**

Na podlagi svojih izkušenj z mednarodnih trgov, opažam, da Slovenija, na področju brezogljične družbe, žal neverjetno zaostaja za drugimi državami. Želimo narediti korak naprej v tej smeri, zato smo konec lanskega leta v Sloveniji ustanovili še eno družbo, Next Move Energy. Letos planiramo izgradnjo poslovnih prostorov v industrijski coni v Ajdovščini. Podjetje Next Move Energy se bo v osnovi ukvarjalo prav z okoljsko tematiko in ljudem v prvi vrsti omogočalo najprej spremembo miselnosti, nadalje pa ponujalo konkretne rešitve na področju zniževanja ogljičnega odtisa. Z januarjem 2020 je zaživela naša platforma, ki je namenjena povečevanju energetske učinkovitosti. Če na hitro zajamem njeno delovanje - vsak gospodinjski odjemalec lahko v platformo vnese podatke, ki odražajo njegovo trenutno situacijo v smislu porabe energentov, sistem pa mu na podlagi danega predlaga investicije v povečanje energetske učinkovitosti. Ponudijo se različni scenariji, seveda sorazmerno s finančnim vložkom, ki si ga uporabnik lahko privošči. Program lahko tako denimo predlaga nakup bolj ekološke klime, ki za svoje delovanje porabi mnogo manj HFC plinov. Ne bi šla preveč v podrobnosti, ampak gre za izredno visokoonesnaževalne klorovodike. Spet drugemu bo platforma ponudila nakup toplotne črpalke. Poleg predlagane rešitve sistem obenem izračuna potrebno investicijo, povečanje prihranka pri porabi energenta ter tudi zmanjšanje proizvedenih emisij. Zadnji korak v tej fazi je izničenje ogljičnega odtisa, ki ga ponujamo z našo blagovno znamko CO2 free. Iste storitve bomo ponujali tudi poslovnim odjemalcem, le da bo pri njih obravnava individualna. Vabim vas, da si ogledate spletno stran www.nextmoveenergy.com, kjer so na voljo bolj specifične informacije. Zavedamo se, da je okolje energetske učinkovitosti izredno inovativno in hitro razvijajoče se. Našim strankam ne želimo ponuditi samo produktov, ki so trenutno prisotni na trgu, ampak smo se odločili sočasno podpirati še start upe, ki so aktivni na področju inovacij v trajnosti razvoj. Novi poslovni prostori bodo imeli v ta namen tudi inkubator, ki jim bo ponujal prostorske ter dodatne možnosti za razvoj lastnih produktov. Le-te bodo skozi našo

platformo lahko tudi prodajali.

📍 **Kašne načrte ima podjetje Energija gas and power Slovenija v prihodnosti?**

Veliko je bilo povedanega že tekom samega intervjuja. Če povzamem se aktivno trudimo pridobiti čim več novih strank, za že obstoječe pa skrbeti z vsemi razpoložljivimi ugodnostmi. Uveljaviti želimo prepoznavnost podjetja Energia gas and power ter naše blagovne znamke Withu. Res uperjamo svoj trud v to, da si s korektnim delom in prizadevanjem ustvarimo dobro ime ter postanemo zanesljiv lokalni dobavitelj tako električne energije kot tudi zemeljskega plina. Svojim odjemalcem hočemo z inovativnimi rešitvami ponuditi dodatno vrednost in obenem doprinesiti k trajnostnemu razvoju za lepši ter boljši jutri. Delo usmerjamo v povečanje energetske učinkovitosti tekom cele Slovenije, ki bo strankam zagotavljala prihranke, ne samo v smislu nižjih cen, temveč tudi širše gledano. Te storitve bomo postopoma uvajali tudi na druge trge, na katerih smo prisotni kot skupina. Mogoče bi na tem mestu dodala še dejstvo, da bo izgradnja novih poslovnih prostorov za seboj povlekla tudi nova delovna mesta in vsekakor upam, da bomo pravi kader našli v bližnji okolici in tako dodali še en kamenček več v mozaik lokalni pripadnosti. Pred kratkim smo to že naredili v naši nepremičninski agenciji EURO NINE, kjer smo se lani okrepili z dvema novima nepremičninskima agentkama, ki sta vam, v naši pisarni, v centru C2, sedaj na voljo vsak delovni dan, med 10-o in 18-o uro. Posredovanje in upravljanje z nepremičninami smo obenem razširili še s ponudbo pravnega svetovanja na področju dednega, nepremičninskega in gospodarskega prava. 📍

USTNA PRŠILA
VALENS®

Quivital® Q10
D 2000
Melatonin
B12

**ZDRAVJE ŠE NIKOLI NI BILO TAKO ENOSTAVNO.
V VAŠI LEKARNI IN NA WWW.VALENS.SI**

Leone

Sladoled, ki stopi

vse ljubezenske
skrbi

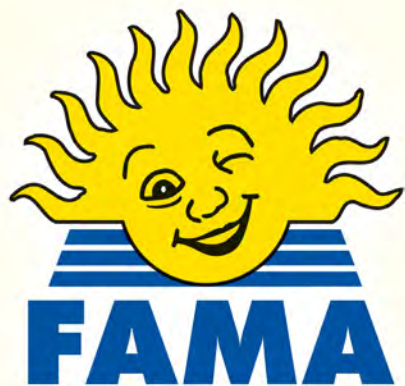
Sladoled z okusom jagode z meto in sladoled z okusom smetane z jagodnim polnilom

Sladoled z okusom vanilje in sladoled z okusom čokolada - lešnik s polnilom kakav - lešnik

Nove LEONE sladoledne vrtnice so na voljo v prodajalnah LEONE, Mercator, SPAR in TUŠ po vsej Sloveniji.

 leone ice cream

 #leone_icecream

Vabljeni v prenovljen market »Na placu«

Lavričev trg v Ajdovščini dobiva končno podobo, prenova trga se končuje. S tem je napočil čas, da temeljito prenovimo tudi naš market. Prva faza je že končana. Zamenjali in povečali smo vso hladilno in zamrzovalno tehniko, ki je varčna, tiha in nam omogoča preglednost ter večjo založenost. Prav tako smo zamenjali celotno delikateso. V kratkem pa bomo še prenovili zunanost marketa, da bo v stilu celotnega trga.

Naša želja je, da na prenovljenem trgu uredimo sodoben in dobro založen »mestni« market, ki bo zadovoljil vse potrebe prebivalcev mestnega jedra in seveda tudi obiskovalcev trga. To je le skromna zahvala zvestim kupcem, ki nas niso zapustili niti v trenutkih, ko je bil trg zaradi prenove zelo težko dostopen.

**Hvala in ostanite naši zvesti kupci še naprej.
Vabljeni v market na ajdovskem »placu«!**

